

We Lwowie dnia 28. grudnia 1899.

Aleg. 47

Sprawozdanie

Wydziału krajowego z czynności w zakresie przemysłu
krajowego.

Wysoki Sejmie!

Po myśli §. 2. statutu krajowej Komisji dla spraw przemysłowych Wydział krajowy przedkłada Wysokiemu Sejmowi w załączeniu 1/ jako alegat sprawozdanie tejże komisji z jej czynności, dokonanych w czasie od 15. grudnia 1898 do 15. grudnia 1899.

W sprawozdaniu tem Komisya kreśląc obraz swej rocznej działalności, zdaje także szczegółową sprawę:

a) o stanie szkół przemysłowych uzupełniających;

b) " " " warsztatów naukowych i innych zawodowych zakładów przemysłowych, utrzymywanych lub zasilanych ze skarbu krajowego;

c) o staraniach, podjętych w celu powołania do życia szkół rzemieślniczych;

nadto podaje:

d) wykaz zasiłków udzielonych w celu poparcia poszczególnych żywotnych gałęzi przemysłu;

e) wykaz pożyczek przyznanych z funduszu przemysłowego;

f) wykaz udzielonych stypendyów uczniom szkół przemysłowych;

wreszcie przedstawia:

g) stan funduszu przemysłowego z dniem 30. czerwca 1899 według zamknięcia, przedłożonego przez Bank krajowy jako administratora tego funduszu.

Gdy w tem przedłożeniu przedstawiono w sposób wyczerpujący tak to, co na skutek inicjatywy Komisji a za przychyleniem się Wydziału krajowego w ciągu roku na tych polach działoś, jako też i to, co przeprowadzono wsku-

tek uchwał Wysokiego Sejmu, powziętych w ubiegłej sesji, przeto Wydział krajowy ogranicza się w niniejszem sprawozdaniu jedynie na omówieniu tych spraw, które z natury rzeczy załatwiano bez współdziałania Komisji, tudzież tych, które dawniej rozpoczęte, przez Wysoki Sejm dotąd nie zostały jeszcze zadecydowane. Odnosi się to do zamierzonej reorganizacji szkół przemysłowych uzupełniających, do utworzenia państwowej szkoły handlowej we Lwowie, tudzież do fundacji na cele przemysłowe.

Omawiając w zeszłorocznem przedłożeniu rzecz o szkołach przemysłowych uzupełniających, zwrócił Wydział krajowy szczególnie uwagę Wysokiego Sejmu na „Zasady organizacji tych szkół w Galicji“ i „statut normalny“, ułożone przez c. k. Radę szkolną krajową w porozumieniu z Wydziałem krajowym, a zatwierdzone przez Ministerstwo wyznań i oświecenia pismem z dnia 20. maja 1898 L. 12810. Zasadniczą podstawą tej organizacji ma być to, że Wydział krajowy orzeka o założeniu lub zwinięciu szkoły w porozumieniu z Radą szkolną i wydaje dla nich statuty na podstawie owego normalnego statutu. Utrzymanie tych szkół, przy pomocy prestacji ze źródeł miejscowych i zasiłków ze skarbu państwa, ma należeć do Wydziału krajowego, który też budżety tych szkół ma przedkładać Wysokiemu Sejmowi do uchwalenia, a co do subwencji ze skarbu państwa porozumiewać się z Radą szkolną krajową.

Cały zatem administracyjny zarząd tych szkół spoczywałby w ręku Wydziału krajowego, dydaktyczny zaś i pedagogiczny nadzór w rękach Rady szkolnej krajowej, obowiązanej odtąd do przedkładania Wysokiemu Sejmowi swych sprawozdań i o tej kategorii szkół.

Ta projektowana zmiana w organizacji pociąga jednak zmianę w stosunku funduszu krajowego do szkół przemysłowych uzupełniających. Dotąd bowiem udziela fundusz krajowy tym szkołom subwencji zazwyczaj w jednej trzeciej części ogólnych kosztów utrzymania, nie przyjmując na siebie żadnej odpowiedzialności ani za niedobory szkoły wogóle, ani też za subwencje nieuiszczone z innych źródeł. Odtąd zaś, tj. od chwili wprowadzenia w życie projektowanej organizacji, przeszłyby te szkoły na etat kraju, a w następstwie tego, fundusz krajowy byłby obowiązany pokrywać nie tylko wszystkie preliminowane wydatki, na które nie starczą dochody z innych źródeł, czyli zwykły niedobór budżetowy, ale nadto i ten niedobór, któryby powstał czy to przez nieuiszczenie w czas deklarowanej prestacji, czy też przez zupełne jej nieuiszczenie.

Wydział krajowy sądził tedy, że nie przysłuża mu prawo przyjmowania na fundusz krajowy takich stałych ciężarów bez wyraźnego upoważnienia ze strony Wysokiego Sejmu i dlatego też przedłożył w zeszłorocznem sprawozdaniu odpowiednie wnioski. Gdy jednak o wnioskach tych jak i w ogóle o tej części przedłożenia Wydziału krajowego, które dotyczyło szkół przemysłowych uzupełniających i zamierzonej ich reorganizacji, Wysoki Sejm swego zdania nie wypowiedział, Wydział krajowy uznając za potrzebne, aby tym szkołom, których pożyteczność została stwierdzoną, zapewnić tak pożądaną we wszelakich zakładach naukowych jednolitość i byt ich utrwalić, pozwala sobie zeszłoroczne wnioski na końcu niniejszego sprawozdania ponownie Wysokiemu Sejmowi do uchwały przedłożyć.

Zarazem nadmienia Wydział krajowy co również w zeszłorocznem sprawozdaniu zostało podniesione, że Wydział krajowy do zakładania nowych szkół tej kategorii, w razie gdyby one miały być założone na podstawie normalnego statutu, nie przystąpi bez zezwolenia Wysokiego Sejmu. Przedstawiając zaś wnioski na zakładanie takich szkół, przedstawi Wydział krajowy zarazem, jakie są datki zapewnione na rzecz każdej szkoły, a Wysoki Sejm mając te dane, oceni zarazem i postanowi, czy w ogóle na jej założenie zezwala i w jakiej mierze zechce się przyczynić do jej utrzymania.

Co do szkół zawodowych ponad szczegóły, podane w sprawozdaniu Komisji, Wydział krajowy ze swej strony nie ma nic do dodania; wnioski zaś, którymi Komisja sprawozdanie swe kończy, Wydział krajowy w całości przyjmuje i Wysokiemu Sejmowi do uchwały przedkłada. Dotyczą one stabilizowania

na dotychczasowych posadach: Władysława Niemczynowskiego na posadzie kierownika kraj. szkoły stolarskiej w Kalwarii Zebrzydowskiej i Kazimierza Jamroza na posadzie kierującego instruktora zawodowego warsztatu naukowego tkackiego w Kosowie.

Pierwszy z nich Władysław Niemczynowski mianowany dekretem z dnia 26. września 1892 L. 24384 prowizorycznie kierującym instruktorem szkoły stolarskiej w Żywcu, przeniesiony został następnie w tym charakterze do szkoły stolarskiej w Kalwarii Zebrzydowskiej początkowo za niższem wynagrodzeniem, a od 1. stycznia 1899 L. 36.241 za wynagrodzeniem po 100 zł. miesięcznie.

Drugi tj. Kazimierz Jamroz, zatrudniony początkowo w charakterze pomocnika warsztatowego w krajowej szkole tkackiej w Krośnie, został dekretem z dnia 10. czerwca 1895 L. 21547 prowizorycznie zamianowany nauczycielem zawodowym i kierownikiem krajowego warsztatu naukowego tkackiego w Kosowie początkowo za wynagrodzeniem po 50 zł., a od 1. stycznia 1897 L. 48730 po 60 zł. miesięcznie.

Obadwaj jako odpowiednio w zawodzie wykształceni, w pełnieniu obowiązków ściśli, a w kierowaniu poruczonych im zakładów taktowni zasługują w zupełności na odszczególnienie.

Przy tej sposobności nadmieniam Wydział krajowy, że ze względów budżetowych nie mógł w tym roku poprzeć wniosków krajowej Komisji przemysłowej na uregulowanie płac i zrównanie z poborami w służbie państwowej tych kierowników zakładów naukowych przemysłowych, którzy mają ukończone studia techniczne.

Uchwałą z dnia 23. marca 1899 przyjął Wysoki Sejm na kraj obowiązek przyczyniania się ze skarbu krajowego do kosztów utrzymania c. k. wyższej szkoły handlowej we Lwowie roczną kwotą 8.000 zł., zarazem otrzymał Wydział krajowy upoważnienie do wstawiania tej kwoty corocznie do r. XVI budżetu krajowego począwszy od roku 1900 tak długo, dopóki szkoła ta istnieje będzie i dopóki językiem wykładowym w tej szkole będzie język polski. Nadto uchwałą z 27. marca 1899 Wysoki Sejm upoważnił Wydział krajowy do użycia pozostałej z ubiegłych lat kwoty 6.000 zł. w roku 1899 na pokrycie dodatkowych prestacyj na rzecz tej szkoły

O tych uchwałach zawiadomił Wydział krajowy tak miejscowe czynniki tj. gminę miasta Lwowa i Izbę handlową lwowską, jako też krajową Radę szkolną, upraszając ją zarazem o zakomunikowanie tego Ministerstwu oświecenia i spowodowanie otwarcia tej szkoły z nadchodzącym rokiem szkolnym 1899/900, W odpowiedzi oznajmiło jednak Ministerstwo, że do otwarcia szkoły nie przystąpi pierwaj, dopóki czynniki miejscowe nie zobowiążą się aktami w formie prawnie obowiązującą ujętami do świadczenia tych wszystkich prestacyj, których Ministerstwo zażądało, a o których Wydział krajowy zdał Wysokiemu Sejmowi sprawę w swem przedłożeniu z dnia 17. marca 1899 L.17341.

Rozchodziło się zaś o dwie kwestye, mianowicie o pokrycie kosztów instalacyi gazowej w kwocie 1 500 zł. i o przyjęcie na siebie obowiązku pokrycia kosztów rozszerzenia budynku, w którym szkoła będzie umieszczoną, gdyby istotnie się okazało, że to rozszerzenie jest potrzebne.

Pragnąc rzecz przyspieszyć a co ważniejsza wogóle umożliwić otwarcie tego tak potrzebnego zakładu naukowego, Wydział krajowy przyjął na siebie pokrycie wydatku 1.500 zł. na instalacyę gazową; gmina zaś ze swej strony podjęła się ponoszenia wydatków na ewentualne rozszerzenie budynku. Tym sposobem uczyniono zadość już wszystkim wymaganiom, stawianym przez Ministerstwo, zeznano odpowiednie skrypty notaryalne, a pospieszem, jakim się kierowano w traktowaniu całej sprawy, zdziałano tyle, że Ministerstwo oświaty zarządziło otwarcie I. roku wyższej szkoły handlowej we Lwowie w dniu 1. października 1899 wraz z szkołą handlową uzupełniającą. Szkoła mieści się przez ten rok szkolny w wynajętym lokalu w gmachu teatralnym, z początkiem przyszłego roku szkolnego przeniesioną zostanie do budynku, opróżnionego przez c. k. seminaryum nauczycielskie żeńskie.

Co do świadczeń funduszu krajowego na rzecz tej szkoły, to prócz stałego rocznego datku w kwocie 8000 zł., przyjął jeszcze Wydział krajowy na siebie, jak to już w zeszłorocznym przedłożeniu wymienił, obowiązek pokrycia:

a) $\frac{1}{3}$ części z 8000 zł. za ten rok tj.	2666 zł. 67 ct..
b) części wydatków na adaptację	3400 " — "
c) kosztów najmu lokalu przez ten rok	1050 " — "
a nadto jeszcze obecnie	
d) kosztów instalacji gazowej	1500 " — "
	<hr/>
	razem . 8616 zł. 67 ct.

Na pokrycie tych zobowiązań ma Wydział krajowy owe 6000 zł., które Wys. Sejm na ten cel użyć pozwolił; o kredyt na pokrycie brakujących 2616 zł. Wydział krajowy nie uprasza, gdyż ma nadzieję pokryć je z zaoszczędzeń rubr. XVI.

Przechodząc z kolei do zdania sprawy o fundacjach, utworzonych dla celów przemysłowych, Wydział krajowy ogranicza się na podaniu nazwisk kandydatów, którzy otrzymali z poszczególnych fundacji czy to jednorazowe zasiłki na otwarcie pracowni, czy też stypendya na dalsze kształcenie się w obranym zawodzie; o celu fundacji i sposobie rozdawnictwa Wydział krajowy nie wspomina, gdyż szczegółowo omówił to w swem zeszłorocznym przedłożeniu z dnia 20. grudnia 1898 L. 79628.

1) *Z fundacji ś. p. Wincentego Łodzianina Ponińskiego*, przeznaczonej na premie dla czeladników rzemieślniczych wylosowali:

- I. Premię w kwocie 831 zł. Wojciech Wincenty Komers, czeladnik stolarski;
- II. Premię w kwocie 692 zł. 50 ct. Szczepan Józef Potocki, czeladnik szewski;
- III. Premię w kwocie 554 zł. Karol Rogusz, czeladnik szewski;
- IV. Premię w kwocie 415 zł. 50 ct. Kazimierz Józef Buczyński, czeladnik szewski.

2) *Z fundacji stypendyjnej Stowarzyszenia oszczędności i kredytu urzędników i służby c. k. uprz. galic. kolei Karola Ludwika* dotychczasowy stypendysta Józef Rak, uczeń kołodziejskiego warsztatu naukowego w Grybowie, pobiera nadal przyznane stypendyum w kwocie 50 zł.

3) *Z fundacji Wystawy krajowej z r. 1877* obydwaj wakujące stypendya zostaną niebawem na podstawie ogłoszonego konkursu nadane.

4) *Z fundacji im. Feliksy Maryi z hr. Golejewskich Czarkowskiej* otrzymali stypendya:

a) po 300 zł. uczniowie warsztatowi i szkół przemysłowych:

1. Bolesław Patroś, uczeń mosiężniczy,
2. Antoni Głowacki, uczeń litografii,
3. Wiktor Kolanowski, uczeń stolarski,
4. Władysław Kordzikowski, uczeń szkoły stolarskiej.
5. Marcin Stefanicki, uczeń szkoły garncarskiej,
6. Stanisław Stopka, uczeń szkoły ślusarskiej,
7. Michał Wiernicki, uczeń siodlarski,
8. Józef Zieleń, uczeń szkoły ślusarskiej;

b) po 400 zł. dla dalszego kształcenia się za granicą:

1. Mikołaj Kwiatkowski, towarzysz stolarski,
2. Antoni Turecki, towarzysz krawiecki,
3. Michał Szhuhart, towarzysz ślusarski.
4. Kazimierz Matuszewski, towarzysz malarski,
5. Władysław Iwanów, towarzysz ślusarski;

c) po 300 zł. dla dalszego kształcenia się za granicą:

1. Franciszek Kilijan, towarzysz ciesielski,
2. Ignacy Kowalewski, towarzysz rymarski,
3. Antoni Król, ukończony uczeń szkoły tkackiej.

Przeznaczona w tej fundacyi kwota na pożyczki dla przemysłowców i re-
kodzielników dla umożliwienia im otwarcia własnej pracowni, zostanie niebawem
na podstawie ogłoszonego konkursu rozdzieloną.

5) *Z funduszu na zakupno książek do czytania dla uczniów niższych nauko-
wych zakładów przemysłowych* wypłacono odsetki za rok 1898 w kwocie 48 zł. do
rąk p. Arnulfa Nawratila, z prośbą o zakupno i rozdział książek.

Krajowa komisya dla spraw przemysłowych wyraża żal w swem sprawo-
zdaniu, że Wydział krajowy był zmuszony ze względów budżetowych ułożyć
w tym roku preliminarz rubr. XVI z niezwykłą dotychczas oszczędnością, a mia-
nowicie, że skreślił 3000 zł. na zasiłki dla zwiedzania wystawy paryskiej, tudzież
37.500 zł. jako ostatnią ratę dotacyjną dla kraj. funduszu przemysłowego.

Jakie względy zniewoliły Wydział krajowy w bieżącym roku do niezwy-
kłej oszczędności, przedstawił Wydział krajowy w przedłożonem Wys. Sejmowi
sprawozdaniu o preliminarzu budżetu krajowego na rok 1900. Oszczędność, która
kierowała Wydziałem krajowym przy układaniu całego preliminarza, podyktowaną
była uchwałami Wys. Sejmu, powziętemi w zeszłym roku, i Wydział krajowy
wyraźnie zaznacza, że jeżeli dalszy rozwój spraw przemysłowych, otaczanych tak
chętną opieką Wys. Sejmu, nie ma uciepieć, rubryka XVI. budżetu musi być
już w następnym roku podwyższoną; skreślenie zaś w tym roku 37.500 zł. uważa
Wydział krajowy tylko jako odroczenie na jeden rok uzupełnienia funduszu
przemysłowego.

Na podstawie powyższego przedłożenia Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego
z czynności w zakresie przemysłu krajowego z dnia 28. grudnia 1899 L. 87.141
i dołączone do niego sprawozdanie z czynności krajowej Komisji dla spraw prze-
mysłowych.

II. 1) Sejm przyjmuje do wiadomości „Zasady organizacyi uzupełniają-
cych szkół przemysłowych w Galicyi“ i Statut normalny tychże, ułożone przez
c. k. kraj. Radę szkolną w porozumieniu z Wydziałem krajowym, a zatwierdzone
reskryptem c. k. Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 24. maja 1898 L. 12840.

2) Sejm upoważnia Wydział krajowy, ażeby istniejące obecnie w kraju
uzupełniające szkoły przemysłowe zorganizował na zasadach wspomnianych w ustę-
pie pod II. 1) i wydał dla każdej z tych szkół statut, ułożony na podstawie statutu
normalnego, wszakże pod warunkiem, że

- a) c. k. Rząd zabezpieczy dla każdej z tych szkół subwencję państwową w wy-
sokości $\frac{1}{3}$ ogólnych kosztów jej utrzymania;
- b) interesowane czynniki miejscowe oprócz bezpłatnego lokalu na umieszczenie
szkoły wraz z potrzebnym opałem, oświetleniem i usługą, dostarczą zasiłków
w wysokości $\frac{1}{3}$ ogólnych kosztów utrzymania szkoły i prestacje te zabez-
pieczą aktami prawomocnie obowiązującymi

3) Sejm upoważnia Wydział krajowy, ażeby w roku budżetowym 1900
pokrywał ze skarbu krajowego zaliczkowo wymienione pod 2 b) prestacje, o ile
one nie wpłyną w terminie zapadalności, tudzież pokrywał ze skarbu krajowego

resztę kosztów utrzymania tych szkół, niepokrytą subwencyami państwa (2 a) i czynników miejscowych (2 b).

III. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby stabilizował Władysława Niemczynowskiego na posadzie kierującego instruktora zawodowego w krajowej szkole stolarskiej w Kalwarii Zebrzydowskiej, a Kazimierza Jamroza na posadzie kierującego instruktora zawodowego w krajowym naukowym warsztacie tkackim w Kosowie, przyznał im, mianowicie: Niemczynowskiemu stałą płacę w kwocie 1200 zł. rocznie, Jamrozowi stałą płacę w kwocie 720 zł. rocznie, oraz przyznał im prawo do emerytury na równi z innymi stabilizowanymi urzędnikami, wymienionymi w §. 12 ust. 2 lit. b. statutu emerytalnego, uchwalonego przez Sejm dnia 21. stycznia 1889, tudzież z zastosowaniem uchwały sejmowej z dnia 3. stycznia 1874 i pod warunkami tą uchwałą określonymi, wymierzał Władysławowi Niemczynowskiemu trzy pięciolecia po 100 zł., Kazimierzowi Jamrozowi trzy pięciolecia po 80 zł., w miarę ukończenia 5, 10 i 15 lat służby, pełnionej przy tych samych stałych poborach i na tych samych posadach.

Służba policzalna do emerytury poczyna się liczyć:

- u Niemczynowskiego od dnia 26. września 1892,
- u Jamroza od dnia 10. czerwca 1895.

Służba policzalna do pięcioleci zaczyna się liczyć:

- u Niemczynowskiego od dnia 1. stycznia 1899,
- u Jamroza od dnia 1. stycznia 1897.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy:

St. Badeni w. r.

Sprawozdawca:

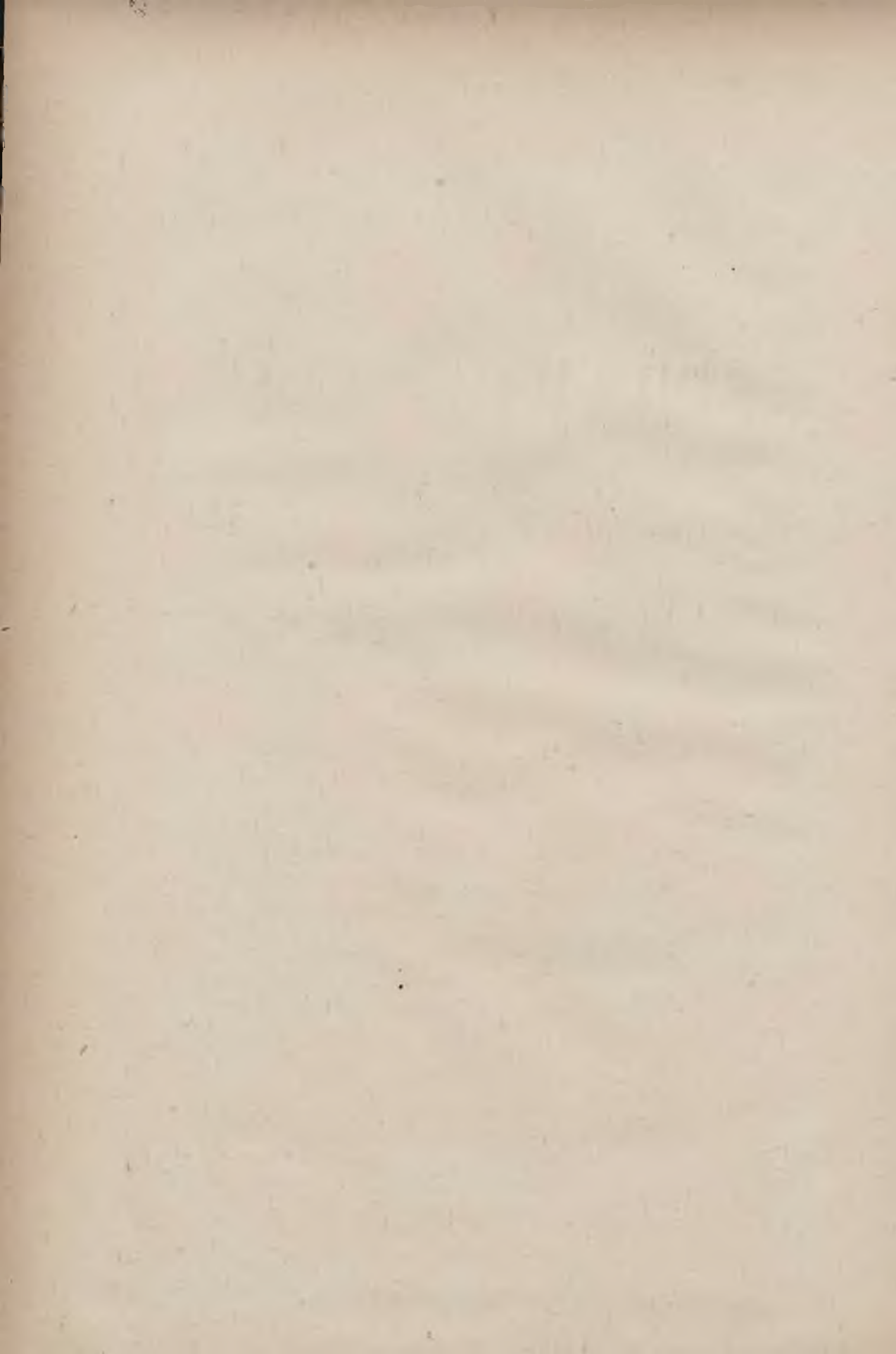
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Członek Wydziału krajowego.

SPRAWOZDANIE

**z czynności Komisji krajowej
dla spraw przemysłowych**

za czas od 15. grudnia 1898 do 18. grudnia 1899.

Czynności Komisji krajowej dla spraw przemysłowych rozwijały się w normalnych warunkach w ciągu roku ubiegłego, a polegały przeważnie na dal-
szem pielęgnowaniu szkół przemysłowych i udzielaniu pomocy w kształceniu
zawodowym, oraz na wspieraniu przedsiębiorstw rękodzielniczych i przemysłowych.

W składzie Komisji zaszły zmiany, spowodowane śmiercią dwóch
członków Komisji, śp. Juliana Zacharjewicza i Leona Chrzanowskiego,
oraz rezygnacją p. Edmunda Mochmackiego, b. prezydenta m. Lwowa.

Śp. Julian Zacharjewicz, pełen zasług profesor szkoły politechnicznej
we Lwowie, pierwszorzędny, wysoko ceniony architekt, celujący swym artysty-
cznym wykształceniem i znawstwem, należał do Komisji od początku jej istnie-
nia i położył niespożyte zasługi około rozwoju przemysłu krajowego. Jako wice-
prezes Komisji i członek jej Sekcji administracyjnej, był we wszystkich sprawach
komisyjnych bezustannie czynnym, w szczególności zaś zajmował się organizacją
i lustrowaniem krajowych szkół ceramicznych. Jego zapobiegliwości, jego rysun-
kom i wskazówkom artystycznym zawdzięcza przedewszystkiem swój rozwój
szkoła garncarska w Kołomyi i jej majolika, zdobywająca sobie dziś coraz szer-
sze uznanie i wzięcie.

Dla Komisji, a w szczególności dla wszystkich spraw przemysłu artysty-
cznego, jest ubytek śp. Juliana Zacharjewicza ciężką stratą, która się nie łatwo
i nie rychło kim innym da powetować.

Drugi ze zmarłych członków Komisji, śp. Leon Chrzanowski, długo-
letni poseł na Sejm i do Rady państwa, zapisał chlubnie swe nazwisko w szeregu
prac publicznych, mających na oku ekonomiczne podniesienie kraju naszego. —
Sprawami przemysłu, jużto jako członek Wydziału krajowego i szef departa-
mentu, w którym się sprawy przemysłowe załatwia, jużto jako członek Komisji
i poseł sejmowy, zajmował się zawsze gorąco, to też w długoletniem doświadczeniu
jego znajdowała Komisya zawsze pożądane oparcie dla swych dążeń, aby zdo-
bywać coraz szersze i korzystniejsze warunki rozwoju dla krajowego przemysłu.

W miejsce ubytych członków, którzy wchodzili w skład Komisji z ra-
mienia Wydziału krajowego, powołał Wydział krajowy trzech nowych członków,
którymi są: pp. Ignacy Drownowski, inspektor kolei państwowych i naczelnik
warsztatów kolejowych we Lwowie, Władysław Ekielski, architekt, pro-
fesor w. szkoły przemysłowej w Krakowie i Tadeusz Fiedler, profesor szkoły
politechnicznej i prezes Towarzystwa politechnicznego we Lwowie.

W skutek śmierci śp. J. Zacharjewicza, który był członkiem stałej Sekcji
administracyjnej i delegatem Komisji do III. Sekcji c. k. Rady szkolnej krajo-
wej, wypadło Komisji i te braki zastąpić. Powołała też wyborem swym do
Sekcji administracyjnej p. Tadeusza Romanowicza, a do Sekcji III. Rady

szkolnej krajowej pana Ignacego Drewnowskiego. Równocześnie zaprosiła tego ostatniego do stałego uczestniczenia w obradach Sekcyi administracyjnej, aby mu, jako delegatowi swemu do Rady szkolnej krajowej, dać możność wszechstronnego obznajomienia się ze sprawami, w Komisji kraj. dla spraw przemysłowych załatwianymi.

W sprawozdaniu zeszłorocznem zaznaczono zmianę zasadniczą, jaka zaszła w stanowisku Komisji kraj. dla spraw przemysłowych i Wydziału kraj. do szkół przemysłowych uzupełniających, wskutek reskryptu Ministra wyznań i oświecenia z d. 24. maja 1898 l. 12810. Zaznaczono tę zmianę w przewidywaniu, że Sejm weźmie pod obrady i uchwali przedłożone w tej sprawie wnioski Wydziału krajowego, które, zgodnie z wymaganiami Ministerstwa, regulowały sprawę co do zobowiązań kraju względem rzeczonych szkół.

Gdy jednak Sejm nie uchwalił na ubiegłej sesji przedłożonych wniosków, więc reorganizacja co do zasad zakładania i utrzymania szkół przemysłowych uzupełniających i osnowy ich statutów, musiała pozostać w zawieszeniu i administrowano niemi w ramach tych prowizorycznych postanowień, które dotychczas obowiązują.

Nie wpłynęło to jednak na stosunek tych szkół do rządu i skarbu państwa, który i w bieżącym roku, jak poprzednio, zasilał je przewidzianymi w budżecie państwa subwencyami.

Cóżkolwiekby, rychłe uporządkowanie sprawy na zasadzie powołanego wyżej rozporządzenia Ministerstwa wyznań i oświecenia i wniosków Wydziału krajowego okazuje się pożądanem.

Po tych ogólnych uwagach przechodzimy do szczegółowych działów naszego sprawozdania.

I. Szkoły przemysłowe uzupełniające.

Liczba szkół przemysłowych uzupełniających w roku szkolnym 1898/9 jest ta sama co w roku poprzednim, t. j. 47. Jaki był w nich stan frekwencji i wynik klasyfikacyi, podaje Rada szkolna krajowa w sprawozdaniu swem o szkołach przemysłowych. Koszt utrzymania tych szkół, jeżeli przyjmiemy za podstawę cyfry na r. 1899 preliminarne, wynosił 81.147 zł. W tej cyfrze mieści się fundusz krajowy z subwencyami w kwocie 26.816 zł., tj. o 1.991 zł. wyższemi, niż w roku poprzednim.

Nadwyżka ta znajduje swe uzasadnienie przede wszystkim w zrównaniu szkół przemysłowych krakowskich co do zasady subwencyonowania z innymi szkołami i w wyższych potrzebach szkół przemysłowych we Lwowie. gdzie je / Alleg. I. klasami przemysłowymi pouzupełniano. Szczegóły mieści w sobie załączony / wykaz statystyczny.

W sprawozdaniu zeszłorocznem przewidywaliśmy, że w ciągu roku 1899 zostanie dalsza szkoła przemysłowa uzupełniająca w Mościskach zorganizowana. Po otrzymaniu deklaracyi ze strony Wydziału Rady powiatowej mościskiej co do stałego subwencyonowania projektowanej szkoły z funduszków powiatowych, przedstawiliśmy ją Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia. Wydział krajowy uznał jednakże, iż deklarowane przez gminę i powiat prestacje są za małe, że zatem zbyt wielki koszt utrzymania zamierzonej szkoły spadłby na fundusz krajowy i wniosku naszego nie zatwierdził.

Tymczasem doszły do skutku rokowania, rozpoczęte z innymi dwoma miastami, tj. z Tarnobrzegiem — o czem była już wzmianka w zeszłorocznym spra-

wozdaniu — i ze Złoczowem i w obu tych miastach zostały nowe szkoły przemysłowe uzupełniające w jesieni b. r. otwarte.

W Tarnobrzegu składają się na utrzymanie szkoły: gmina z kwotą 100 zł., Rada powiatowa z kwotą 200 zł. i hr. Zdzisław Tarnowski z kwotą 100 zł. w. a. rocznie. Resztę pokrywać ma fundusz krajowy i skarb państwa, o co odwołano się już do rządu na r. 1900. Organizację szkoły oparto prowizorycznie jeszcze na dawniejszym statucie, aż do wprowadzenia zasad nowego statutu, skoro to na mocy upoważnienia Sejmu nastąpi.

W skład Wydziału szkolnego tej szkoły wchodzi: komisarz rządowy, pełniący obowiązki burmistrza m. Tarnobrzega, p. Władysław Gryglewski jako przewodniczący, p. Gustaw Hinzinger, notaryusz miejscowy, jako delegat Wydziału krajowego, pp. Zbigniew Horodyski i dr. Antoni Surowiecki jako delegaci Wydziału powiatowego, dr. Leonard Orzechowski i dr. Wilhelm Reben jako delegaci gminy, p. Ludwik Kuryłło jako zastępca hr. Zdzisława Tarnowskiego i p. Józef Łopatynski, kierownik miejscowej 5-klasowej szkoły ludowej jako kierownik szkoły.

W Złoczowie nastąpiła organizacja szkoły przemysłowej uzupełniającej na następujących podstawach: Gmina obowiązała się uiszczać rocznie na utrzymanie szkoły 150 zł., a oprócz tego, jak wszędzie indziej, dostarczać bezpłatnie pomieszczenia, opału, oświetlenia i obsługi, Wydział powiatowy złoczowski z funduszków powiatowych 150 zł. rocznie, Izba handlowa i przemysłowa w Brodach 100 zł. Nadto stowarzyszenie wzajemnej pomocy rękodzielników złoczowskich przyczyniło się datkiem jednorazowym 25 zł. do założenia szkoły.

Resztę kosztów poniesie kraj i państwo. Do c. k. Rządu nie stawiano dotąd żądania subwencji na tę szkołę, gdyż z końcem marca — t. j. w chwili, gdy Komisya na ręce Rady szkolnej krajowej wykaz niezbędnych subwencji rządowych dla szkół przemysłowych na rok 1900 przedstawiała — nie było jeszcze wiadomem, czy szkoła przemysłowa uzupełniająca w Złoczowie będzie mogła być z początkiem roku szkolnego 1899/900 zorganizowana. Gdy jednak w wykazie żądanych subwencji zamieszczono z kwotą 400 zł. Mościska, gdzie szkoła nie przyszła do skutku, odniosła się Komisya do c. k. Rady szkolnej krajowej, aby tę kwotę c. k. Rząd jako subwencję na utrzymanie szkoły przemysłowej uzupełniającej w Złoczowie przeznaczyć zechciał.

Skład Wydziału szkolnego rzeczonej szkoły jest następujący: Burmistrz miasta Złoczowa dr. Dawid Billet jako przewodniczący, dr. Przemysław Niementowski, dyrektor gimnazjalny, jako delegat Wydziału krajowego; pp. Stanisław Wesołowski, Karol Podgórski i Wilhelm Zuckerkandel jako delegaci gminy; p. Maryan Zahradnik jako delegat Izby handlowej i przemysłowej w Brodach i kierownik szkoły dr. Jan Chrapek, profesor gimnazjalny. Wydział powiatowy nie wyznaczył jeszcze swego delegata.

Stosując się do uchwały Sejmu, powziętej na posiedzeniu z d. 22. marca b. r. a wyrażającej „nadzieję, że Wydział krajowy dążyć będzie do dalszego zakładania szkół przemysłowych uzupełniających wszędzie tam, gdzie tylko stosunki miejscowe na to zezwolą“ — czyniła Komisya dalsze starania o założenie innych jeszcze szkół przemysłowych, lecz jak dotąd bezskutecznie. Po porozumieniu się z c. k. Radą szkolną krajową, która wskazała takie miejscowości, gdzie możnaby mieć nadzieję pozyskania odpowiednich sił nauczycielskich dla nauki przemysłowej uzupełniającej, odniosła się Komisya do gmin Bolechowa, Dębicy, Doliny, Gródka, Halicza, Jaworowa, Kęt, Oświęcimia, Sokala, Śniatyna, Trembowli i Zaleszczyk, lecz w części otrzymała już odpowiedzi odmowne, uspra-

wiedliwiające niemożność gminy przyczyniania się czemkolwiek do założenia i utrzymania szkoły przemysłowej uzupełniającej, w części zaś są jeszcze w zawiązaniu dalsze rokowania o utworzenie szkoły.

Komisya poczyniła również kroki o zorganizowanie szkoły przemysłowej uzupełniającej w Radymnie, po zniesieniu tamtejszego warsztatu naukowego powroźniczego, lecz sprawa tej organizacyi nie została jeszcze do końca doprowadzoną.

Z wewnętrznych spraw szkół przemysłowych uzupełniających, które są przedewszystkiem przedmiotem sprawozdania c. k. Rady szkolnej krajowej, podnieść należy, iż w ubiegłym roku szkolnym przyszły po raz pierwszy do rozdania nagrody, udzielane z przeznaczonego na ten cel kredytu w budżecie krajowym, dla tych uczniów szkół przemysłowych uzupełniających, którzy czynią najlepsze postępy w rysunkach zawodowych. Nagród takich rozdano ogółem 88, tj. w 44 szkołach po dwie na każdą II. klasę kursu przemysłowego, wyższa nagroda na 10 koron, niższa na 6 koron, czyli razem kwotę 352 zł. w. a. Wydatek to stosunkowo niewielki, a spodziewać się należy, że wywoła zamierzony skutek, tj. zachęcać będzie stale uczniów szkół przemysłowych uzupełniających do gorliwego przykładania się do wielce ważnego dla nich przedmiotu nauki, tj. rysunków zawodowych.

Pod względem dalszego kształcenia sił nauczycielskich dla szkół przemysłowych uzupełniających, nadmieniamy, że w r. 1899 przyczynił się fundusz krajowy kwotą 1989 zł. do urządzenia dwóch kursów wakacyjnych, mających na celu specjalne, uzupełniające wykształcenie nauczycieli, którzy w szkołach przemysłowych nauczają, a mianowicie sześciotygodniowego kursu stylistyczno-buchalteryjnego w wyższej państwowej szkole przemysłowej w Krakowie, w którym wzięło udział 20 uczestników i ośmiotygodniowego kursu rysunkowego w państwowej szkole przemysłowej we Lwowie, w którym wzięło udział 10 uczestników.

W żądaniach naszych, przedstawionych c. k. Rządowi co do subwencyonowania szkół przemysłowych uzupełniających ze skarbu państwa, poszliśmy za uchwałą Sejmu z dnia 17. lutego 1898, i domagaliśmy się wyższego ich zasilania, tem bardziej, że i subwencye funduszu krajowego musiały być z konieczności wyżej preliminowane. C. k. Rząd nie uwzględnił jednak naszych przedstawień i zamiast żądanych 27.468 zł. w. a. przyznał i wyasygnował jedynie taką samą kwotę, jaka już w roku po przednim była przyznana, tj. 25.000 zł., co spowodowało niemałe trudności w zarządzie rzeczonych szkół i konieczność pociągnięcia funduszu krajowego do wyższego tu i owdzie udziału w kosztach ich utrzymania.

Stosując się do ponawianych uchwał Sejmu, nie omieszkała Komisya i w tym roku przedstawić c. k. Rządowi na ręce Rady szkolnej krajowej konieczności wydatniejszego subwencyonowania szkół przemysłowych uzupełniających ze skarbu państwa w r. 1900, tak ze względu na okoliczność, że dwie nowe szkoły przybywają, jak i na to, że wielu szkołom, wskutek ich rozwoju i przybywania uczniów, przyznawać należy wyższe dotacje. Potrzeby te, co do udziału skarbu państwa w wydatkach, obliczyła Komisya na 29.957 zł. w. a. i przedstawiła szczegółowo w odezwie do Rady szkolnej krajowej z d. 25. marca b. r. L. 106, czy jednak i o ile zostały one w preliminarzu państwa uwzględnione — nie mamy jeszcze dotąd żadnej wiadomości.

II. Szkoły przemysłowe zawodowe.

Szkół zawodowych, będących pod opieką Komisji i zarządem Wydziału krajowego, liczone w ubiegłym roku szkolnym 35, a mianowicie: dla wyrobów koszykarskich 7, dla wyrobów kołodziejskich 3, dla wyrobów stolarskich 2, dla zabawek z drzewa 1, dla wyrobów garncarskich 4, dla wyrobów szewskich 5, dla wyrobów tkackich i sukienicznych 9, dla wyrobów powroźniczych 1, dla wyrobów koronkarskich 2, dla wyrobów hafciarskich 1.

Alleg. II. i III. Szczegóły, dotyczące się kosztów utrzymania rzeczonych szkół, oraz liczby ich uczniów i uczenie, przedstawiono w załączonych tu % wykazach statystycznych. —

Porównanie stanu frekwencji w ostatnich trzech latach przedstawia się jak następuje:

	W r. 1896/7			W r. 1897/8			W r. 1898/9			W porównaniu z rokiem ostatnim	
	uczyło się uczniów i uczenie									więcej	mniej
	zwycz.	nad-zwycz.	razem	zwycz.	nad-zwycz.	razem	zwycz.	nad-zwycz.	razem		
koszykarstwa .	88	5	93	110	11	121	141	17	158	37	—
kołodziejstwa .	93	1	94	102	—	102	107	—	107	5	—
stolarstwa . .	34	6	40	58	4	62	66	7	73	11	—
zabawkarstwa .	12	9	21	21	13	34	24	12	36	2	—
garncarstwa . .	32	10	42	43	20	63	35	37	72	9	—
szewstwa . . .	93	2	95	104	28	132	101	20	121	—	11
tkactwa . . .	138	28	166	156	10	166	170	13	183	17	—
powroźnictwa .	10	25	35	11	20	31	12	19	31	—	—
koronkarstwa .	120	10	130	114	15	129	109	3	112	—	17
hafciarstwa . .	36	10	46	27	4	31	36	5	41	10	—
Razem . . .	656	106	762	746	125	871	801	133	934	91	28

więcej o 63

Z tego porównania wynika, że liczba uczniów szkół zawodowych stale się powiększa. Zwyczajka ta w porównaniu z rokiem 1897/8 wynosi 7·24 %. Równomiernie wzrosły też i wydatki na utrzymanie rzeczonych szkół. Opierając się tylko na kwotach preliminarzowych, w których jednak osiąga się stale pewne zaoszczędzenia, wynosiły one w 1897 r. 104.994 zł. w. a., w następnym roku 123.088 zł. tj. o 17·2% więcej, podczas gdy frekwencja wzmożła się o 14·3%, w roku zaś 1899 wynosiły koszta utrzymania 135.347 zł. tj. o 10·4% więcej, podczas gdy frekwencja wzmożła się o 7·24%.

Przechodząc do szczegółowych działów szkół zawodowych zaznaczamy to, co w nich na bliższą uwagę zasługuje.

Nauka koszykarstwa w przeznaczonych dla niego szkołach jest w ciągłym i pocieszającym rozwoju, nie tylko z powodu wzmagającej się liczby uczniów i przybywania nowych, tylko pewnymi kwotami subwencyonowanych prywatnych

warsztatów naukowych dla koszykarstwa, lecz także ze względu na stałe ulepszanie się wyrobów koszykarskich.

Oprócz objętych naszymi wykazami siedmiu szkół koszykarskich, przystąpiła Komisya do zorganizowania dalszej szkoły krajowej, a mianowicie we wsi Siedlcu w powiecie bocheńskim. Gmina tamtejsza zobowiązała się dostarczyć na umieszczenie szkoły bezpłatnie odpowiedni budynek, oraz opędzać koszta opału, oświetlenia i obsługi, a Rada powiatowa bocheńska uchwaliła subwencyonować rzeczoną szkołę przez 6 lat datkiem rocznym po 200 zł. Na tej podstawie przedstawiła Komisya Wydziałowi krajowemu szczegółowe wnioski organizacyjne, odnoszące się do założenia szkoły koszykarskiej w Siedlcu i ma nadzieję, że już w styczniu 1900 r. rozpocznie się tam nauka.

Oprócz szkół przez Komisję zorganizowanych i będących pod naczelnym zarządem Wydziału krajowego, są jeszcze cztery subwencyonowane warsztaty naukowe koszykarskie, a mianowicie: w Żurawnie, w Albigowy (powiat łańcucki), w Pohorcach (powiat rudecki) i w Bilince (powiat samborski), gdzie obok produkcji, poruczo rękom wprawnym, kształci się i młodzież w koszykarstwie. Dalsze rokowania prowadzi się z gminą m. Dynowa i Wydziałem powiatowym brzozowskim co do zaprowadzenia tamże nauki koszykarstwa, względnie urządzenia szkoły koszykarskiej.

Zaznaczyć tu należy, że tylko dzięki zakładanym szkołom, wzrasta w kraju z każdym rokiem liczba należycie wykształconych koszykarzy, którzy albo w związku ze szkołami pracują, albo jako samodzielni przedsiębiorcy w rozmaitych miejscowościach się osiedlają i wyrabiają galicyjskiemu przemysłowi koszykarskiemu pewne znaczenie. Dość rzucić okiem na wyroby gromadzone w bazarach krajowych, ażeby uznać, że jest w nich znaczny postęp, i że trzeba jedynie większej energii i ducha przedsiębiorczego w samemże społeczeństwie, aby tę rozwijającą się gałąź przemysłu krajowego handlowo zorganizować, utrwalić, wzmocnić i tym sposobem nietylko zapewnić dobry zarobek koszykarzom, ale towar koszykarski z Galicyi uczynić wcale poważnym artykułem handlu wywozowego. Wszak próba, zapewniająca bardzo poważne zyski, została już w Rudniku i okolicy dokonana. A co się powiodło energicznemu przedsiębiorcy wiedeńskiemu, to powinno się powieść i przedsiębiorcom krajowym — tem łatwiej, że pole do działania jest już dziś znacznie szersze i wdzięczniejsze.

Komisya stara się ze swej strony nietylko ułatwiać szkołom koszykarskim zbyt wyrobów przy nauce wykonanych, lecz także umożliwić wspólne podejmowanie większych zamówień, za pomocą egalizacyi wyrobów i cen. Pod tym względem — idąc za wskazówkami konferencyi koszykarskiej, o której już w zeszłorocznem sprawozdaniu była mowa — wydała Komisya dla wszystkich szkół koszykarskich wspólny ilustrowany cennik, który obejmuje przeszło 250 rozmaitych artykułów koszykarstwa, przyczem unormowano dla wszystkich szkół wspólne ceny i warunki sprzedaży, obliczone w ten sposób, ażeby ułatwić konkurowanie krajowych wyrobów z zagranicznymi, a zapewnić koszykarzowi słuszne wynagrodzenie za pracę.

Prócz tego zaopatrzyła Komisya wszystkie szkoły koszykarskie w niezbędne przybory do nauki rysunków i wydała załączoną tu *Alleg.* Instrukcyę dla *IV.* nauki rysunków, zmierzającą ku temu, aby uczniowi koszykarskiemu, o ile możliwości jak najpraktyczniej przyswoić pewną wprawę w rysowaniu wyrobów jego zawodu i wykształcić w nim smak dla pięknych linii i kształtów w koszykarskich wyrobach.

Stosownie do zapowiedzi, zamieszczonej w zeszłorocznem sprawozdaniu, został także urządzony w roku bieżącym pierwszy wędrowny kurs koszy-

karski, a to we Wielowski powiatu tarnobrzeskiego. Rozpoczął się on w dniu 9. marca b. r. z siedmiu uczniami, którzy się na naukę koszykarstwa zgłosili. Udział ich był z razu bardzo nieregularny, tak, że instruktor Kwaśniewski zmuszonym był udać się do Wydziału powiatowego z prośbą o nakłanianie gmin do korzystania z nauki. Pierwsze dni były dość trudne, bo instruktor rozpocząć musiał od przysposobienia sobie lokalu i materiału na miejscu. Dopiero 12. kwietnia ustaliła się w ten sposób frekwencya i nauka, że instruktor pracował stale z 8-miu uczniami. W miarę pilniejszych robót w polu trzeba było jednak i tych na pewien czas uwalniać; nadto dwóch początkowych uczniów nie okazało żadnych zdolności do koszykarstwa, pozostało więc na kursie w ciągu lata sześciu uczniów, którzy przy nauce pozostali i dobre w niej czynili postępy.

Ostatnie sprawozdanie instruktora z 15 października podaje siedmiu uczniów, których w ogóle dobrze co do postępów w nauce klasyfikuje. Uczniowie ci wyrabiali w ciągu swej nauki kosze miastowe różnych wzorów, walizki i kosze podróżne, koszyki na noże, kosze na papiery, flaszki, kwiaty, etażerki, meble rozmaite i wyplatali wasagi, wszystko wyłącznie z łożyny. Wynik pracy odpowiedział oczekiwaniu. Wyroby wykonywane w sierpniu i wrześniu były już tego rodzaju, że na wiejskiej wystawie przemysłowo-rolniczej, która się w Wielowski d. 28 września odbyła, spotkały się z uznaniem, tak, iż komisya wystawowa obzeliła wszystkich uczniów nagrodami pieniężnemi.

Wynik ten wpłynął również i na zapatrywanie się gminy na pożyteczność przemysłu koszykarskiego, gdyż wniosła od siebie do Rady powiatowej prośbę, ażeby kurs, który miał być już z dniem 15 grudnia zamkniętym, przedłużyć jeszcze na jakiś czas. Do wniosku tego, popartego przez Wydział powiatowy, przychyliła się Komisya i przedstawiła Wydziałowi krajowemu, ażeby kurs wędrowny koszykarstwa jeszcze do końca czerwca 1900 w Wielowski utrzymano.

Trzy warsztaty naukowe kołodziejskie pracują w tych samych warunkach nauki, co dotąd. W Grybowie, gdzie kuźnia była za małą, nastąpiło przy pomocy uchwalonego na ten cel kredytu pożądanego jej rozszerzenie. W Grzymałowie, gdzie produkcya szkolna została ponad zadania i potrzeby szkoły rozwinięta, spowodował nieład administracyjny zmianę kierownika zakładu. W Kamionce strumiłowej są ciągle niedogodności z budynkiem szkolnym, który wymaga napraw i rozszerzenia. Komisya wprowadziła więc ponownie do preliminarza r. 1900 żądanie kredytu 800 zł. w. a. na ten cel.

W zakresie nauki kołodziejskiej daje się w ogóle odczuwać brak odpowiednio wykształconych fachowych sił nauczycielskich, tak w zakresie robót warsztatowych jak i rysunku zawodowego, w skutek czego dwa nasze zakłady krajowe są zawsze tylko na stopniu niższych warsztatów naukowych trzymane. Niema też i w innych prowincjach Austrii wyższych szkół zawodowych dla tej gałęzi przemysłu.

Szkoły stolarskie w Stanisławowie i Kalwaryi Zebrzydowskiej rozwijają się bardzo dobrze. Do pierwszej, która w początkach swego istnienia walczyła z brakiem uczniów, jest dziś tak wiele zgłoszeń, że musi w wielu wypadkach, dla braku miejsca, przyjęcia ucznia odmawiać. Komisya czyniła też i czyni starania, ażeby spowodować gminę do wystawienia specjalnego dla tej szkoły i obszerniejszego budynku, lecz usiłowania te nie odniosły dotychczas żadnego skutku. Propozycyi gminy, ażeby obrócić na ten cel budynek stary, parterowy i uzupełnić go przybudowami, nie mogła Komisya przyjąć, uznawszy go za niepraktyczny, a nawet finansowo niekorzystny — innego zaś

wniosku co do wystawienia nowego, celowi szkoły odpowiadającego budynku, gmina m. Stanisławowa dotychczas nam nie przedstawiła.

Że nauka w szkole stolarskiej w Stanisławowie odpowiada celowi należytego wykształcenia młodzieży w zakresie stolarskiego rzemiosła, wskazuje i ta okoliczność, że Ministerstwo, przychyłając się do prośby Zarządu szkoły, popartej przez Komisję i Wydział krajowy, przyznało tej szkole rozporządzeniem z dnia 19 lipca 1899 (Dz. pp. 55 nr. 134) prawo wydawania uczniom świadectw uzdolnienia zawodowego.

Szkoła stolarska w Kalwarii Zebrzydowskiej dąży konsekwentnie do ścisłego zjednoczenia swej działalności z rozwojem miejscowego przemysłu stolarskiego. Działalność ta uwydatnia się w dwojakim kierunku, raz, przez wprowadzanie szlachetniejszych form i dokładniejszej konstrukcji w wyroby miejscowych stolarzy — powtóre przez wywarcie takiego wpływu na organizację handlu miejscowymi wyrobami, ażeby zapewnić producentom lepsze zarobki i ustalić zbyt ich wyrobów. Kierownik szkoły bierze więc żywy udział w miejscowym Towarzystwie stolarzy, a w ostatnich czasach przeprowadził wydanie ilustrowanego cennika wyrobów kalwaryjskich, w którym i kształty i ceny tych wyrobów zostały ustalone, co niewątpliwie wpłynie na rozszerzenie ich zbytu i polepszenie warunków miejscowej produkcji.

Pod koniec roku ubiegłego, została również i trzecia krajowa szkoła stolarska założoną, dotychczas wszakże, w skutek niewykończenia przeznaczonego dla niej budynku, nie weszła jeszcze w życie. Jest to szkoła stolarska w Tarnopolu, której założenie wyszło z inicjatywy burmistrza m. Tarnopola i tamtejszej kasy oszczędności, która na uczczenie jubileuszu panowania Najjaśniejszego Pana, postanowiła wznieść swoim kosztem gmach na pomieszczenie kraj. szkoły stolarskiej i przyczyniać się stale do jej utrzymania. Została też obmyślana organizacja szkoły na podobnych podstawach, na jakich i kraj. szkoła stolarska w Stanisławowie się opiera, i zatwierdzono przedstawiony Wydziałowi krajowemu plan budowy gmachu. Gdy jednak gmach ten nie jest jeszcze w zupełności gotowym, musiało i otwarcie szkoły zostać odroczone, tak, że należy się go dopiero z początkiem roku szkolnego 1900/01 spodziewać.

Nauka wyrobu zabawek z drzewa, prowadzona przez dotyczący warsztat naukowy w Jaworowie — pomimo, że trwa dopiero trzeci rok — wywarła już znaczny wpływ na miejscowy przemysł domowy. Nowe zabawki, wyrabiane przez młodych wychowalców poza szkołą i przez uczniów w szkole, podobają się powszechnie i są chętnie kupowane, bo i cena ich jest bardzo przystępną. Pośrednicy w sprzedaży żalą się tylko na to, że jest tych zabawek za mało, aby można choćby w części popyt zaspokoić.

Trudniejszym jest działanie w kierunku przekształcenia, względnie uszlachetniania zabawek dawnego kroju, a tem samem zapewnienia lepszego zarobku starym zabawkarzom. Ma się tu do czynienia z odwiecznymi nawykami, które się łatwo przełamywać nie dadzą. Przemysłowiec domowy jaworowski wykonywa swój towar z wprawą automatyczną, nawet bez światła, zawsze na jedną modłę i takimi samymi narzędziami, jak to czynił jego ojciec i dziadek. Zarobek ze swej pracy ma minimalny, częstokroć tylko urojony — w zysku pozostają mu zaledwie trzaski na opał — ale z tradycyi prowadzenia swego przemysłu nie da się łatwo wyruszyć. Z wyrobem tym łączy się zresztą i forma sprzedaży, tj. handel obnośny, a raczej w połowie handel, w połowie włóczęga i żebranina, któremi zajmują się sami producenci lub specjaliści kramarze wędrowni, znani dobrze we Lwowie i po jarmarkach wschodniej Galicyi. Jednakże

i w tę tradycyjną produkcję i jej handel udaje się szkole wprowadzać pewne reformy, które chronią producentów od wyzysku i mogą im zabezpieczyć słusniejsze zarobki.

Jest tylko do życzenia, ażeby gmina m. Jaworowa z większą żarliwością zajęła się dostarczeniem szkole innego budynku, ten bowiem, w którym się szkoła dziś mieści, ciasny, stary i coraz bardziej podupadający, hamuje wszelkie usiłowania w rozszerzeniu nauki i lepszej organizacyi handlu.

W ciągu ubiegłej sesyi wniosła Rada powiatowa jaworowska petycję do Sejmu, w której się domaga pomocy kraju dla wystawienia budynku dla trzech tamtejszych szkół zawodowych, tj. zabawkarskiej, koronkarskiej i koszykarskiej, jaką gmina zorganizować zamierza. Żądania tej petycyi były tak wygórowane, że na ich podstawie nie mogła Komisya przedstawić Wydziałowi krajowemu wniosków do ostatecznego załatwienia sprawy. Udała się więc z uwagami swemi dnia 2. września b. r. do Wydziału powiatowego w Jaworowie, lecz nie otrzymała dotychczas odpowiedzi, któraby mogła służyć za podstawę dalszych rokowań.

W zakresie szkół garncarskich zachodzi przedewszystkiem ta ważna zmiana, iż warsztat naukowy garncarski w Porembie Żegocie został z początkiem bieżącego roku szkolnego zwinięty. Celem, dla którego zakład ten w r. 1889 został założony, było wprowadzenie nowej gałęzi wyrobów garncarskich, tj. naczyń kamionkowego, które podówczas wyłącznie z zagranicy, a w szczególności ze Szląska pruskiego było sprowadzane. Zadanie to — ograniczone zresztą z góry tylko do kilkoletniego istnienia szkoły — można było podjąć z tem większą nadzieją powodzenia, że Poremba Żegota, położona w pobliżu Alwerni i niedaleko Mirowa, znanego z pokładów wybornej glinki ogniotrwałej, sama obfituje w glinę na wyrób naczyń kamionkowego przydatną, a ludność miejscowa i okoliczna uprawia z dawna garncarstwo jako przemysł domowy. — W ciągu dziewięcioletniego istnienia warsztatu naukowego w Porembie usiłowano zatem obznajomić ludność miejscową z wyrobem naczyń kamionkowego i zastąpić nim zwykle naczynie gliniane, a to z uwagi na większą trwałość i opłatność nowego naczyń, oraz większy zarobek, który ono garncarzowi zapewnia.

Frekwencya uczniów w ciągu istnienia szkoły poremskiej nie była bardzo silna — w ogóle bowiem ludność wiejska okolic tamtejszych, nawykła do wychodzenia za zarobkiem do Niemiec, i dawny swój przemysł domowy zaniedbuje — zawsze jednak pewna ilość młodzieży i praktykujących już garncarzy z Poremby, Brodeł, Zalasa i innych miejscowości okolicznych, przyswoiła sobie znajomość wyrobu naczyń kamionkowego i przy współdziałaniu szkoły, zostało ono na targ wprowadzone. Wyrabiane starannie, w istocie trwałe i nie ustępujące naczyniu ze Szląska sprowadzanemu, zaczęło ono wkrótce wypierać obce naczynie, szególniej na pobliskim targu krakowskim, a to tem łatwiej, że było od niego tańszem. Ludność nawykła więc do naczyń poremskiego, tak, iż produkcya jego dalsza ma zbyt zapewniony i może dać znacznie lepsze utrzymanie garncarzowi, niż wyrób zwyczajnego naczyń glinianego.

Wydział krajowy zwrócił więc uwagę w tym kierunku i kilku garncarzom, którzy się z wyrobem naczyń kamionkowego należycie obznajomili, przyszedł w pomoc w części zasiłkami bezzwrotnymi, w części pożyczkami, aby pobudowali odpowiednio piece i stałą produkcję rzeczzonego naczyń u siebie zaprowadzili. Warsztat naukowy, jako taki, stracił już przeto rację istnienia, nie mógł bowiem liczyć na większą liczbę uczniów, ani ich potrzebował dla przemysłu miejscowego dalej kształcić. Przyszła więc pora na zwinięcie warsztatu naukowego, jako zbędnego, a pozostawienie przedsiębiorczości samychże mieszkańców Poremby rozwinięcia zaprowadzonego przemysłu.

Uznał to w pierwszym rzędzie właściciel Poremby, hr. Józef Szembek, który dotąd potrzebnego szkole budynku dostarczał. Z chwilą zwinięcia szkoły zgłosił się, iż będzie nadal prowadził na swój rachunek produkcję naczyń kamionkowego, rozszerzy ją i tem samem dostarczy zajęcia wykształconym przez szkołę garncarzom.

Wydział krajowy uznając, że tym sposobem zaprowadzona przezeń nowa gałąź przemysłu znajdzie poparcie, utrzyma się i zapewni miejscowej ludności większe zarobki, odstąpił hr. Szembekowi bezpłatnie niezbędny dla dalszej produkcji inwentarz warsztatowy i pozostałe zapasy materiałów za zwrotem ich wartości. Hr. Józef Szembek przystąpił tedy natychmiast do rozszerzenia dotychczasowego warsztatu naukowego na fabrykę, podjął dobudowę pieców, ustalił program dalszej produkcji, i wydał cennik wyrobów kamionkowych, które mają być nadal w Porębie produkowane, zawiązał wreszcie stosunki handlowe, w szczególności z Bazarami krajowymi, reprezentowanymi przez krajowy Związek przemysłowy. Gdy zaś otwartą została tymczasem nowa linia kolejowa, mająca jedną ze swych stacyj w Alwerni, t. j. w pobliżu fabryki poremskiej, co transport większych partii towarów znacznie ułatwia — przypuszczać można, iż zabiegi Komisji i Wydziału krajowego około ustalenia produkcji naczyń kamionkowego w kraju nie pójdą na marne, i że zdoła się ona w Porembie i okolicy znacznie silniej rozwinąć, powstrzymując napływ naczyń zagranicznego.

Warsztat naukowy garncarski w Toustem ma także pójść temi drogami. Zamiarem Komisji jest utrzymać go jeszcze w ciągu bieżącego roku szkolnego jako szkołę garncarską, lecz wdrożono już rokowania, aby go również na warsztat produkcyjny pod zarządem prywatnego przedsiębiorcy przekształcić, gdyż jako szkoła spełnił on już swoje zadanie w obec miejscowego przemysłu garncarskiego.

Szkoła garncarska w Kołomyi zmieniła się w ostatnich kilku latach tak co do swego zakresu jak i celów nauki. Założona z razu tylko dla garncarstwa i to o miejscowym typie, wytworzonym przez genialnego w swym rodzaju garncarza Bachmińskiego, wciągnęła ona w swe ramy stopniowo nietylko ceramikę ozdobną, wychodzącą po za typ etnograficzny naczyń kołomyjskiego, lecz również ceglarnictwo, wyrób rurek drenowych, dachówek i kaffi. Stanęła więc na gruncie ogólnej szkoły ceramicznej, obejmującej całą technikę wyrobów z gliny, nietylko w teoretycznym planie swej nauki, lecz także w praktycznym wykonaniu. Pokazało się nawet, że te działy, które przybyły do niej dodatkowo, jak np. kaffarstwo i wyrób drenów, więcej znalazły oddźwięku w społeczeństwie, bo dotknęły potrzeb jego na gruncie właściwych i żywotniejszych gałęzi przemysłu, niż garncarstwo ozdobne.

Z drugiej strony założenie szkoły, umieszczenie jej i fundusze, które ma do rozporządzenia, nie pozwalają owych dodatkowych działów rozwinąć tak, jak tego zadania nauki praktycznej wymagają. Jeśli więc chodzi o wykształcenie w wyrobie drenów i dachówek lub w wyrobie kaffi i przeprowadzenie wszystkich wiążących się z tem czynności, począwszy od przygotowania materiału aż do wyjścia towaru z pieca — nie może szkoła przeprowadzać ucznia tak systematycznie i dokładnie, ażeby mógł być za biegłego i samodzielnego pracownika w swym zawodzie uznanym. Szkoła wymaga tedy rozszerzeń pod względem swego umieszczenia, dodatkowych maszyn pomocniczych i pieców, aby mogła w zupełności celowi swemu odpowiedzieć.

Czy się to da skutecznie w Kołomyi? Czy wypada dążyć do rozszerzenia budynku szkolnego, narażonego z powodu swego położenia na wylewy i już dziś wilgocią mocno uszkodzonego? Czy zresztą dla uzupełnienia szkoły na zakład

naukowy ceramiczny wyższego rzędu jest Kołomyja miejscowością odpowiednią? Czy raczej nie należałoby przenieść ją do większego miasta, gdzie zakres środków i sił naukowych i artystycznych jest obszerniejszy i gdzie, nie porzucając właściwego sobie garncarstwa ozdobnego, mogłaby łatwiej znaleźć uczniów dla innych działów nauki?

Te pytania nasuwają się mimowoli, gdy się postawi kwestyę rozszerzenia szkoły garncarskiej w Kołomyi. Dla rozpatrzenia ich postanowiła Komisya zwołać ankietę, złożoną z fachowców i nie omieszka wystąpić w swoim czasie z odpowiednimi wnioskami. Na razie wprowadza do preliminarza na r. 1900 minimalną kwotę na rozszerzenie szkoły garncarskiej w Kołomyi, nie przesądzając, czy to ma nastąpić w samej Kołomyi, czy równocześnie z przeniesieniem szkoły do innej miejscowości.

Co do wyniku dotychczasowego działania szkoły garncarskiej w Kołomyi, zebrał kierownik tejsze daty, odnoszące się do 85 dotychczasowych uczniów tej szkoły, które wykazują co następuje: 34 jest czeladnikami w rozmaitych fabrykach i pracowniach ceramicznych, między tymi 1 na Węgrzech, 2 na Morawie, 2 na Szląsku, 1 w Królestwie polskiem, a 2 w Rumunii; 17 otworzyło własne pracownie; 2 jest dekoratorami w samejże szkole; 8 werkmistrzami w fabrykach i większych pracowniach; 2 kierownikami, jeden z nich w Królestwie polskiem; 7 służy przy wojsku; 5 przeniosło się do innych zawodów; 4 umarło, 1 bez miejsca, o 5 niema żadnych wiadomości. Dodać do tego należy, iż bardzo przeważna część wychowañców szkoły pracuje w kaflarstwie.

O działalności krajowej ceramicznej stacyi doświadczałnej we Lwowie załączamy / . szczegółowe sprawozdanie jej kierownika, inżyniera Algt. V. Edmunda Krzena. W sprawozdaniu mieszczą się także szczegóły, odnoszące się do kursu majsterskiego dla garncarzy w Racie, o którym pisaliśmy już w sprawozdaniu zeszłorocznem. Kurs ten dał 20 majstrom i czeladnikom garncarskim sposobność obznajomienia się z produkcyą naczyń kamionkowego i stworzył tem samem podstawę do rozpowszechnienia tego naczyń w wschodniej części kraju.

Z miast Podhajec i Halicza nadeszły były podania o założenie tam szkół garncarskich. W obu wypadkach oświadczyła Komisya, że nie widziałyby pożytku, aby nowe szkoły dla garncarstwa zakładać, nie sądzi bowiem, ażeby nasze wiejskie i małomiejskie garncarstwo dało się przez naukę szkolną podnieść do tego stopnia, iżby mogło konkurować skutecznie z coraz tańszem naczyniem żelaznem, emaliowanem i coraz bardziej spadającą w cenie porcelaną. Sam materiał stanowi tu przeszkodę, niepodobna przeto doskonałością wykonania podnieść ceny wyrobów garncarskich do takiej wysokości, aby produkcya ich zapewniła garncarzowi dostatnie utrzymanie i sam produkt stał się artykułem szerszego handlu. Domowy ten przemysł może mieć zawsze tylko lokalne znaczenie, a tak jak jest uprawianym, odpowiada swemu celowi i nie potrzeba mu fachowych szkół, lecz tylko odpowiedniego zoorganizowania produkcji i zbytu, ochrony garncarzy od wyzysku.

Jeśli więc gminy Podhajce, Halicz i inne, któreby u siebie szkoły garncarskie założyć pragnęły, zwrócą swą uwagę na to, aby garncarze przyswajali sobie znajomość wyrobu kaffi i stawiania pieców kafflowych jeśli dadzą im pomoc do zakładania pracowni kaflarskich, to się bardziej przemysłowi ceramicznemu przysłużą, kaflarstwo bowiem bardziej się opłaca i może liczyć na szersze koła odbiorców. W tym kierunku gotową jest także Komisya popierać podjęte w kraju usiłowania, a to starając się o pomoc z funduszu krajowego dla tych, którzy w kaflarstwie praktycznie kształcić się zechcą. Tożsamo wyrób rurek drenowych

i dachówkarstwo może w wielu wypadkach zapewnić lepsze utrzymanie robotnikom, zajęтым wyrobami ze zwykłej gliny, a odda też niewątpliwie większe usługi krajowi, w którym melioracya gruntów i zabezpieczanie ludności od niszczących całe wsie pożarów, stoją w szeregu zadań najpilniejszych.

W zakresie szkół szewskich zaszła ta zmiana, że dwie z tych szkół, a mianowicie w Uhnowie i w Drohobyczu, zostały w ciągu bieżącego roku zwinięte.

Już w lutym b. r. otrzymał Wydział krajowy wiadomość, że w zarządzie szkoły szewskiej w Uhnowie panuje nieład a w prowadzeniu nauki zaniedbanie. Wszzechstronna lustracya zakładu sprawdziła te zarzuty. Kierownik dopuszczał się nadużyć w zarządzie na szkodę zakładu, werkmistrz nie pilnował nauki. Gdy zaś utrzymywanie szkół zawodowych, a szczególnie szewskich, w jednym miejscu, bywa z góry co do czasu ograniczane, a w Uhnowie, jeśli chodziło o miejscowy przemysł szewski, został cel szkoły osiągnięty, gdyż bardzo znaczna część młodzieży tamtejszej i praktykujących już szewców miała przez 7 lat sposobność wydoskonalić się w swem rzemiośle, gdy więc i ludność miejscowa nie interesowała się już tak szkołą jak początkowo, co znalazło swój wyraz w zmniejszaniu się liczby uczniów — gdy nadto powstały trudności z wynalezieniem odpowiedniejszego pomieszczenia dla szkoły, która w budynku dotychczasowym nadal już istnieć nie mogła — postanowił Wydział krajowy kierownika szkoły usunąć, personal nauczycielski uwolnić i szkołę zamknąć, co też z końcem czerwca b. r. nastąpiło.

Powody zamknięcia szkoły szewskiej w Drohobyczu były inne. Organizacya tej szkoły była, jak wiadomo, całkiem odmienna. Chodziło tam przedewszystkiem o to, aby przychodzić w pomoc terminatorom, oraz czeladnikom i majstrom, już w zawodzie szewskim pracującym, przez uzupełnianie ich wiadomości fachowych w kierunku teoretycznym i obznajamianie ich z użyciem rozlicznych maszyn pomocniczych szewskich, które dziś produkcję szewską na innych całkiem stawiają podstawach. Ze względu na znaczną liczbę szewców, osiadłych w Drohobyczu, zdawała się ta organizacya najodpowiedniejszą, pod warunkiem wszakże, iż szewcy sami uznają korzyści takiego urządzenia i zamiary Komisji i Wydziału krajowego jak najusilniej poprą. Otóż nadzieja ta zawiodła. Zainteresowanie się szkołą ze strony samychże szewców było bardzo małe, frekwencya słaba. Lustrator szkoły, zwiedzający ją z końcem czerwca, sprawdził, że z 10 uczniów, którzy już drugi rok na naukę przychodzili, mogło być tylko 8 klasyfikowanych, z drugiej grupy 10 uczniów, którzy I rok naukę pobierali, zaledwo 4 uczęszczało na nią regularnie. Co więcej, gdy rozpoczęto przygotowania do zapisów na rok następujący, powstała obawa, że uczniów dalszych nie da się wcale pozyskać, gdyż między szewcami miejscowymi poczęto się obawiać konkurencyi ze strony tych, którzyby coś więcej umieli. Zjawisko niestety dość częste po naszych miastach, gdzie rzemieślnicy wolą raczej wspólną, niską miernotę, niż odważne dążenie do postępu i reform w organizacyi rękodziel — i w skutek tego raczej zwalczają się sami, niż żeby mieli wspólnymi siłami, zdobywszy większą wiedzę w zakresie swego zawodu, zwalczać konkurentów pozakrajowych.

Komisya nie sądzi, ażeby w takich wypadkach — gdzie chodzi nie o ciemną gminę wiejską, lecz o większe miasto, w którym żądanie większej inteligencyi powinno być usprawiedliwione — fundusz krajowy ponosić miał ofiary na zwalczanie przesądów i nierozumienia własnego interesu. Trudno w takich warunkach narzucać dobrodziejstwa. Zgodzono się przeto na zwinięcie tej szkoły,

która w swych nowych warunkach organizacyjnych i tak tylko za próbę była poczytywana, i zamknięto ją po zakończeniu roku szkolnego.

Stosunek gminy Starego Sącza do tamtejszej szkoły szewskiej nie jest również najlepszym, a to wskutek takich samych, źle skierowanych i niskich obaw konkurencyjnych, które się wśród tamtejszych szewców objawiają. Zdołały one, po zmianie składu reprezentacji miejskiej, wziąć w niej górę, i skutkiem tego gmina, która przy zakładaniu szkoły zobowiązała się przyczynić do jej utrzymania rocznym zasiłkiem 300 zł, lecz tylko na lat trzy — zobowiązania tego nie przedłużyła i przestała płacić. I tu więc groziło zwiniecie zakładu. Gdy jednak Wydział powiatowy nowosądecki, uznając pożyteczność szkoły, ubyłą prestacyę gminną w znacznej części z funduszków swoich zastąpił, i o dalsze utrzymanie szkoły się upomniał, została ona na razie w dotychczasowej swej organizacyi utrzymana.

Szkoły szewskie w Witkowie i w Dobczycach rozwijają się normalnie.

W czasie od 28. lutego do 22. kwietnia r. b. odbył się we Lwowie, pod kierunkiem wędrownego nauczyciela szewstwa, A. Celewicza, kurs majsterski dla szewców. Wzięli w nim udział wyłącznie szewcy ze wschodniej części kraju. Było ich 14, a to ze Stanisławowa, Kołomyi, Zaleszczyk, Kut, Kopyczyniec, Tarnopola, Cieszanowa, Stryja, Żółkwi, Komarna, Przemyśla i Jarosławia. Zakończono go wystawą rysunków, wypracowań i próbnych robót frekwentantów kursu, która była przez dwa dni, 22. i 23. kwietnia otwartą.

Nauka na tym kursie była całodzienną, a uczestnicy kursu pobierali zasiłki stypendyjne z funduszu krajowego, aby się mogli utrzymać we Lwowie. Otóż postanowiono w tym roku urządzić jeszcze inny kurs dla czeladzi szewskiej we Lwowie, taki wszakże, na którym nauka odbywałaby się przez czas dłuższy niż sześć tygodni, ale tylko w godzinach wieczornych, a więc umożliwiała uzupełnienie wiadomości fachowych i tym, którzy są stale w warsztatach zajęci, którzy zatem nie potrzebowaliby zasiłków na odszkodowanie strat w skutek przerwy w zajęciach warsztatowych.

Kurs taki, obliczony na sześć miesięcy, rozpoczął się pod kierownictwem A. Celewicza, a nadzorem członków Komisji A. Nawratila i A. Sołtyńskiego z dniem 1. października b. r., zgromadził 14 uczniów i podaje im w dwóch godzinach wieczornych codziennie i w dwóch godzinach przedpołudniowych w niedziele, wiadomości teoretyczne i praktyczne z zakresu następujących przedmiotów:

a) budowa nogi, odlewy gipsowe, rysunki fachowe, branie miary, przykrawywanie, ręczny wyrób części wierzchnich i spodnich;

b) wyrób obuwia za pomocą najważniejszych maszyn ręcznych i nożnych przy zastosowaniu nowoczesnych urządzeń technicznych;

c) towaroznawstwo, przemysłowa buchalterya, stylistyka i kalkulacya.

Jestto pierwszy kurs tego rodzaju. O wynikach jego nauki i użyteczności w ogóle wyrokować będzie można dopiero, gdy się skończy.

Wędrowny nauczyciel szewstwa A. Celewicz był zresztą pomocnym szewcom przy wykonywaniu dostaw dla armii, tak, iżby mogli podejmować się ich bez narażania się na odrzucanie wyrobu i wynikające stąd straty.

Przechodząc do szkół tkackich zaznaczyć wypada przedewszystkiem, iż projektowane rozszerzenie szkoły sukienniczej w Rakszawie przez dodanie warsztatów mechanicznych, zostało do skutku doprowadzone. Przeprowadzono niezbędne dobudowy i zmiany w budynkach szkolnych, ustawiono pięć

krosien mechanicznych odpowiedniej konstrukcyi i stosownie do tego zastąpione dawny motor parowy nowym, znacznie silniejszym. Gdy zaś przy robotach tych wynikła oszczędność w obrębie kredytu na ten cel przeznaczanego, postanowiono również zaprowadzić oświetlenie elektryczne w szkole i warsztatach, co tak ze względów higieny jak i bezpieczeństwa od ognia było wskazane.

Równocześnie Towarzystwo produkcyjne i handlowe w Łańcucie, które współdziałało w utrzymaniu szkoły, a było dostawcą materyałów i odbiorcą wyrobów szkolnych, zostało zamienione na Towarzystwo akcyjne o szerszych podstawach. Wolno więc przypuszczać, że nowej tkalni mechanicznej w szkole nie zabraknie roboty, tak, że nie tylko będzie mogła służyć celom nauki tkactwa mechanicznego, lecz przyczyni się znakomicie do podniesienia produkcji szkolnej, tworząc tem samem zarodek dla sukienictwa fabrycznego, które za wpływem i pomocą szkoły powinny się w Rabszawie rozwinąć.

Produkcya warsztatowa w szkole tkackiej w Krośnie odbywała się i w tym roku na własny rachunek szkoły, gdyż spodziewana reforma Towarzystwa tkackiego „Prządka“ lub założenie innego produkcyjnego stowarzyszenia nie przyszło dotąd do skutku.

Zresztą w szkołach tkackich postępuje nauka i praca trybem dotychczasowym, a coraz częściej zachodzą wypadki, że ukończony uczeń otwiera pracownię na własny rachunek. W wyborze tkanin produkowanych objawia się też coraz większa różnorodność, świadcząca o postępach w nauce. Brak tylko sprężystej organizacyi handlowej, któraby mogła wpłynąć na ilościowe wzmocnienie produkcji i zapewnienie producentom coraz większego zbytu. Potrzeba do tego kapitałów i obrotności handlowej — warunków w kraju naszym najtrudniejszych do zapewnienia.

W Wilałowicach ożywił się bardziej ruch produkcyjny w tamtejszem towarzystwie tkackiem i w szkole tylko dlatego, że kraj. Związek przemysłowy zdołał wprowadzić drelichy i inne tkaniny tamtejszego wyrobu do dostaw publicznych. To samo dałoby się zrobić z innymi warsztatami naukowymi i spółkami tkaczy, gdyby i one i pośrednicy, większymi rozporządzać mogli kapitałami.

Subwencyonowany warsztat tkacki w Budzanowie ma być wkrótce rozszerzonym, gdyż skończono właśnie budynek, wystawiony staraniem założyciela warsztatu, ks. proboszcza Turczańskiego, w którym warsztat ów, dając miejsce większej liczbie uczniów, ma się w krótko urządzić.

Wydział Rady powiatowej bobreckiej czyni od dwóch lat zabiegi, ażeby założyć warsztat naukowy tkacki w Brzozdowcach. Z końcem lutego b. r. wpłynęła także do Sejmu petycja w tej sprawie, która została następnie Komisji do zbadania przekazana. Sprawa nie ruszyła się jednak naprzód, gdyż Komisya na pisma swe z października r. z. i kwietnia r. b., w których bliższe omówienie sprawy wdrożono, nie otrzymała dotąd od Wydziału powiatowego żadnej odpowiedzi.

Wędrownie kursa tkackie, które omawiano szeroko w sprawozdaniu zeszłorocznem, były i w roku bieżącym urządzane. Odbyły się mianowicie dwa dalsze kursa w powiecie tarnobrzeskim, we wsiach Zbydniowie i Grębowie.

Pierwszy z nich trwał od 19 listopada 1898 — z przerwą świąt — do 8 lutego b. r. Wzięło w nim udział 9 uczniów. Oprócz pouczeń teoretycznych o przyrządach tkackich i użyciu ich, oraz skazówek co do materyałów tkackich i źródeł, skąd je można pociągać, przerobiono z uczniami w nauce o wiąza-

niach przeszło 60 różnych wzorków, mogących znaleźć zastosowanie w domowym przemyśle tkackim i wykonano około 146 metrów z 10 gatunków różnych tkanin.

Bezpośrednio potem odbył się kurs w Grębowie, a trwał od 16 lutego do 10 maja b. r. Zapisanych tam było uczniów ośmiu, lecz gdy z wiosną rozpoczęło się z gmin nadwiślańskich wychodźstwo na t. z. „bandosy“ i na flis, ubyło trzech i do końca kursu zostało tylko pięciu, którzy jednak wszyscy poczynili dobre postępy w nauce. Nauka i praca prowadzone były tym samym tokiem, co na innych kursach.

Wydział powiatowy tarnobrzeski — tak jak przy poprzednich kursach — sprawdza wynik ich bardzo dodatni, i spodziewa się, że przy odpowiednim poparciu, może się na tej podstawie rozwinąć w tamtejszej okolicy przemysł domowy tkacki i przyczynić się do podniesienia bytu ekonomicznego tamtejszej ludności.

Chcąc ze swej strony użyzyć poparcia, przyznał Wydział krajowy dziewięciu uczniom obu rzeczonych kursów zasiłki z funduszu krajowego po 25 zł. w. a. na sprawienie krosien i przyborów tkackich. Teraz zależeć będzie od współdziałania tarnobrzeskiego Wydziału powiatowego i w ogóle inteligencji okolicznej, ażeby nie dać zmarnieć temu posiewowi przemysłu wiejskiego, który ma warunki rozrostu i może dać zarobek ubogiej ludności. Nauczyciel wędrowny, M. Brzęk, pisze w ostatniem swem sprawozdaniu: „Pozostając dotąd w nieustannem porozumieniu z uczniami odbytych kursów tkackich, przekonuję się, że zbyt wyrobionych tkanin nie przedstawia nigdzie żadnych trudności. Wyroby zakupują ludzie jeszcze na krosnach u tkaczy, bo przekonują się, że są dobre i tanie“.

Jeżeli weźmiemy na uwagę, że po przełamaniu początkowych niechęci i nieufności, na które się zawsze u ludu naszego w takich okolicznościach napotyka, odbyły się w jednym zakątku Powiśla cztery wędrowne kursa i około 30 tkaczy zostało do wykonywania lepszych tkanin przysposobionych — to można mieć otuchę, że współdziałanie troskliwych o dobro kraju obywateli zdoła na tej podstawie rozwinąć domową produkcję przemysłową, dającą poboczny zarobek rolnikowi i przywiązującą go bardziej do ojczyznego zagona.

Warsztat naukowy powroźniczy w Radymnie został z końcem sierpnia b. r. zamknięty. Jest to los, który z natury rzeczy spotykać musi szkoły zawodowe, jeżeli po spełnieniu swego zadania stają się w jakiejś miejscowości zbyteczne. W Radymnie przyczyniła się szkoła i fundusz krajowy do ulepszenia warunków pracy tamtejszych powroźników. Wdrożono ich do posługiwania się maszynami pomocniczymi, których przedtem nie znali, ulepszono pod niejednym względem produkcję powroźniczą, która jako dawniejszy przemysł domowy pozostawiała w obec fabrycznych wyrobów wiele do życzenia i bez postępu w technice wyrobu, mogła całkiem zaniknąć. Rzecz to niewątpliwa, że pod względem tego postępu należałoby jeszcze dalej dążyć do udoskonalenia — lecz powroźnicy radymniańscy nie są już dostępni dalszym w tej mierze usiłowaniom. Korzystając z udogodnień pozyskanych, poprzestają na tem, co jest, pracują też we wspólnej pracowni wraz ze swymi chłopcami, korzystają z pomocy instruktora fachowego, lecz do dalszej systematycznej nauki nie są skorzy. Warsztat naukowy, jako taki, został więc zwinięty, instruktora pozostawiono na razie do pomocy miejscowemu Towarzystwu powroźników, a tymczasem wdrożyła Komisya rokowania w dwóch kierunkach, tj. ażeby w Radymnie w miejsce zwiniętej szkoły fächowej urządzić szkołę przemysłową uzupełniającą, dla urzą-

dzenia zaś szkoły fachowej powroźniczej wynaleść inną odpowiednią miejscowość we wschodniej części kraju.

W zakresie nauki koronkarstwa, mamy do zaznaczenia otwarcie nowej szkoły koronkarskiej w Bobowie, o czem już sprawozdanie zeszłoroczne mieści zapowiedź. Gmina m. Bobowy przyjęła na siebie obowiązek bezpłatnego dostarczania lokalu i ponoszenia kosztów opału, oświetlenia i niezbędnej dla szkoły usługi. Wydział Rady powiatowej grybowskiej, deklaracją z d. 20 grudnia r. z., zobowiązał się przychodzić szkole w pomoc zasiłkami rocznymi po 100 zł. w. a. Jest nadzieja, że i c. k. Rząd nie odmówi zasiłku ze skarbu państwa na utrzymanie szkoły. Gdy zaś gorliwego opiekuna znalazła ta nowa szkoła w osobie p. Wiktora Tustanowskiego, c. k. starosty, którego Wydział krajowy uprosił na kuratora tejże, gdy zresztą ma ona się rozwijać na gruncie silnego już domowego przemysłu koronkarskiego, który w Bobowy od lat istnieje, przypuszczać należy, iż nowy ten warsztat naukowy znajdzie odpowiednie pole działania i zdoła wpłynąć tak na coraz lepszą produkcję koronek jakoteż na zdobywanie im coraz szerszego zbytu.

Nauczycielką fachową i kierowniczką szkoły została mianowana panna Zofia Matecka, która posiada wykształcenie zawodowe, zdobyte na oddziale koronkarstwa w państwowej szkole przemysłowej we Lwowie i we Wiedniu — na zastępcę kuratora uproszono p. Macieja Mączyńskiego, właściciela Siedlisk pod Bobową.

Szkoła hafciarska w Makowie rozwija się coraz lepiej i wywiera znaczny wpływ na domowy przemysł hafciarek miejscowych, które przez pośrednictwo szkoły otrzymują korzystne zamówienia i znacznie więcej przy nich zarabiać mogą, niż w warunkach dawniejszego przemysłu domowego. Nowe hafty makowskie, białe i kolorowe, znachodzą wszędzie jak najlepsze przyjęcie. Na wystawie pracy kobiet w r. b. w Krakowie podobały się bardzo i zostały dyplomem honorowym odznaczone. Zainteresowano się nimi także za granicą, szczególnie w Szwecyi, w Sztokholmie, skąd nadchodzą zamówienia na charakterystyczne góralskie wyroby z haftem kolorowym.

Lecz im więcej należycie wykształconych hafciarek przybywa, tem bardziej odczuwać się daje potrzeba lepszego ich zorganizowania, gdyż szkoła, jako taka, nie może zarządzać wyrobem haftów na większą skalę. Brak mianowicie stosownego lokalu, w którymby można urządzić wspólną pracownię zjednoczonych hafciarek, które cenniejszych i ozdobniejszych haftów nie mogą wykonywać po swych chatach. Brak również i większych funduszów, któreby mogły w wyrób i handel haftów być wprowadzone, brak wreszcie odrębnego zarządu, obznajomionego z warunkami handlu i przemysłowego prowadzenia produkcji. Wszystko to są zadania do spełnienia, które jednak wykraczają poza zakres nauki i szkoły i do których w pierwszym rzędzie stojące poza szkołą osoby i instytucje miejscowe są powołane, a którym Wydział powiatowy, w interesie jednej z wybitniejszych gmin swego powiatu, powinienby przyjść z pomocą.

Co do udziału skarbu państwa w kosztach utrzymania szkół zawodowych, podaliśmy szczegółowe cyfry w wykazie ogólnych kosztów, winniśmy jednak nadmienić, że c. k. Rząd nie uwzględnia w całej wysokości żądań ze strony kraju stawianych, pomimo, że w porównaniu z żądaniami innych krajów koronnych, trzymają się one w skromnych bardzo granicach. I tak, żądania nasze na b. rok budżetowy wynosiły 34.556 zł. w. a., tymczasem cała kwota subwencyjna przez c. k. Rząd przyznana wynosi 30.950 zł. i w takiej wysokości w istocie została wypłaconą. Pociągnęło to za sobą oczywiście ko-

nieczność zastąpienia ubytków przez fundusz krajowy tam, gdzie tego nieodzowna zachodziła potrzeba.

Zażądana przez Komisję na r. 1900 kwota subwencji ze skarbu państwa na utrzymanie szkół zawodowych wynosi 38.870 zł., jest przeto większą o 7.820 zł. od kwoty, w roku ubiegłym faktycznie wypłaconej. Czy i o ile przychylił się c. k. Rząd do naszej prośby, nie mamy dotąd wiadomości.

Kończąc ten rozdział sprawozdania, podnosi jeszcze Komisya konieczność dalszego w miarę możliwości i potrzeby stabilizowania zasługujących na to kierowników szkół zawodowych, gdyż bez tej troski o ich przyszłość, byłoby coraz trudniej pozyskiwać celujące siły do zawiadywania tymi zakładami. Nie wszystkie szkoły tej kategorii mogą być poczytane za stałe instytucje, nie można zatem stawiać wspólnej modły, wedle której postępowanoby ze wszystkimi funkcyjaryuszami tych szkół. We wielu wypadkach będzie stosunek ich do kraju i krajowego zakładu przemijającym. Są jednakże kategorie szkół, które chociażby i siedziby swe zmieniały, nie przestaną w kraju istnieć. W zakresie takich szkół, ustalanie przynajmniej posad kierowników i przyznawanie im praw stałych urzędników kraju, okazuje się nieodzownem. Temi samymi zapatrywaniami kierował się i Wysoki Sejm, skoro w ciągu lat kilku kierowników i funkcyjaryuszów szkół zawodowych stabilizował.

I teraz zatem przychodzi Komisya z wnioskiem stabilizowania dwóch kierowników krajowych szkół zawodowych, a mianowicie:

1) p. Władysława Niemczynowskiego, b. kierownika szkoły stolarskiej w Żywcu, a obecnie kierownika kraj. szkoły stolarskiej w Kalwarii Zebrzydowskiej, który już od 7 lat jest w służbie.

2) p. Kaźmierza Jamroza, kierownika kraj. warsztatu naukowego tkackiego w Kosowie, który te obowiązki już od 5 lat pełni.

Sumiennem wykonywaniem swych obowiązków zasługują obaj na względy Wysokiego Sejmu.

III. Dalsze starania o wykształcenie przemysłowców.

Stósownie do uchwał Sejmu z d. 22 i 23 marca b. r., zajmowała się Komisya sprawą szkół rzemieślniczych i zbadaniem, gdzieby można uzyskać odpowiednie deklaracje ze strony gmin co do umieszczenia szkoły, tak, iżby na tej podstawie domagać się od rządu założenia dwóch szkół kosztem państwa.

Dwa szczególnie miasta uważano za najbardziej odpowiednie dla szkół tej kategorii, tj. Przemysł i Rzeszów, do obu więc udała się Komisya z przedstawieniem ważności szkół rzemieślniczych dla postępu i rozwoju rzemiosł i z żądaniem złożenia deklaracji, czem mogą ze swej strony do założenia i utrzymania rzeczonych szkół się przyczynić.

Gmina m. Rzeszowa, której pierwsza petycja do Sejmu z d. 10 grudnia 1898 domagała się założenia państwowej szkoły przemysłowej, podobnej jak we Lwowie lub Krakowie, zmieniła swe żądanie w następnej petycji z d. 17 kwietnia b. r. o tyle, iż domaga się utworzenia szkoły majstrów dla przemysłu budowlanego. W razie, gdyby c. k. Rząd na założenie takiej szkoły się zgodził, oświadczyła gmina m. Rzeszowa, iż gotową jest złożyć jednorazowo 4000 zł. w. a. na pierwsze potrzeby tej szkoły, a na utrzymanie jej uiszczać corocznie przez lat dziesięć po 500 zł. w. a. Sprawa ta jest jeszcze w toku dalszych badań i rokowań, lecz o urządzeniu szkoły rzemieślniczej na tej podstawie nie ma mowy.

Gmina m. Przemysła dała w piśmie z d. 16 listopada, co do ewentualnego udziału swego w założeniu i utrzymaniu szkoły rzemieślniczej, odpowiedź

odmowną. W motywach tej odmowy, które są znamienne, bo w ogóle streszczają zapatrywania znacznej części interesowanych na znaczenie i pożyteczność szkoły rzemieślniczej, czytamy co następuje:

„Rada miejska i Magistrat miasta Przemyśla nie zapoznają ważności sprawy podniesienia przemysłu a szczególnie rzemiosła w naszym kraju, i owszem, Radzie miejskiej i Magistratowi zarówno jak każdemu kraj miłującemu obywatelowi leży na sercu podźwignięcie rzemiosła, a to tem bardziej, że z tem idzie w parze obok podniesienia bogactwa krajowego także podniesienie się naszego mieszczaństwa, — nie podzielamy jednakże przekonania, aby już dziś szkoły rzemieślnicze były środkiem do powyższego celu prowadzącym.

„Szkoly tego rodzaju wielkie mogą oddawać usługi w krajach, w których przemysł już jest wysoko rozwinięty, gdzie rzemieślnicy są zamożni, a ich zakłady przemysłowe i rzemieślnicze przechodzą nie przypadkiem, ale wskutek powziętego z góry planu, z ojca na syna, którego ojciec — świadomy tego, że przemysł lub rękodzieło należycie prowadzone, obok bogactwa dla kraju, zabezpiecza byt pewny i niezależny dla jednostek, i nie przynosi im ujmy — już w dzieciństwie przeznaczają do zawodu przemysłowego, i odpowiednio temu celowi onegoż kształci. Wśród takich stosunków i pojęć, organizacja szkół rzemieślniczych w innych prowincjach odpowiada w zupełności swojemu celowi, wedle organizacji tej bowiem chodzi o to, aby młodzież, mającą się napewne poświęcić zawodowi rzemieślniczemu, przygotować do tego teoretycznie i praktycznie o tyle, aby młodzieniec, który tę szkołę ukończył, nie potrebywał odbywać długiej praktyki w rzemiośle, lecz już po półtorarocznej praktyce mógł być należycie wykształconym robotnikiem w danym kierunku, czyli mówiąc utartym u nas językiem, mógł być „wyzwolonym“. — Do takiej szkoły rzemieślniczej przyjmują tedy uczniów, którzy liczą co najmniej 12 lat wieku, i ukończyli 6-ty kurs nauki w szkole ludowej, lub udowodnili egzaminem wstępnym, iż posiadają wiadomości, jakich się nabywa w 6 kursach szkoły ludowej.

„Zastosowując te wymagania do naszej młodzieży i warunków u nas istniejących, przedewszystkiem godzi się wyznać, iż ojciec, chociażby najuboższy, a nawet sam rzemieślnik, przeznaczający syna swego już z góry do zawodu rzemieślniczego, należy niestety do nader rzadkich jeszcze wyjątków. Następnie nasuwa się pytanie, czy wiele się znajduje rodziców, którzyby chcieli i mogli łożyć koszta kształcenia dziecka co najmniej do 15-go roku życia, a więc dawać je do szkoły ludowej do 10. roku, potem do co najmniej 2 klas wydziałowych do 12. roku życia, następnie do szkoły rzemieślniczej przez 3 lata, w tym celu, aby 15-letni młodzieniec, teoretycznie i w nauce zręczności wykształcony, odbywał praktykę rzemiosła. Z drugiej strony znów nasuwa się pytanie, czy tak wykształcony młodzieniec, zechce odbywać praktykę w rzemiośle. Oprócz tego zważyć także należy na praktykę w tej mierze u nas istniejącą. — Do nauki rzemiosła przyjmuje się chłopców przeważnie za wynagrodzeniem miernem, między majstrem a rodzicami lub opiekunem ucznia umówionem; w takim razie uczeń pozostaje najczęściej w domu i tylko dzień przepędza w warstacie; w częstych także wypadkach układają się strony o naukę i utrzymanie ucznia, a w nierzadkich także wypadkach nauka i utrzymanie są bezpłatne, w którym to ostatnim razie, celem częściowego wynagrodzenia majstrowi łożonych kosztów na utrzymanie ucznia, nauka trwa znacznie dłużej, bo 4 do 5 lat, czyli krótko mówiąc, koszta wykształcenia młodzieńca w rzemiośle są nie wielkie, a często żadne, zachodzi więc wątpliwość, czy znajdują się rodzice, którzyby chcieli i mogli łożyć znaczne koszta na szkolne wykształcenie dziecka przez lat 9, a następnie jeszcze opłacić 1½ roczny pobyt jego na praktyce u majstra.

„Nadto jeszcze z jedną okolicznością liczyć nam się wypada. — Jest to niezawodnie błędnem pojmowaniem rzeczy i takowe z podniesieniem się szacunku

dla każdej uczciwej pracy zmienić się musi, jednakże jest faktem, że nawet ze szkół wydziałowych, które są niższego typu, aniżeli będące w mowie szkoły rzemieślnicze, mało uczniów udaje się do rzemiosła, tem bardziej więc nasuwa się pytanie i wątpliwość, czy szkoła rzemieślnicza będzie miała uczniów, i czy ci, którzy ukończą tę szkołę, zechcą poświęcić się zawodowi rzemieślniczemu, a czy może raczej nie zasila zastępu proletaryatu inteligentnego.

„Wobec naprowadzonych powyżej okoliczności, pożytek ze szkół rzemieślniczych nie wydaje nam się tak zapewnionym, jak to ma miejsce w innych prowincjach, a przynajmniej pożytek ten zdaniem naszym nie odpowiadałby wysokości łożonych na takie szkoły kosztów. — Że dla podniesienia przemysłu i rzemiosł w naszym kraju nie należy ustawać w pracy, że dla osiągnięcia powyższego celu nie należy szczędzić ofiar, i do takowych powołać należy obok innych czynników nawet i gminy miejskie, nie ulega wątpliwości, — jednakże założenie jednej szkoły rzemieślniczej w każdym razie przedstawia się jako próba, która w znacznej części kosztem jednej tylko gminy nie powinna być przedsięwzięta, i której to próby gmina miasta Przemyśla, nie mogąca podołać wzmagającej się coraz bardziej potrzebie szkół ludowych — dla zaradzenia której już w roku przyszłym jedna nowa szkoła zbudowaną a druga przebudowaną być musi, — przyjęciem na siebie tak znacznego ciężaru, bo jednorazowego wydatku 40.000 do 50.000 zł. a. w. na budowę szkoły rzemieślniczej, oraz stałego wydatku na utrzymanie budynku, obsługę, opał i oświetlenie onegoż co najmniej 1.200 zł. w. a. rocznie — żadną miarą podjąć się nie może“.

W obec takiej odpowiedzi uważać należy, przynajmniej na razie, rokowania z gm. m. Przemyśla co do współdziałania w założeniu szkoły rzemieślniczej za zamknięte, a zadaniem Komisji będzie wejść w rokowania z gminami innych naszych miast, gdzie może przeważają odmienne zapatrywania na znaczenie szkoły rzemieślniczej dla naszego przemysłu.

Zaznaczyć tu wypada tylko tyle, że jeśli wśród rzemiosł panuje u nas martwota, a przemysł powolnym tylko krokiem idzie naprzód — to może dlatego, że w pracy naszej nad rozwojem przemysłu za wiele bywa złych przewidywań i wątpliwości, które sprzyjają zastojowi — podczas gdy zagranicą energia łamie trudności, pcha przemysł naprzód, zdobywa i przechodzi nad nami do porządku dziennego.

Przemysł budowlany, a w szczególności murarstwo i kamieniarstwo, zyskały bardzo wiele przez utworzenie specjalnych kursów budowlanych dla murarzy i kamieniarzy przy państwowej szkole przemysłowej we Lwowie. Kursy te umożliwiają dotyczącym przemysłowcom należyte fachowe przygotowanie się do wymaganych przez ustawę egzaminów rządowych na koncesjonowanych majstrów murarskich i kamieniarskich.

Kursy te wszakże są tylko stosunkowo niewielkiej ilości przemysłowców dostępne, a potrzeba uzupełniania wykształcenia murarzy i kamieniarzy w szerszych rozmiarach niewątpliwa. Komisya uznała przeto za wskazane zająć się urządzeniem niższego kursu fachowego dla podmajstrzych murarskich, a to na podstawie podania, pochodzącego z jednej z najwybitniejszych siedzib murarskich w kraju, tj. gminy m. Sieniawy i z Wydziału Rady powiatowej jarosławskiej. Na cel ten przeznaczyła korporacja murarska w Sieniawie bezpłatnie salę na naukę wraz z potrzebnem światłem i opałem oraz 300 zł. w. a. rocznie, Wydział Rady powiatowej Jarosławskiej 200 zł. rocznie, a właściciel Sieniawy, książe Adam Czartoryski, 50 zł. rocznie.

Komisya, korzystając z tych ofiar, przedstawiła Wydziałowi krajowemu szczegółowy plan kursu fachowego, którego celem nie może być zastąpienie stu-

dyów w państwowej szkole przemysłowej i przygotowanie uczniów do przepisania ustawy egzaminu rządowego — bo na to Sieniawa odpowiednich sił nauczycielskich nie posiada — lecz który przecież może dać sposobność do podniesienia poziomu wykształcenia zawodowego u terminatorów i czeladników murarskich, a w danym razie do udzielenia im takich początków, któreby dozwoliły kandydatowi, sposobiaćemu się do kursów w szkole państwowej, trwających przez pięć zim, skrócić czas nauki przez uzyskanie przyjęcia od razu do jednej z wyższych klas.

Zgodnie z tem założeniem, obmyślano tedy następującą organizację kursu w Sieniawie: Jest on zimowym i obejmować ma pełnych 20 tygodni nauki w czasie od 15 października do 15 marca, tj. w porze, w której ruch budowlany zmniejsza się lub ustaje. Przedmiotami nauki są język polski i stylistyka, kaligrafia, rachunki, geometrya i rysunek geometryczny, budownictwo i rysunki zawodowe — razem 21 godzin tygodniowo czyli 420 godzin na cały kurs. Sam ten plan wskazuje, że kurs pomieniony jest rodzajem szkoły przemysłowej uzupełniającej, zastosowanej do jednego zawodu przemysłowego i o zdwojonej ilości godzin, z których połowa przeznaczona jest ściśle na przedmioty zawodowe.

Tak urządzony kurs uważa Komisya za próbę, której wynik jednoroczny pouczy, czy rozmiary i stopień nauki na kursie mają stałe pozostać te same, czy też przybrać formę niższych i wyższych kursów — co oczywiście zawisłem będzie i od sił nauczycielskich, jakie się da na miejscu pozyskać.

Na razie znaleziono siły odpowiednie i kurs — którego otwarcie dla rozmaitych przeszkód nie mogło już w październiku nastąpić — zostanie w jak najkrótszym czasie otwarty.

Zakład o podobnej, lecz wyżej zakreślonej organizacyi, w której uczniami byliby robotnicy fabryk ceramicznych, wapniarek, fabryk gipsu i cementu, pragnący uzupełniać swe wiadomości teoretyczne w celu wykształcenia się na dozorców, palaczy pieców, werkmistrzów i td. — zamierza Komisya utworzyć w Podgórzu, gdzie i gmina i właściciele fabryk za urządzeniem takiego zakładu się oświadczyli. Szkoła ma tu być założoną nie dla wywoływania przemysłu, lecz dla służenia przemysłowi już gotowemu i silnie rozwiniętemu, przez przysparzanie mu pracowników inteligentnych, a więc usuwanie konieczności sprowadzania ich z zagranicy. Jestto kreacya zupełnie nowa, w której szkoła czysto teoretyczna i pracownia doświadczalna współdziałać mają z fabrykami jako terenem nauki praktycznej. Stósownie do tego, będzie tam nauka na cztery półroczna, dwa teoretyczne a dwa praktyczne podzielona. Szczegółowy statut szkoły i plan nauki są właśnie przedmiotem badań Komisyi i zwołanej *ad hoc* ankiety. Gdy przedłożone zostały i deklaracye czynników miejscowych, a to ze strony gminy m. Podgórza, która obowiązuje się płacić rocznie 500 zł. na pomieszczenie szkoły, oraz Wydziału powiatowego wielickiego i Izby handlowej i przemysłowej krakowskiej, z których pierwszy 100 zł., a druga 300 zł. na utrzymanie szkoły płacić się obowiązały — spodziewać się należy, że już w najbliższej przyszłości będzie ona mogła być urządzoną.

Z pomiędzy publikacyi zawodowych, któremi Komisya stara się przychodzić w pomoc poszczególnym gałęziom przemysłu, należy zaznaczyć wydanie wzorów dla stolarstwa i snycerstwa, opartych na motywach konstrukcyjnych i ornamentalnych Podhala tatrzańskiego, które p. t. „Sposób zakopański“, opracował dyrektor szkoły przemysłu drzewnego w Zakopanem, architekt Edgar Kovacs. Wydawnictwo umożliwione zostało przez udzielenie zasiłku z funduszków krajowych, którym Wydział krajowy na wniosek Komisyi, przyśzedł autorowi w pomoc.

IV. Pożyczki i zasiłki na cele przemysłowe.

Komisya przedstawiła w roku ubiegłym Wydziałowi krajowemu następujące wnioski o udzielenie pożyczek z funduszu przemysłowego:

1. Alojzemu Konecznemu, organmistrzowi z Jasionowa, 1500 zł. na rozszerzenie pracowni.

2. Franciszkowi Rozwadowskiemu, właścicielowi Dołpotowa, 10.000 zł. na fabrykę dachówek i drenów.

3. Adamowi Bilikowi, tokarzowi we Lwowie, 2.000 zł. na rozszerzenie pracowni.

4. Towarzystwu kuśnierzy i białoskórników w Tyśmienicy, 5.000 zł. na rozszerzenie produkcji.

5. Teodorowi Burczakowi, tkaczowi w Pistyniu, 350 zł. na rozszerzenie pracowni.

6. Kazimierzowi Rojowskiemu z Humenowa 3.000 zł. na podniesienie produkcji miejscowego przemysłu hafciarskiego.

7. Mikołajowi i Szczepanowi Hapkom w Gródku, 1.000 zł. na rozszerzenie pracowni kowalskiej i wyrób pługów.

9. Stanisławowi bar. Hagenowi z Wielkich Ócz, 10.000 zł. na rozszerzenie fabryki mydła w Bełzie.

9. Fabryce maszyn dawniej Dornwalda w Przemyśle, 10.000 zł. na rozszerzenie i ulepszenie fabryki.

10. Spółce tkackiej w Rychnawaldzie, 1.000 zł. na rozszerzenie produkcji.

11. Alfonsowi Nadwodzkiemu, właścicielowi zakładu mechaniczno-tokarkiego we Lwowie, 5.000 zł. na wyrób pras autograficznych z płytami metalowemi.

12. J. Polisiukowi, garbarzowi w Złoczowie, 6.000 zł. na rozszerzenie produkcji.

13. S. W. Niemojowskiemu we Lwowie, 8.000 zł. na fabrykację tutek i książeczek bibułki cygaretovej.

14. Władysławowi Niemekszy, właścicielowi zakładu instalacyjnego dla wodociągów etc. we Lwowie, 10.000 zł. na rozszerzenie zakładu.

15. Piotrowi Koszakowi, garniarzowi w Pistyniu, bezprocentowo 200 zł. na urządzenie kaflarni.

16. Towarzystwu pracy kobiet w Kołomyi bezprocentowo 400 zł. na zaprowadzenie wyrobu rękawiczek.

17. Ch. Zlatkesowi, garbarzowi w Gołogórach, 3000 zł. na rozszerzenie produkcji.

18. Fabryce wyrobów platerowanych i srebra chińskiego Jakubowski & Jarra w Krakowie 15.000 zł. na rozszerzenie produkcji.

19. Towarzystwu dostaw dla armii we Lwowie, bezprocentowo, 8.000 zł. na urządzenie pracowni konfekcyjnej dla wyrobu uniformów.

20. J. Siemianowiczowi i M. Pliszyle, garniarzom z Mikołajowa, bezprocentowo 800 zł. i bezzwrotnych 400 zł. na urządzenie pracowni kaflarskiej.

21. Janowi Śliwińskiemu, fabrykantowi organów we Lwowie, 6.000 zł. na rozszerzenie produkcji.

22. Towarzystwu tkackiemu w Wilamowicach, 3.000 zł. na rozszerzenie produkcji.

23. Mikołajowi Gromosiakowi w Krynicy, 3.000 zł. na fabryczkę dachówek.

24. Pierwszemu gal. Towarzystwu akcyjnemu dla przemysłu chemicznego 25.000 zł. na dodatkową produkcję kwasu siarkowego dla celów własnej fabrykacji.

Wnioski co do udzielenia zasiłków bezzwrotnych przedstawiła Komisya następujące:

1. Józefowi Głowińskiemu, abiturjentowi szkoły tkackiej w Krośnie, 40 zł. na wyjazd na Morawę celem wydoskonalenia się w tkactwie.

2. Józefowi Chudzikowi, szewcowi w Makowie, 50 zł. na zakupno maszyny.

3. Wasylowi Pawlukowi, abiturjentowi szkoły dla przemysłu drzewnego w Kołomyi, 30 zł. na sprawienie warsztatu i narzędzi.

4. Janowi Siemianowiczowi i Michałowi Pliszyle, garncarzom z Mikołajowa, po 70 zł. na odbycie kursów kaflarstwa w Kołomyi.

5. Emilii Pedynkowskiej, kierownicze zakładu dla haftów artystycznych w Krakowie, 300 zł.

6. Ks. Antoniemu Tyczyńskiemu, założycielowi szkoły koszykarskiej w Albigowej, 300 zł. na utrzymanie szkoły.

7. Dziewięciu uczniom ukończonym kursów tkackich w Zbydniowie i Grębowie, po 25 zł. na sprawienie krosien.

8. Trzem ukończonym uczniom szkoły koszykarskiej w Dźurowie po 20 zł. na sprawienie narzędzi.

9. Romualdowi Bielikowiczowi, nauczycielowi w Załużu, 100 zł. na zakupno maszyn pomocniczych dla nauki szczotkarstwa.

10. Edgarowi Kovacsovi, dyrektorowi szkoły dla przemysłu drzewnego w Zakopanem, 500 zł. na wydawnictwo wzorów „Sposobu Zakopańskiego“.

11. Pięciu uczniom ukończonym szkoły szewskiej w Starym Sączu, po 10 zł. na sprawienie narzędzi.

12. Janowi Tętnowskiemu, ukończonemu uczniowi szkoły przemysłu drzewnego w Zakopanem, 30 zł. na sprawienie warsztatu stolarskiego.

13. Zarządowi dóbr Pohorce, 300 zł. na naukę koszykarstwa w tamtejszym prywatnym warsztacie koszykarskim.

14. Zarządowi dóbr Bilinka, 400 zł. na naukę koszykarstwa w tamtejszym prywatnym warsztacie koszykarskim.

15. Sześciu ukończonym uczniom warsztatu naukowego zabawkarskiego w Jaworowie na sprawienie narzędzi po 30 zł., jednemu zaś 50 zł.

16. Andrzejowi Stadnikowi, 50 zł. na naukę kaflarstwa w Kołomyi.

17. Karolowi Adamowskiemu w Gorlicach, 100 zł. na założenie pracowni krawieckiej.

18. Janowi Kiernickiemu, ukończonemu uczniowi szkoły stolarskiej w Stanisławowie, 200 zł. zasiłku bezzwrotnego i 200 zł. pożyczki bezprocentowej na założenie pracowni artystyczno-stolarskiej.

19. Józefowi Głowińskiemu, ukończonemu uczniowi kraj. szkoły tkackiej w Krośnie, 90 zł. na urządzenie tkackiego warsztatu produkcyjnego w Maryampolu.

20. Stanisławowi Gałkowi, b. uczniowi i asystentowi szkoły przemysłu drzewnego w Zakopanem 350 zł. na podróż i pobyt w Monachium celem dalszych studyów w malarstwie dekoracyjnem.

21. Wojciechowi Brzedze Duźniakowi, snycerzowi wykształconemu w Zakopanem, 350 zł. na dalsze studia w Paryżu.

Szczegółowy wykaz stypendyów udzielonych na rok szkolny 1898/9 umieszcza się w załączeniu.

V. Obroty krajowego funduszu przemysłowego.

Rachunek krajowego funduszu przemysłowego za II. półrocze 1898 i za I. półrocze 1899 przedstawia się jak następuje:

I. Zamknięcie rachunku stałego funduszu przemysłowego za II. półrocze 1898.

A.

Cyfry obrotowe funduszu przemysłowego za II. półrocze 1898.

P r z y c h ó d.

Stan lokacyi w Banku krajowym z dniem 30. czerwca 1898 .	43.770 zł.	—	ct.
Spłaty pożyczek	36.095	"	04 ¹ / ₂ "
Pobrane odsetki od dłużników	7.018 zł.	27	ct.
" " " lokacyi w Banku kraj.	605	"	70 "
" " " zwłoki	217	"	79 "
Dywidendy od udziałów	2.550	"	— "
Dotacya krajowa	6 250	"	— "
Razem	96.506 zł.	80 ¹ / ₂	ct.

R o z c h ó d.

Pożyczki wydane:

Tow. powroź. w Radymnie	3.000 zł.		
Tow. tkackie w Korczynie	4.000	"	
Tow. wyrobu szat liturg. w Krośnie	5.000	"	
Weinberger, Meyer i Tow.	15.000	"	
Spółka ślusarska w Świątnikach	3.000	"	
Płoński Edward	1.000	"	
Tadeusz Prugar	20.000	"	
Chrześ. Tow. składu drzewa w Krakowie	6.000	"	
Sakowicz Jan	3.000	"	
Kraj. Związek przemysłowy	25.000	"	
Huta szkła w Żółkwi	7.500	"	
Koszta ogólne	31	"	87 ¹ / ₂ "
Prowizya Banku krajowego	314	"	93 "
Stan lokacyi w Banku kraj. z 31. grudnia 1898 r.	3.660	"	— "
Razem	96.506 zł.	80 ¹ / ₂	ct.

B.**Bilans**

stałego funduszu przemysłowego z dniem 31. grudnia 1898.

Stan czynny.

Kapitał z pożyczek udzielonych:

przemysłowi tkackiemu	29	.	127.727	zł.	62	ct.	
„ skórnemu	11	.	38.933	„	48	„	
„ drzewnemu	28	.	65.449	„	27	„	
„ metalowemu	26	.	91.190	„	39	„	
„ ceramicznemu	13	.	54.760	„	70	„	
Innym gałęziom przemysłu	35	.	146.669	„	35	„	524.730 zł. 81 ct.
	<u>142</u>						
Udział w galic. akcyjnym Towarzystwie handlowem		.	25.000	„	—	„	
Udział w akcyjnej garbarni w Rzeszowie		.	25.000	„	—	„	
Udział w spółce komandytowej Bracia Muranyi, Stryjeński i Sp.		.	10.000	„	—	„	
Stan lokacyi w Banku krajowym z dniem 31. grudnia 1898		.	3.660	„	—	„	
			<u>Razem</u>				<u>588.390 zł. 81 ct.</u>

Stan bierny.

Aktywa przyjęte od Wydziału krajowego z dniem 1. Stycznia 1888		.	111 410	zł.	08	ct.	
mniej odpisy z polecenia Wydziału krajowego		.	31.464	„	32	„	76.945 zł. 76 ct
Dotacya 12 rat z funduszu krajowego od roku 1887- 1898		.	425.000	„	—	„	
Przyrost do dnia 31. grudnia 1898		.	86.445	„	05	„	
			<u>Razem</u>				<u>588.390 zł. 81 ct</u>

C.

Wyprowadzenie cyfrowe stanu pożyczek po dzień 31. grudnia 1898.

Stan pożyczek z dniem 30. czerwca 1898		.	468.325	zł.	85 ¹ / ₂	ct	
Wydane pożyczki w II. półroczu 1898		.	92.500	„	—	„	
			<u>Razem</u>				<u>560.825 zł. 80¹/₂ ct</u>
Spląty pożyczek wynosiły		.	36.095	„	04 ¹ / ₂	„	
Stan pożyczek z dniem 31. grudnia 1898		.	524.730	zł.	81	ct.	

Zamknięcie rachunku stałego funduszu przemysłowego za I. półrocze 1899.

A.

Cyfry obrotowe funduszu przemysłowego za I. półrocze 1899.

P r z y c h ó d.

Stan lokacyi w Banku krajowym z dniem 31. grudnia 1898	3.660 zł. — ct.
Splaty pożyczek	39.991 „ 44 „
Pobrane odsetki: od dłużników 5.930 zł. 46 ¹ / ₂ ct.	
„ lokacyi w Banku kraj. 332 „ 69 „	
zwłoki 134 „ 42 „	6.397 „ 57 ¹ / ₂ „
Dywidendy od udziałów	300 „ — „
Dotacja krajowa	18.750 „ — „
Razem	69.099 zł. 01 ¹ / ₂ ct

R o z c h ó d.

Pożyczki wydane:

J. Górecki i Sp.	20.000 zł. — ct.
Tow. stolarzy w Kalwaryi Zebrz.	5.000 „ — „
Józef Trupkiewicz	350 „ — „
Jan i Karol Siomiakowie	600 „ — „
Piotr Koszak	200 „ — „
Roszkowscy Dr. Jan, Feliks i Leon	5.000 „ — „
Stow. Pracy kobiet w Kołomyi	400 „ — „
	31.550 zł. — ct
Koszta ogólne	2.169 „ 01 ¹ / ₂ „
Stan lokacyi w Banku krajowym z dniem 30. czerwca 1899	35.380 „ — „
Razem	69.099 zł. 01 ¹ / ₂ ct

B.

B i l a n s

stałego funduszu przemysłowego z dniem 30. czerwca 1899.

Stan czynny.

Kapitał z pożyczek udzielonych:

przemysłowi tkackiemu 29	122.659 zł. 87 ct.
„ skórnemu 10	33.619 „ 66 „
„ drzewnemu 27	64.175 „ 92 „
„ metalowemu 26	105.312 „ 17 ¹ / ₂ „
„ ceramicznemu 15	50.697 „ 62 „
Innym gałęziom przemysłu 37	139.824 „ 12 ¹ / ₂ „
144	516.289 zł. 37 ct.
Udział w akcyjnej garbarni w Rzeszowie	25.000 „ — „
Udział w galic. akcyjnym Towarzystwie handlowem	25.000 „ — „
Udział w spółce komand. Bracia Muranyi, Stryjeński i Sp.	10.000 „ — „
Stan lokacyi w Banku krajowym z dniem 30. czerwca 1899	35.380 „ — „
Razem	611.669 zł. 37 ct.

Stan bierny.

Aktywa przyjęte od Wydziału krajowego			
z dniem 1. stycznia 1888	.	.	111 410 zł. 08 ct.
mniej odpisy	.	.	34.464 „ 32 „
			<u>76.945 zł. 76 ct.</u>
Dotacja krajowa 13 rat z funduszu krajow. od r. 1887—1899			443.750 „ — „
Przyrost po dzień 30. czerwca 1899	.	.	90.973 „ 61 „
			<u>Razem . 611.669 zł. 37 ct.</u>

C.

Wyprowadzenie cyfrowe stanu pożyczek po dzień 30 czerwca 1899.

Stan pożyczek z dniem 31. grudnia 1898	.	.	.	524 730 zł. 81 ct.
Wydane pożyczki w I-szem półroczu 1899	.	.	.	31.550 „ — „
				<u>Razem . 556.280 zł. 81 ct.</u>
Splaty pożyczek w I-szem półroczu 1897 wynosiły	.	.	.	39.991 „ 44 „
Stan pożyczek z dniem 30. czerwca 1899	.	.	.	<u>516.289 zł. 37 ct.</u>

VI. Preliminarz na r. 1900.

Uchwalenie projektu preliminarza wydatków funduszu krajowego na cele popierania przemysłu w kraju na r. 1900, natrafiło w b. roku na niemałe trudności. Komisya miała z jednej strony na uwadze zasadniczą uchwałę Sejmu, który, licząc się z trudnem finansowem położeniem kraju, polecił Wydziałowi krajowemu zestawienie preliminarza budżetu krajowego na r. 1900 w tych mniej więcej granicach, co budżet tegoroczny — z drugiej zaś strony nie mogła spuszczać z oka najniezbędniejszych wymogów dalszego rozwoju akcyi przemysłowej, tak, ażeby nie popaść w szkodliwy zastój lub nawet cofać się z zajętego już stanowiska. Same zresztą uchwały Sejmu, że wspomniny tylko o poleceniu tworzenia dalszych szkół przemysłowych, wskazywały Komisyi, że mimo trudnego położenia finansowego kraju, nie może układać preliminarza na r. 1900 ze szkodą dla podjętych już usiłowań w dalszem dźwiganiu przemysłu krajowego i przemysłowego wykształcenia ludności.

Budżet tegoroczny wykazuje w rubr. XVI., tj. w dziale wydatków na cele przemysłowe, ogólny wydatek w kwocie 225.254 zł. Zauważyć tu należy, iż w sumie tej mieści się znaczny stosunkowo kredyt nadzwyczajny i przygodny 15.000 zł., przeznaczony na urządzenie galicyjskiego pawilonu przemysłu artystycznego na wystawie wszechświatowej w Paryżu. Nie sądziła więc Komisya, aby, idąc w ślad za uchwałą Sejmu, polecającą zamknięcie się w cyfrach budżetu tegorocznego, miała projekt preliminarza rubr. XVI. w granicach całej wymienionej powyżej sumy konstruować i dlatego zamknęła swe wnioski w sumie o 7.636 zł. niższej, tj. w ogólnej kwocie 217.618., przypadających na fundusz krajowy, a to na podstawie cyfr szczegółowych, które dołączony tu % sumarysz obejmuje.

Wydział krajowy nie poszedł jednak za tymi wnioskami, lecz przystąpił do dalszej jeszcze redukcji wydatków na cele przemysłowe. Jak ta redukcya

Alleg.
VIII.

wypadła i na czem polega, wskazuje uchwalony ostatecznie przez Wydział krajowy preliminarz rubr. XVI. budżetu krajowego, który do sprawozdania niniejszego jest $\%.$ dołączony.

Zbytecznym wydaje się nam wchodzić w szczegóły wszystkich różnic, które pomiędzy wnioskami Komisji a uchwałą Wydziału krajowego zachodzą — dotknijemy jednak najważniejszych.

W dziale wydatków na szkoły przemysłowe uzupełniające skreślono 1000 zł., preliniowanych na uzupełnienie przyborów naukowych i druki administracyjne dla tychże szkół — pomimo, że w szkołach tej kategorii stan przyborów naukowych wymaga uzupełnień poza drobnymi kredytami, które każda szkoła na środki naukowe dla uczniów corocznie ma do rozporządzenia — druki zaś, których szkoły corocznie dużo potrzebują, a któremi Komisja wszystkie szkoły zaopatruje, są na wyczerpaniu i nakład ich już z początkiem r. 1900 będzie musiał być na nowo podjęty.

Na nowe szkoły przemysłowe uzupełniające wstawił Wydział krajowy tylko 500 zł. zamiast projektowanych przez Komisję 1000 zł. i obniżył do 2000 zł. kwotę 3000 zł., wstawioną na nowo założyć się mające szkoły zawodowe.

Największe jednak okrojenie nastąpiło w dziale zasiłków i pożyczek na cele przemysłowe. Komisja wstawiła tu, stosownie do uchwały Sejmu, zapadłej na posiedzeniu z d. 22. marca br., kwotę 37.500 zł. w. a. jako dalszą dotację dla kraj. funduszu przemysłowego, przeznaczonego na udzielanie pożyczek dla przemysłowców, nadto kwotę 3000 zł. w. a. jako kredyt na udzielanie zasiłków, celem zwiedzania wystawy paryskiej r. 1900. Obie te pozycje zostały przez Wydział krajowy skreślone.

Co do pierwszej z tych pozycji uważa Komisja za swój obowiązek zauważyć, że uchylenie dalszej dotacji funduszu przemysłowego i skazanie go jedynie na obroty, umożliwione dochodem z rat, spłacanych z pożyczek dawniejszych, ograniczyłyby musiało bardzo dotkliwie udzielanie pomocy przemysłowcom krajowym, którzy właśnie w tym czasie, wskutek zachwiania się kredytu krajowego, bardziej niż kiedykolwiek na tę pomoc liczą. Wiele podań, wnoszonych o udzielenie pożyczek, musi być już dzisiaj dla braku funduszy odmownie załatwionych — cóżby więc nastąpiło wówczas, gdyby jeszcze i ten, już w roku bieżącym przewidziany i przez Sejm uchwalony przypływ, nie miał funduszu przemysłowego wzmocnić! Komisja żywi nadzieję, że Sejm nie zechce dopuścić do tej ostateczności, i podtrzymując swą tegoroczną uchwałę, raczy funduszowi przemysłowemu przewidziany przypływ na r. 1900 zapewnić.

Zwiedzenie wystawy paryskiej, nie dla czezej zabawy, lecz dla specjalnych studyów w różnych działach przemysłu, które na niej będą tak bogato reprezentowane, uważa Komisja także za rzecz ważną, zarówno dla niektórych kierowników szkół przemysłowych, jak i dla wykształceńszych przemysłowców, którzyby tam wiele mogli korzystać, lecz nie są w tem położeniu majątkowym, aby mogli koszta podróży i pobytu na wystawie z własnych funduszy opędzić. Komisja zdawała sobie jasno sprawę, że fundusz tego rodzaju mógłby być, przez niestósowne użycie go, bezcelowo roztrwonionym, lecz jeśli sama obawa takiego roztrwonienia — całkiem nieuzasadniona, o ileby rozdawnictwo zasiłków w tym kierunku spoczywało w rękach Wydziału krajowego — miała udaremnić udzielanie pomocy w obznajomieniu się z ostatnimi kierunkami i wynikami pracy przemysłowej — to wypływającą stąd szkodę uważa Komisja za zbyt dotkliwą dla kierowników szkół przemysłowych i krajowych przemysłowców, którzy tak wiele mieliby się tam do nauczania! Prawda, że przemysłowi naszemu nie równać się ze zdobyczami najbardziej ucywilizowanych narodów w dziedzinie przemysłu,

które na wystawie paryskiej ubiegać się będą o palmę pierwszeństwa — prawda, że może bezpośrednio zastosowania postępów owego przemysłu na naszym gruncie nie ma się co spodziewać, gdyż zbyt wielka przepaść czasu, wiedzy i potęgi finansowej dzieli nas od zachodniego przemysłu — lecz samo pobudzenie zmysłu spostrzegawczego tych, którzy się u nas przemysłem zajmują i zwrócenie go ku badaniom w kierunku ulepszeń, jakie się do naszych stosunków zastosować dadzą — samo przejęcie się wrażeniem tej potęgi, jaką jest na Zachodzie przemysł — uważalibyśmy już za zdobycz, na którą poświęcenie drobnej stosunkowo kwoty z funduszków krajowych nie wydaje nam się zmarnowanym wydatkiem.

Pierwszy to raz znajduje się Komisya w tem położeniu, że musi zwrócić uwagę Sejmu na znaczne bardzo różnice, jakie pomiędzy projektowanym przez nią a uchwalonym przez Wydział krajowy preliminarzem zachodzą. Kwota, o którą Wydział krajowy propozycyę naszą obniża, nie jest mało znacząca, wynosi bowiem 47.907 zł. w. a. Nie można więc brać Komisji za złe, że się w obronie krajowego przemysłu o przywrócenie skreślonych kwot upomina i prośbę o to przed Wysoki Sejm zanosi.

Kończąc niniejsze sprawozdanie, uprasza Komisya, ażeby Wydział krajowy raczył:

I. Przedłożyć Wysokiemu Sejmowi niniejsze sprawozdanie;

II. Przedstawić Wys. Sejmowi do stabilizowania na zajmowanych dotąd posadach:

a) Władysława Niemczyńskiego, kierownika krajowej szkoły stolarskiej w Kalwarii Zebrzydowskiej;

b) Kazimierza J am r o z a, instruktora fachowego i kierownika warsztatu naukowego tkackiego w Kossowie.

We Lwowie d. 18 grudnia 1899.

Dr. Józef Wereszczyński
Zastępca Prezesa Kom. kraj. dla spr. przem.

Juliusz Starkel
Sekretarz Kom. kr. dla spr. przem.

Wykaz

kosztów utrzymania szkół przemysłowych uzupełniających w r. 1898/9.

(Według preliminarzy).

Liczba porząd.	Siedziba szkoły	Fundusze miejscowe					Subwencye					Razem
		Gminy	Fundacye	Kasy oszczęd.	Tow. zaliczkow.	Opłaty szk.	Inne fundusze	Rad powiatowych	Izb przem. handl.	Funduszu krajow.	Skarbu państwa	
		zł.	zł.	zł.	zł.	zł.	zł.	zł.	zł.	zł.	zł.	
1	Biała	590	—	200	—	120	40	200	400	738	670	2.958
2	Bochnia	500	—	—	—	—	—	—	—	506	56	1.512
3	Brody	300	—	—	—	—	—	100	500	400	400	1.700
4	Brzeżany	200	—	—	—	—	—	150	—	548	548	1.446
5	Buczacz	200	—	—	—	—	50	200	—	550	550	1.550
6	Drohobycz	300	—	25	10	—	—	150	—	686	657	1.828
7	Gorice	200	—	—	150	—	—	200	150	438	438	1.576
8	Jarosław	250	—	—	—	—	—	200	—	535	635	1.620
9	Jasło	—	—	100	—	—	—	100	—	454	455	1.109
10	Kałuż	100	—	—	—	—	—	100	—	584	580	1.364
11	Kołomyja	520	—	—	—	—	336	150	—	490	490	1.986
12	Kraków na Kleparzu	838	8	—	—	—	—	—	—	838	834	2.518
13	„ w Ogr. ang.	702	8	—	—	—	—	—	—	702	702	2.114
14	„ na Smoleń.	663	8	—	—	—	—	—	—	663	624	1.958
15	„ na Kaźm.	608	8	—	—	—	—	—	—	608	608	1.832
16	„ na Dojworz.	624	8	—	—	—	—	—	—	624	624	1.880
17	Krosno	250	—	—	—	—	—	100	—	622	624	1.596
18	Łańcut	120	—	—	—	—	—	150	—	456	455	1.181
19	Lwów im. św. Anny	654	—	—	—	—	—	—	—	654	654	1.962
20	„ „ Anton.	641	—	—	—	—	—	—	—	642	640	1.923
21	„ „ Czackiego	630	—	—	—	—	—	—	—	630	630	1.890
22	„ „ Elżbiety	484	—	—	—	—	—	—	—	484	484	1.452
23	„ „ Konarsk.	484	—	—	—	—	—	—	—	484	484	1.452
24	„ „ św. Mare.	641	—	—	—	—	—	—	—	642	640	1.923
25	„ „ Piramow.	484	—	—	—	—	—	—	—	484	484	1.452
26	„ „ Staszica	654	—	—	—	—	—	—	—	654	654	1.962
27	„ „ Mickiew.	664	—	—	—	—	—	—	—	664	664	1.992
28	„ izr. im. Bern.	—	1.350	—	—	—	100	—	—	500	500	2.450
29	Myslenice	200	—	—	—	—	—	200	—	422	422	1.244
30	Nowy Sącz	200	—	200	—	—	200	300	100	681	681	2.362
31	Nowy Targ	100	—	—	72	—	50	200	—	591	579	1.592
32	Przemysł I.	500	—	—	—	—	—	300	—	428	430	1.658
33	Przemysł II.	200	—	—	—	—	—	—	—	507	585	1.292
34	Podgórze	465	—	—	—	—	—	50	—	505	505	1.525
35	Rzeszów	140	150	100	—	—	—	100	—	635	635	1.760
36	Sambor	150	—	—	—	—	—	100	—	661	635	1.546
37	Sanok	368	—	—	—	—	—	—	—	576	576	1.520
38	Stanisławów	300	—	150	—	—	50	100	—	898	948	2.446
39	Stary Sącz	300	—	—	—	—	—	150	100	447	447	1.444
40	Stryj	300	—	—	100	—	200	100	—	467	467	1.634
41	Sądowa Wisznia	50	—	—	—	—	100	50	—	510	510	1.220
42	Tarnopol	448	—	—	—	—	—	50	100	555	561	1.714
43	Tarnów	400	—	150	—	—	—	200	—	578	578	1.906
44	Wadowice	400	—	200	—	—	—	100	—	481	481	1.662
45	Wieliczka	400	—	—	—	—	—	50	—	416	416	1.282
46	Żółkiew	300	—	—	—	—	—	200	—	438	436	1.374
47	Żywiec	200	—	—	—	—	—	100	—	740	740	1.780
	Razem	17.722	1.540	1.125	332	120	1.126	4.150	1.350	26.816	26.866	81.147

Wykaz

kosztów utrzymania szkół zawodowych w roku 1898/9.

(Według preliminarzy.)

Liczba porządkowa	Nazwa zakładu	Fundusze miejscowe				Subwencye			Razem
		Gminy	Fundacye i kasy oszczędności	Z innych źródeł miejscowych	Ze sprzedaży wyrobów	Rad powiatowych	Funduszu krajowego	Skarbu państwa	
		zł.	zł.	zł.	zł.	zł.	zł.	zł.	
1	Czerwona Wola, szkoła koszykarska	—	—	—	1.500	200	1.000	1.000	3.700
2	Dźwórów „ „	—	—	—	1.000	150	521	521	2.192
3	Rudki „ „	—	—	—	1.200	305	465	465	2.435
4	Skołyszyn „ „	—	—	—	800	—	1.035	600	2.435
5	Strychańce „ „	66	—	—	800	200	852	600	2.518
6	Wojsław „ „	—	—	50	860	200	970	500	2.580
7	Zator „ „	100	—	—	500	100	680	600	1.980
8	Grybów, szkoła kołodziejska . .	—	—	—	1.800	100	2.440	1.350	5.690
9	Grzymałów „ „	—	—	—	5.700	500	1.610	1.550	9.360
10	Kamionka str., szkoła kołodziejska	—	—	—	4.800	—	4.096	1.400	10.296
11	Stanisławów, szkoła stolarska .	800	200	—	1.800	100	3.390	1.200	7.490
12	Kalwarya „ „	—	—	—	860	—	3.610	1.200	5.670
13	Jaworów, szkoła zabawkarska .	—	—	—	600	100	1.690	—	2.390
14	Kołomyja, szkoła garncarska .	—	—	—	1.800	—	4.380	3.000	9.180
15	Poremba „ „	—	—	150	1.350	50	1.020	1.800	4.370
16	Touste „ „	—	—	—	1.200	—	1.190	1.300	3.690
17	Rata, kurs garncarski . . .	—	—	—	1.000	—	2.280	—	3.280
18	Uhnów, szkoła szewska . . .	100	—	—	960	200	1.340	600	3.200
19	Witków „ „	—	—	—	1.200	—	2.102	800	4.102
20	Stary Sącz „ „	300	—	—	940	200	1.394	600	3.434
21	Drohobycz „ „	—	—	50	—	150	780	200	1.180
22	Dobczyce „ „	—	—	—	500	—	1.900	300	2.700
23	Krosno szkoła tkacka . . .	—	—	—	2.000	200	4.610	3.500	10.310
24	Gliniany*) „ „	—	—	—	—	50	1.696	1.100	2.846
25	Gorlice „ „	—	—	—	—	200	350	350	900
26	Koreczyn „ „	—	—	—	—	—	1.080	720	1.800
27	Kosów „ „	40	—	—	—	150	1.388	700	2.278
28	Łańcut „ „	250	—	—	—	300	1.130	400	2.080
29	Rychwałd „ „	—	—	—	—	200	1.055	500	1.755
30	Wilamowice „ „	200	—	—	—	50	700	350	1.300
31	Rakszawa, szkoła sukiennicza .	—	—	—	—	500	4.424	2.500	7.424
32	Radymno, wazsztat powróźniczy	100	—	—	—	50	630	500	1.280
33	Kańczuga, szkoła koronkarska .	24	—	—	1.500	100	861	600	3.085
34	Zakopane „ „	—	—	—	2.683	—	2.167	700	5.500
35	Maków, szkoła hafciarska . .	48	—	—	150	25	794	400	1.417
	Razem . .	2028	200	250	37.453	4380	59.630	31.906	135.847

*) Szkoły tkackie pracują na rachunek związanych z niemi towarzystw tkackich, dlatego dochód ze sprzedaży wyrobów nie jest wprowadzany do preliminarzy.

Frekwencya szkół przemysłowych zawodowych w r. 1898/9.

Licz. porz.	Nazwa zakładu	Liczba uczniów (uczennic)						Pracowało razem uczniów (uczennic)	Uwaga
		zwyyczajnych w klasie				nadzwyczajn.	Razem		
		I.	II.	III.	IV.				
I. Dla wyrobów koszykarskich.									
1	Ozerwona Wola, szk. koszyk.	15	17	—	—	6	38	w koszykarstwie	158
2	Dźurów " "	8	6	2	4	4	24		
3	Rudki " "	7	26	5	—	4	42		
4	Skołyszyn " "	14	1	4	—	1	20		
5	Strychańce " "	7	8	—	—	—	15		
6	Wojsław " "	2	4	—	—	2	8		
7	Zator " "	2	7	2	—	—	11		
II. Dla wyrobów kołodziejskich.									
8	Grybów, szkoła kołodziejska	10	5	11	4	—	30	w kołodziejstwie	107
9	Grzymałów " "	5	13	10	4	—	32		
10	Kamionka str., szk. koł. cieś.	19	8	12	6	—	45		
III. Dla wyrobów stolarskich.									
11	Kalwarya, szkoła stolarska	4	13	2	—	1	20	w stolarstwie	73
12	Stanisławów, " "	23	12	9	3	6	53		
IV. Dla zabawek z drzewa.									
13	Jaworów	16	8	—	—	12	36	w zabawkarstwie	36
V. Dla wyrobów garncarskich.									
14	Kołomyja, szkoła garncarska	8	5	4	—	12	29	w garncarstwie	72
15	Poremba " "	7	3	—	—	1	11		
16	Touste " "	5	1	2	—	4	12		
17	Rata, kurs garncarski . . .	—	—	—	—	20	20		
VI. Dla wyrobów szewskich.									
18	Dobczyce, szkoła szewska . .	11	8	—	—	—	19	w szewstwie	121
19	Drohobycz " "	—	—	—	—	20	20		
20	Stary Sącz " "	10	8	6	6	—	30		
21	Uhnów " "	10	11	—	—	—	21		
22	Witków " "	12	7	9	3	—	31		
VII. Dla wyrobów tkackich.									
23	Gliniany, szkoła tkacka . . .	7	13	4	—	5	29	w tkactwie	183
24	Gorlice " "	2	6	3	—	—	11		
25	Korzyna " "	6	4	7	1	—	18		
26	Kosów " "	5	6	7	—	1	19		
27	Krosno " "	13	10	3	—	—	26		
28	Łańcut " "	12	5	3	—	4	24		
29	Rychwałd " "	3	5	2	—	—	10		
30	Wilamowice " "	8	5	3	—	2	18		
31	Rakszawa, szkoła sukiennicza	16	9	2	—	1	28		
VIII. Dla wyrobów powroźniczych.									
32	Radymno	7	5	—	—	19	31	w powroźnictwie	31
IX. Dla wyrobów koronkarskich.									
33	Kańczuga, szkoła koronkarska	16	14	9	—	—	39	w koronkarstwie	112
34	Zakopane " "	28	12	8	22	3	73		
X. Dla wyrobów hafciarskich.									
35	Maków	14	12	10	—	5	41	w hafciarstwie	41
Razem		332	277	139	53	133	934		934

Instrukcyja

do udzielania nauki rysunków w krajowych szkołach koszykarskich.

1. Praktyczna nauka koszykarstwa powinna być posiłkowana o ile możliwości nauką rysunku zawodowego, tak, ażeby w uczniu utrwalić wprawę mierzenia przedmiotów przy pomocy oka i ręki, wykształcić jego smak dla pięknych linii i kształtów i wbić mu w pamięć zasadnicze formy i rozmiary wyrobów koszykarskich.

2. Ćwiczenia rysunkowe uczniów odbywać się mają w czterech godzinach tygodniowo, tj. dwa razy po 2 godziny przez cały dwuletni kurs nauki w szkole koszykarskiej. Czas wybierać trzeba na nią taki, ażeby uczeń nie przechodził odrazu od pracy warsztatowej do rysunków, tj., żeby ręka jego była należycie wypeczęta i zdolna do pewnego i delikatnego posługiwania się ołówkiem.

3. Nauką rysunków ucznia ma przedewszystkiem kierować sam Instruktor, bacznym na to, aby ćwiczenia nie schodziły na rysowaniu bezcelowych form, lecz były w ścisłym związku z formami wyrobów koszykarskich. Zadaniem Instruktora będzie też pracować nad sobą samym, aby nabył łatwości w rysowaniu form koszykarskich i przestrzegał metodycznego postępu w ćwiczeniach rysunkowych uczniów, tak, iżby postępowali stopniowo od form łatwych do trudniejszych i nie posuwali się dalej, dopóki form poprzednich dokładnie nie odtworzą.

4. Ćwiczenia rysunkowe nie mogą być szeroko na wstępnych elementach rysunku wolnoręcznego oparte. Należy je traktować wprost jako rysunek techniczny, ściśle do zakresu koszykarskiego zastosowany, a przeto dopuścić odrazu użycie przyborów pomocniczych. Pierwsze ćwiczenia odbywać się mają na zeszytach kropkowanych o jednocentymetrowej odległości, a pierwszymi formami będą prostolinijne figury geometryczne równoległoboku, kwadratu, trójkąta, najzwyczajniejszych, w koszykarstwie zastosowanie znaleźć mogących wieloboków, wreszcie koła i elipsy w takich podziałach i kombinacyach, jakie się znajdują w podręcznikach do nauki rysunków dla szkół ludowych. Ćwiczenia te mogą być skrócone a nawet całkiem pominięte, jeśli je uczeń odbywał już z dobrym postępem w szkole ludowej. W takim razie przejść należy wprost do rysunku plecionek koszykarskich na podstawie wzorów, podanych w wydanym przez c. k. Ministerstwo wyznań i oświecenia dziele p. t. „Vorbilder und Lehrgänge für die Korbflechtindustrie“ (tabl. 18, 19, 20 i inne), na wstępie z wzoru rysunkowego, dalej zaś z plecionki rzeczywistej, umyślnie w tym celu wykonanej. Dalszy tok nauki opiera się już na rysunku całych wyrobów koszykarskich, począwszy od najłatwiejszych aż do najtrudniejszych, już to z wzorów rysunkowych i wydanego dla szkół cennika ilustrowanego, już to z natury. Rysunki mają być wykonane tylko ołówkiem średniej twardości.

5. Należy ucznia zachęcać, ażeby rysunki swe wykonywał o ile możliwości z wolnej ręki, ma jednak być mu oddaną do posługi linijka podziałkowa, a w miarę potrzeby cyrkiel do sprawdzania rozmiarów i poprawiania form w wolnoręcznym rysunku nieudałych. Należy przytem przestrzegać jak najściślej, aby uczeń każdą formę rysował w danych z góry wymiarach. Dla ćwiczenia powinien mu Instruktor od czasu do czasu zadawać, w jakich wymiarach rysunek ma wykonać, lub w jakim stosunku rysowany z natury przedmiot zmniejszyć lub zwiększyć. Ostatecznie będzie uczeń, dla ułatwienia i przyspieszenia pracy, wykonywać rysunki całych wyrobów koszykarskich w zeszytach o papierze kratkowanym i kratkach półcentymetrowych. Podstawny stosunek wymiarów przy rysowaniu przedmiotów będzie tu 1 do 5 lub 1 do 10 w miarę wielkości rysowanego przedmiotu w naturze i rozmiarów zeszytu. Zeszyt rysunkami takimi wypełniony ma uczniowi służyć wprost za podstawę do praktycznego wykonywania przedmiotów, zabiera go więc uczeń ze sobą jako podręcznik warsztatowy, gdy szkołę opuszcza.

Przy perspektywicznym odtwarzaniu widzianych wyrobów, tak, jak są pospolicie w cennikach przedstawiane, sprawdzi Instruktor przedewszystkiem, jak uczeń przedmiot do zdjęcia zeń rysunku ustawia, co i w jakim położeniu widzi i wytłumaczy mu praktycznie, co i jak ma być w rysunku przedstawionem.

6. Gdyby Instruktor nie był w stanie nauką rysunku z korzyścią dla uczniów kierować, a był ktoś inny na miejscu, ktoby naukę tego przedmiotu mógł objąć — przedstawi Zarząd szkolny Komisji krajowej dla spraw przemysłowych, względnie Wydziałowi krajowemu, wniosek o poruczenie nauki rysunków specjalnemu nauczycielowi.

7. Zarząd szkoły zaopatrywać będzie uczniów bezpłatnie w potrzebne do rysunków przybory i wydatek na nie pokrywać z kredytu, przeznaczonego na środki naukowe.

Sprawozdanie

z czynności krajowej ceramicznej Stacji doświadczalnej przy c. k. Szkole politechnicznej we Lwowie za czas od 15. listopada 1898 do 1. grudnia 1899 r.

W myśl statutu Stacji ceramicznej przedkładam:

I. Stacja jako zakład naukowy praktyczny.

Słuchacze III. i IV. roku technologii chemicznej c. k. Szkoły politechnicznej odbyli w czerwcu i lipcu 1899 w Stacji ceramicznej praktykę laboratoryjną, niemniej zwiedzili fabrykę dachówek felcowanych prasowanych na Janowskim we Lwowie pod kierownictwem podpisanego.

II. Stacja jako zakład do badania materiałów surowych i popierania technicznymi orzeczeniami przemysłu ceramicznego i szkolnictwa garncarskiego.

a) Załącznik pod 1. wykazuje gliny i piaski, które Stacja zbadała i strom orzeczenie fachowe wydała.

b) Wyroby garncarskie niekamionkowe, t. zw. zwykłe, zaopatrywane bywają ogólnie tak u nas jak i za granicą kraju szkliwem ołowiowym lub emalią ołowiową. Zawierają one prawie zawsze jedną część wolnego tlenku ołowiowego w szkliwie, względnie w emalii rozpostartego. Z tej przyczyny takie garncarskie naczynie szklone lub emaliowane jest w użyciu kuchennym szkodliwe zdrowiu, a w czasie jego fabrykacji narażeni są robotnicy na częściowe zatrucie tlenkiem ołowiowym, który sprowadza różnorodne choroby nerwowe i żołądkowe.

We wszystkich państwach cywilizowanych istnieją przepisy sanitarne, janim warunkom (próbom) odpowiadać ma garncarskie kuchenne naczynie emaliowane. Obawa, czy szklone lub emaliowane naczynie garncarskie jest normalne, powstrzymuje inteligentną część ludności od kupna wogóle tych wyrobów garncarskich, zaczem przemysł garncarski stale podupada.

Po licznych doświadczeniach sporządziłem szkliwo bezołowiowe i emalię bezołowiową dla wyrobów garncarskich i kaflarskich. Wytapiają się one z poly-

skiem w temperaturze glin garncarskich i kaflarskich, wiążą się dobrze z masą czerepu, są porcelanowej białości i wytrzymałe w użyciu kuchennym, a nie mniej ceną przystępną ich fabrykatu umożliwiają, by zdrowotne szkliwo bezołowiowe i emalię bezołowiową wprowadzić do postępowego przemysłu garncarskiego i kaflarskiego.

Zastosowując je w przemyśle garncarskim, rozpowszechniłoby się zwykle naczynie garncarskie jako zdrowotne i tanie w najszerszych kołach ludności tak zamożnej jak i mniej zamożnej.

Aby dalszym opisem fachowym, technicznym, nie należącym tutaj, nie rozszerzać tego sprawozdania niepotrzebnie, zaznaczę tylko, że te nowe wyroby garncarskie i kaflarskie wystawię do oceny na wystawie powszechnej w Paryżu 1900 r.

c) Krajowy garncarski „Kurs majsterski“ w Racie obok Rawy ruskiej ukończony został 1. lipca 1899, wykształciwszy 20 czeladników i majstrów dla wyrobu naczyń kamionkowego z glin ogniotrwałych okolicy tamtejszej. Od 1. lipca 1899 zaś pracuje Zakład racieński produkcyjnie, a to głównie z 2 przyczyn. Najpierw, by mniej zamożnym ukończonym uczniom „Kursu“ dostarczyć zarobku przez sporządzanie naczyń kamionkowego. Powtóre, aby zatrzymać i zwiększyć liczbę miejsc dla sprzedaży naczyń kamionkowego na targach tygodniowych.

Naczynie kamionkowe Zakładu racieńskiego jest dobre i tańsze, niż zagraniczne. Zyskało sobie temi zaletami do tyła opinię, że nie tylko w okolicy racieńskiej, ale i na targach okolicznych 14. miast i miasteczek z łatwością się je sprzedaje.

Założenie 2. garncarń dla naczyń kamionkowego, jednej w Potyliczu a jednej w Siedliskach, umożliwiłoby, że garncarstwo kamionkowe w Galicyi wschodniej nie tylko niebawem powstało, ale i zyskałoby stałą podstawę do utrzymania się.

Korzyści stąd byłyby dla kraju i dla uczniów „Kursu“ wielorakie. — Pracując za opłatą na rzecz funduszu utrzymania garncarń krajowych w dobrym stanie, czy to kolejno czy zbiorowo na swój rachunek własny, mieliby pracownicy, ukończeni uczniowie „Kursu“, możliwość zużytkowania nabytej na „Kursie“ wiedzy, ludności zaś okolicy bliższej i dalszej dostarczanoby naczynia kamionkowego dobrego i tańszego, niż zagraniczne.

d) Po zwinięciu 1. lipca 1899 krajowego naukowego „Warstatu“ garncarskiego w Porembie i powstaniu fabryki naczyń kamionkowego hr. Józefa Szembeka w rzeczywistości byłego „Warstatu“, zyskali uczniowie pozostali „Warstatu“ możliwość zarobkowania w garncarstwie kamionkowym.

Z uwagi, że krajowa Szkoła garncarsko-kaflarska w Kołomyi, obejmująca i kurs dla nauki wyrobu dachówek i rurek drenowych, miała z końcem roku naukowego 1898/1899 tylko 13. uczniów zwyczajnych, a z tych jedenastu stypendystów, przedłożyłem umotywowane wnioski, ażeby drugiej takiej Szkoły garncarsko-kaflarskiej nie zakładano, a krajową Szkołę garncarską w Kołomyi ażeby przeniesiono do innego większego miasta, niż Kołomyja, nie mniej by naukę w tej Szkole rozszerzyć działem nauki wyrobów kamionkowych.

Dla uczniów zaś zamiejscowych by utworzyć kilkanaście stypendyów, co łatwo da się uczynić, ponieważ funduszowi krajowemu odpadnie koszt cały, wykładany dotąd na utrzymanie kraj. naukowego „Warstatu“ garncarskiego.

e) W wykonaniu fachowego nadzoru nad szkołami, zlustrowałem krajowy garncarski „Kurs“ majsterski w Racie, krajową Szkołę garncarską w Kołomyi i krajowy naukowy „Warstat“ garncarski w Toustem.

f) Krajowej szkole garncarskiej w Kołomyi i kraj. naukowemu „Warsztowi“ garncarskiemu w Toustem udzieliła Stacya ceramiczna przepisów technicznych nowych dla sporządzenia wyrobów ceramicznych, niemniej zajmowała się stale Stacya ceramiczna kraj. garncarskim „Kursesem“ majstarskim w Racie.

g) Jak rokrocznie udzielała Stacya ceramiczna i w roku sprawozdawczym Wydziałowi krajowemu, Komisji krajowej dla spraw przemysłowych, stronom prywatnym i zakładom przemysłowym opinii fachowych.

Edmund Krzen

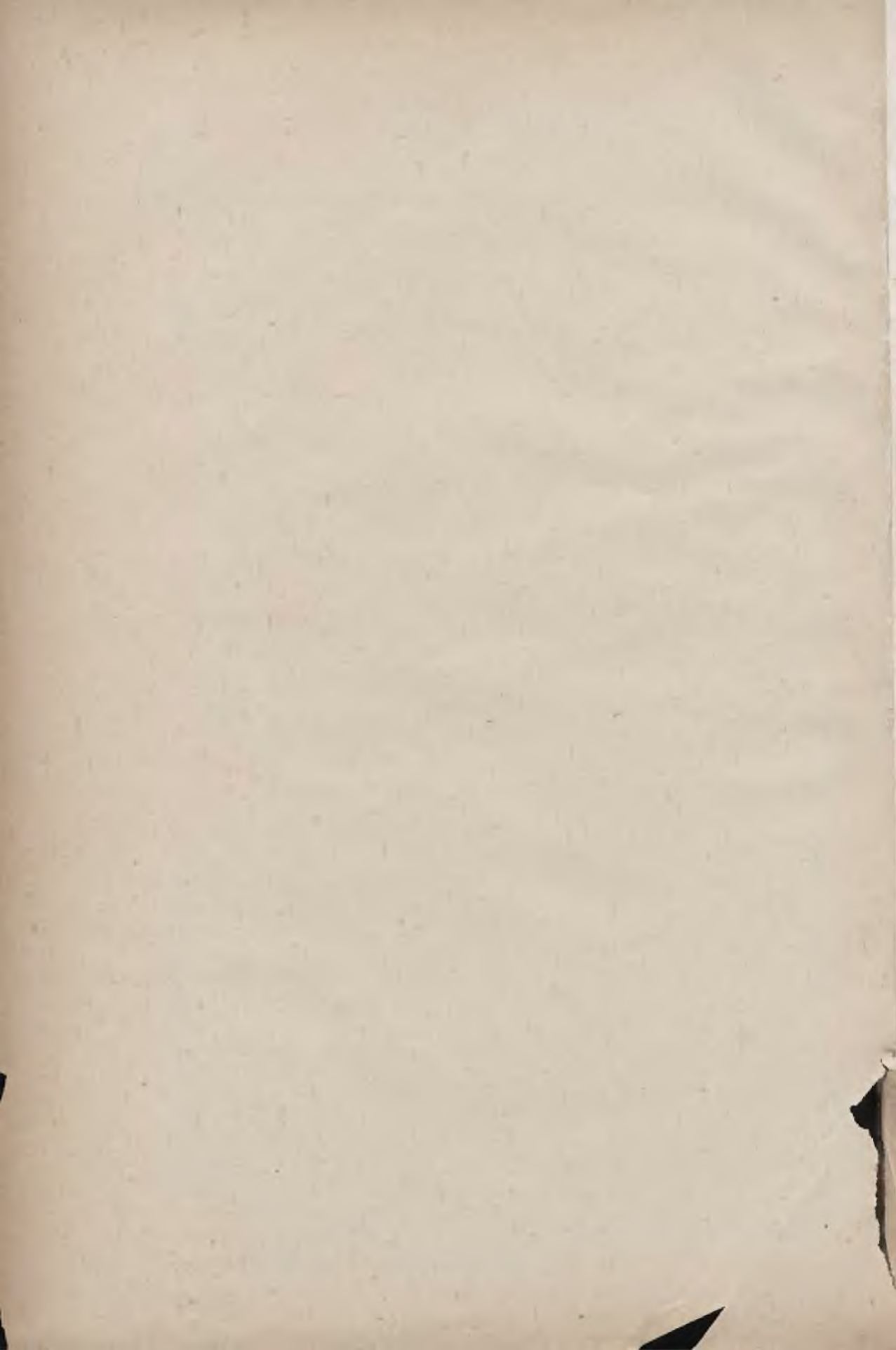
inż. kierownik stacyi ceramicznej
doświadczalnej.

Załącznik do punktu a) sprawozdania krajowej ceramicznej Stacji doświadczalnej.

W Y K E Z

glin i piasków z oznaczeniem ich przydatności do celów ceramicznych przemysłowych, za czas od 14. listopada 1898 do 1. grudnia 1899, zbadanych przez kraj. ceramiczną Stację doświadczalną przy c. k. Szkole politechnicznej we Lwowie.

Liczba porządkowa	Piasek, glina pochodzi:		Liczba piasku	Piasek do celów ceramicz.		Liczba glin	Czy glina ta przydatna na							Przydatne do słu-dzenia glin krusznych	Nieprzydatne na wy-roby ceramiczne	UWAGA	
	Gmina	Powiat		przydatny	nieprzydatny		cegły	dachówki zwykłe	dachówki falow.	turki drenowe	piece kaflowe	wyr. garn. zwyk.	fajans emalłow.				cegły naczyniowe kamionkowe
1	Balice	(ob. dw.)				1	1	1	1	1	1						
2	Bełzec	" "			1	1	1	1	1	1							
3	Honiatyce	" "			1	1	1	1	1	1							
4	Hordynia	" "			1	1	1	1	1	1							
5	Jablönki	" "			2	2	2	2	2	2							
6	Jezerzany	" "			1	1	1	1	1	1							
7	Z dóbr Skarbu kopyczynieck.	" "			1	1	1	1	1	1							
8	"Korniaktów"	(ob. dw.)			1	1	1	1	1	1							
9	Lwów, fabryka dachówek	" "			1	1	1	1	1	1							
10	Lwów, cegielnia p. J. Sehirnera	" "	4	1	2	1	1	1	1	1							
11	Mużyłów	" (ob. dw.)			1	1	1	1	1	1							
12	Mysłonice (cegielnia)	" (ob. dw.)			1	1	1	1	1	1							
13	Niebocko	(ob. dw.)			1	1	1	1	1	1							
14	Oryszkowiec	" "			1	1	1	1	1	1							
15	Paczków	" "			1	1	1	1	1	1							
16	Podhajce miasto	" "			1	1	1	1	1	1							
17	" "	" "			1	1	1	1	1	1							
18	Podlipce	(ob. dw.)			1	1	1	1	1	1							
19	Rzeczycze	" "			1	1	1	1	1	1							
20	Sokal (cegielnia)	" "			1	1	1	1	1	1							
21	Straszęcin	(ob. dw.)			3	3	3	3	3	3							
22	Tarnowiec	" "			1	1	1	1	1	1							
23	Ulvówek	" "			1	1	1	1	1	1							
24	Werynia	" "			1	1	1	1	1	1							
25	Wisznów	" "			1	1	1	1	1	1							
26		" "			1	1	1	1	1	1							
27		" "			1	1	1	1	1	1							
28		" "			1	1	1	1	1	1							
29		" "			1	1	1	1	1	1							
30		" "			1	1	1	1	1	1							
31		" "			1	1	1	1	1	1							
32		" "			1	1	1	1	1	1							
33		" "			1	1	1	1	1	1							
34		" "			1	1	1	1	1	1							
35		" "			1	1	1	1	1	1							
36		" "			1	1	1	1	1	1							
37		" "			1	1	1	1	1	1							
38		" "			1	1	1	1	1	1							
39		" "			1	1	1	1	1	1							
40		" "			1	1	1	1	1	1							
41		" "			1	1	1	1	1	1							
42		" "			1	1	1	1	1	1							
43		" "			1	1	1	1	1	1							
44		" "			1	1	1	1	1	1							
45		" "			1	1	1	1	1	1							
46		" "			1	1	1	1	1	1							
47		" "			1	1	1	1	1	1							
48		" "			1	1	1	1	1	1							
49		" "			1	1	1	1	1	1							
50		" "			1	1	1	1	1	1							
51		" "			1	1	1	1	1	1							
52		" "			1	1	1	1	1	1							
53		" "			1	1	1	1	1	1							
54		" "			1	1	1	1	1	1							
55		" "			1	1	1	1	1	1							
56		" "			1	1	1	1	1	1							
57		" "			1	1	1	1	1	1							
58		" "			1	1	1	1	1	1							
59		" "			1	1	1	1	1	1							
60		" "			1	1	1	1	1	1							
61		" "			1	1	1	1	1	1							
62		" "			1	1	1	1	1	1							
63		" "			1	1	1	1	1	1							
64		" "			1	1	1	1	1	1							
65		" "			1	1	1	1	1	1							
66		" "			1	1	1	1	1	1							
67		" "			1	1	1	1	1	1							
68		" "			1	1	1	1	1	1							
69		" "			1	1	1	1	1	1							
70		" "			1	1	1	1	1	1							
71		" "			1	1	1	1	1	1							
72		" "			1	1	1	1	1	1							
73		" "			1	1	1	1	1	1							
74		" "			1	1	1	1	1	1							
75		" "			1	1	1	1	1	1							
76		" "			1	1	1	1	1	1							
77		" "			1	1	1	1	1	1							
78		" "			1	1	1	1	1	1							
79		" "			1	1	1	1	1	1							
80		" "			1	1	1	1	1	1							
81		" "			1	1	1	1	1	1							
82		" "			1	1	1	1	1	1							
83		" "			1	1	1	1	1	1							
84		" "			1	1	1	1	1	1							
85		" "			1	1	1	1	1	1							
86		" "			1	1	1	1	1	1							
87		" "			1	1	1	1	1	1							
88		" "			1	1	1	1	1	1							
89		" "			1	1	1	1	1	1							
90		" "			1	1	1	1	1	1							
91		" "			1	1	1	1	1	1							
92		" "			1	1	1	1	1	1							
93		" "			1	1	1	1	1	1							
94		" "			1	1	1	1	1	1							
95		" "			1	1	1	1	1	1							
96		" "			1	1	1	1	1	1							
97		" "			1	1	1	1	1	1							
98		" "			1	1	1	1	1	1							
99		" "			1	1	1	1	1	1							
100		" "			1	1	1	1	1	1							

Wykaz zasiłków stypendyjnych,

przedstawionych Wydziałowi krajowemu do udzielenia
uczniom szkół przemysłowych i handlowych
w roku szkolnym 1898/9.

Liczba porządkowa	Imię i nazwisko stypendysty (stypendystki) lub ryczałt	Zakład w którym stypendysta się kształci	Wysokość zasiłku stypendyjnego	
			mie- sięcznie	rocznie lub jedno- razowo
			złr.	złr.
1	Ryczałtowy zasiłek	Czerwona Wola szkoła koszykarska	—	500
2	Ryczałtowy zasiłek	Dźurów szkoła koszykarska	—	300
3	Ryczałtowy zasiłek	Rudki szkoła koszykarska	—	200
4	Ryczałtowy zasiłek	Strychańce szkoła koszykarska	—	200
5	Jędryś Stanisław	Skołyszyn szkoła koszykarska	5	—
6	Gorczyca Marcin		5	—
7	Panek Michał		5	—
8	Wolak Jan		4	—
9	Jamróg Józef		4	—
10	Such Jan		4	—
11	Stolarz Stanisław		4	—
12	Stawarz Władysław		4	—
13	Kowalski Antoni		3	—
14	Placek Jędrzej	3	—	
15	Ryczałtowy zasiłek	Wojśław szkoła koszykarska	—	150
16	Ryczałtowy zasiłek	Zator szkoła koszykarska	—	200
17	Liszka Aleksander	Grybów naukowy warsztat kołodziejski	4	—
18	Horoszczak Kalikst		4	—
19	Kumorkiewicz Stanisław		3	—
20	Petryło Andrzej		3	—
21	Seweryński Jan		3	—
22	Rak Józef		3	—
23	Zieleń Paweł		3	—
24	Petryło Jan		3	—
25	Smoleń Józef		3	—
26	Kuziak Józef		3	—

Liczba porządkowa	Imię i nazwisko stypendysty (stypendystki)	Zakład w którym stypendysta się kształci	Wysokość zasiłku stypendyjnego	
			mie- sięcznie	rocznie lub jedno- razowo
			złr.	złr.
27	Maksymowicz Eugeniusz	Kamionka strumiłowa szkoła kołodziejstwa i ciesielstwa	6	—
28	Kruczkowski Józef		5	—
29	Figiela Franciszek		4	—
30	Rękas Jan		4	—
31	Haber Andrzej		3	—
32	Hyk Wawrzyniec		3	—
33	Semenów Tomasz		3	—
34	Robak Paweł		3	—
35	Gaba Mikołaj		3	—
36	Mielnik Piotr		3	—
37	Wikenheiser Jan		3	—
38	Nowosad Stanisław		2	—
39	Maksymowicz Eustachy		2	—
40	Bochenek Aleksander	Zakopane rządowa szkoła za- wodowa przemysłu drzewnego	4	—
41	Cieśla Józef		4	—
42	Kozak Jan		4	—
43	Mądro Teodor		4	—
44	Szał Józef		4	—
45	Kuźniar Stanisław		4	—
46	Rzepka Józef		4	—
47	Wróbel Antoni		4	—
48	Gajda Stanisław		4	—
49	Hoły Karol		3	—
50	Kucharzyk Franciszek		3	—
51	Smerecki Antoni		3	—
52	Czepiel Józef		3	—
53	Gut Tomasz		3	—
54	Płatko Mieczysław		3	—
55	Madej Jan		3	—
56	Jarząbek Franciszek		3	—
57	Graca Andrzej		3	—
58	Solak Antoni		3	—
59	Kopytowski Józef		3	—
60	Kaliciński Ludwik		3	—
61	Wilk Józef		3	—
62	Krawczyński Maryan		2	—
63	Chrobok Walenty		2	—
64	Kobiałka Józef		2	—
65	Jachimowski Jan		2	—
66	Kuziel Piotr	2	—	
67	Kisala Józef	2	—	
68	Kozaczek Michał	2	—	
69	Wróbel Wojciech	2	—	
70	Walkowski Maciej	2	—	
71	Budacki Marcin	2	—	
72	Śmietana Czesław	2	—	
73	Studnicki Teofil	2	—	
74	Puchajda Adam	2	—	
75	Kaliciński Józef	2	—	
76	Zapolski Józef	2	—	

Liczba porządkowa	Imię i nazwisko stypendysty (stypendystki)	Zakład w którym stypendysta się kształci	Wysokość zasiłku stypendyjnego	
			mie- sięcznie	rocznie lub jedno- razowo
			złr.	złr.
77	Hennig Stanisław	Kołomyja rządowa szkoła za- wodowa, przemysłu drzewnego	4	—
78	Lewicki Józef		4	—
79	Peczerski Włodzimierz		4	—
80	Kocziej Onysym		3	—
81	Kordzikowski Władysław		3	—
82	Berezowski Bronisław		3	—
83	Kraft Karol		3	—
84	Perczyński Jan		3	—
85	Fedewicz Leon		3	—
86	Szaleniec Franciszek		3	—
87	Śliwiński Wilhelm		3	—
88	Święcicki Jan		2	—
89	Fogelman Władysław		2	—
90	Ryczałtowy zasiłek		dla uczniów w inter- nacie	—
91	Hrankowski Michał	Stanisławów krajowa szkoła sto- larska	6	—
92	Kuczerak Prokop		6	—
93	Wałachiewicz Leon		6	—
94	Osak Stanisław		4	—
95	Stokłosa Antoni		4	—
96	Żmurkiewicz Józef		4	—
97	Kunaszowski Roman		4	—
98	Dyrdziński Walenty		4	—
99	Siedziński Julian		4	—
100	Turnus Paweł		3	—
101	Długosz Marcin		3	—
102	Stolarczuk Paweł		2	—
103	Folik Alfred		2	—
104	Łuceńko Jan		2	—
105	Malcher Stanisław	Kalwarya krajowa szkoła stolarska	6	—
106	Szemla Józef		6	—
107	Grochalski Jan		5	—
108	Radzik Jakób		5	—
109	Malejka Marcin		5	—
110	Litwiniszyn Edward		4	—
111	Tyrała Tomasz		4	—
112	Kossowski Józef		3	—
113	Moskała Julian		3	—
114	Wojnowski Kazimierz		3	—
115	Gramatyka Czesław		3	—
116	Ryczałtowy zasiłek	Jaworów krajowy warsztat naukowy dla wyrobu zabawek	—	200

Liczba porządkowa	Imię i nazwisko stypendysty (stypendystki)	Zakład w którym stypendysta się kształci	Wysokość zasiłku stypendyjnego	
			mie- sięcznie	rocznie lub jedno- razowo
			złr.	złr.
117	Dąbrowski Franciszek	Kołomyja krajowa szkoła garncarska	6	—
118	Białoskórski Józef		4	—
119	Morawski Władysław		3	—
120	Piekalski Wincenty		3	—
121	Berezowski Ignacy		3	—
122	Turzański Jan		3	—
123	Patkowski Ignacy		3	—
124	Pawłowski Dymitr		3	—
125	Wizerkaniuk Elias		3	—
126	Ryczałtowy zasiłek	Stary-Sącz krajowy warsztat szewski	—	300
127	Ryczałtowy zasiłek	Uhnów krajowa szkoła szewska	—	300
128	Ryczałtowy zasiłek	Witków krajowy warsztat szewski	—	300
129	Pliś Jakób	Rakszawa krajowa szkoła sukiennicza	7	—
130	Lampiński Władysław		5	—
131	Soja Jan		5	—
132	Szpunar Franciszek		5	—
133	Trąd Antoni		5	—
134	Cygan Władysław		4	—
135	Derlat Józef		4	—
136	Miłoś Walenty		4	—
137	Stępień Antoni		4	—
138	Sulik Franciszek		4	—
139	Babiarz Ignacy		3	—
140	Dec Józef		3	—
141	Kilian Jan		3	—
142	Turosz Karol		3	—
143	Dec Stanisław		2	—
144	Dudek Jakób		2	—
145	Szlachetka Jan		2	—
146	Góreczny Franciszek		2	—
147	Walawender Franciszek	2	—	
148	Ryczałtowy zasiłek	dla uczniów I. klasy	—	48
149	Ryczałtowy zasiłek	Gliniany krajowy warsztat tkacki	—	400

Liczba porządkowa	Imię i nazwisko stypendysty (stypendystki) lub ryczałt	Zakład w którym stypendysta się kształci	Wysokość zasiłku stypendyjnego	
			mie- sięcznie	rocznie lub jedno- razowo
			złr.	złr.
150	Ryczałtowy zasiłek	Łańcut krajowy warsztat tkacki	—	250
151	Ryczałtowy zasiłek	Krosno krajowa szkoła tkacka	—	900
152	Ryczałtowy zasiłek	Kosów krajowy warsztat tkacki	—	300
153	Ryczałtowy zasiłek	Rychwałd krajowy warsztat tkacki	—	200
154	Ryczałtowy zasiłek	Wilamowice krajowy warsztat tkacki	—	250
155	Ryczałtowy zasiłek	Zakopane krajowa szkoła koronkarska	—	200
156	Marków Agnieszka	Kańczuga szkoła koronkarska	5	—
157	Ryczałtowy zasiłek	Maków krajowa szkoła hafciarska	—	200
158	Kułac Józef	Lwów c. k. państwowa szkoła przemysłowa	12	—
159	Harkala Andrzej		12	—
160	Gruszecki Franciszek		10	—
161	Pendiuk Józef		10	—
162	Franczuk Maryan		10	—
163	Garnowski Maciej		10	—
164	Chudzikowski Karol		10	—
165	Seniów Bazyle		10	—
166	Kaniak Józef		8	—
167	Rzeczycka Helena		8	—
168	Fiszer Katarzyna		8	—
169	Reichardt Leontyna	8	—	

Liczba porządkowa	Imię i nazwisko stypendysty (stypendystki)	Zakład w którym stypendysta się kształci	Wysokość zasiłku stypendyjnego	
			mie- sięcznie	rocznie lub jedno- razowo
			złr.	złr.
170	Stefaniówna Domicela	Lwów c. k. państwowa szkoła przemysłowa	8	—
171	Jarkówna Marya		6	—
172	Senisson Wiktorya		6	—
173	Zbarańska Michalina		6	—
174	Kulczycka Anna		6	—
175	Bubesówna Katarzyna		6	—
176	Bażan Włodzimierz	Kraków c. k. państwowa szkoła przemysłowa	15	—
177	Przeniesławski Stanisław		15	—
178	Tabeński Józef		15	—
179	Pawłowski Antoni		15	—
180	Lonbard Jan		15	—
181	Czerwień Piotr	Świątniki c. k. zawodowa szkoła ślusarska	4	—
182	Malc Mikołaj		4	—
183	Socha Marcin		4	—
184	Wilkosz Jan		4	—
185	Bujas Józef		4	—
186	Bobrowski Karol		4	—
187	Uscki Piotr		4	—
188	Kwintowski Ludwik		3	—
189	Krawczuk Bronisław		3	—
190	Walas Piotr		3	—
191	Warchałowski Tadeusz		3	—
192	Gawor Stanisław		3	—
193	Gniadek Jan		3	—
194	Kwaśniewski Edmund		3	—
195	Serek Bartłomiej		3	—
196	Synowiec Stanisław		3	—
197	Weisło Jędrzej		3	—
198	Bujas Jan		3	—
199	Synowiec Stanisław II.		3	—
200	Drapich Jan		3	—
201	Weisło Wojciech	3	—	
202	Stopka Stanisław	3	—	
203	Synowiec Piotr	3	—	
204	Szlaga Jakób	3	—	
205	Ryczałtowy zasiłek	Sułkowice c. k. zawodowa szkoła kowalska	—	300
206	Semetkowski Zdzisław	Wiedeń c. k. Muzeum technologiczne	35	—

Liczba porządkowa	Imię i nazwisko stypendysty (stypendystki)	Zakład w którym stypendysta się kształci	Wysokość zasiłku stypendyjnego	
			mie- sięcznie	rocznie lub jedno- razowo
			złr.	złr.
207	Fiderkiewicz Władysław	Wiedeń c. k. Muzeum technologiczne, oddział elektro-techn.	35	—
208	Ćwiżewicz Teofil	Wiedeń c. k. Muzeum dla sztuk i przemysłu oddział cyzelerski	35	—
209	Kulesza Feliks	Horzyce (Czechy) szkoła kamieniarsko-rzeźbiarska	20	—

Stypendya handlowe.

210	Marcinkowski Czesław	Grac akademia handlowa	—	200
211	Korosteński Zygmunt	Praga czeska akademia handlowa	—	300
212	Wawnikiewicz Bolesław	Grac akademia handlowa	—	300
213	Mieszkowski Witold	Kraków szkoła handlowa	—	300
214	Wyszyński Benedykt		—	300
215	Zaremba Jan		—	300
216	Łomnicki Maksymilian	Wiedeń akademia handlowa	—	300
217	Lewicki Adam	Wiedeń akademia handlowa	—	300
218	Skrochowski Józef J.	Na dalsze studya specjalne w Anglii	—	300

PROJEKT PRELIMINARZA

WYDATKÓW FUNDUSZU KRAJOWEGO

na cele popierania przemysłu w kraju

na rok 1900.

Wedle uchwał Komisji krajowej dla spraw przemysłowych
z dnia 1. października 1899.

Liczba	Poszczególnienie	Propo- nowana subwenc. rządowa	Subwencya krajowa			Kwota uchwa- lona na r. 1899
			zwy- czajna	nadzw- yczajna	Razem	
Złote austriackie						
I. Szkoły przemysłowe uzupełniające.						
1	W Białej	889	889	—	889	738
2	„ Bochni	560	558	—	558	506
3	„ Brodach	410	410	—	410	400
4	„ Brzeżanach	548	548	—	548	548
5	„ Buczaczu	550	550	—	550	550
6	„ Drohobyczu	672	673	—	673	686
7	„ Gorlicach	443	443	—	443	438
8	„ Jarosławiu	605	605	—	605	535
9	„ Jasle	473	474	—	474	454
10	„ Kałuszu	582	582	—	582	584
11	„ Kołomyi	534	533	—	533	490
12	„ Krakowie na Kleparzu	918	918	—	918	838
13	„ „ w Ogrodzie angielskim	785	785	—	785	702
14	„ „ na Smoleńsku	654	654	—	654	663
15	„ „ na Kazmierzu	654	654	—	654	608
16	„ „ na Dajworze	697	697	—	697	624
17	„ Krośnie	623	623	—	623	622
18	„ Łańcucie	457	457	—	457	456
19	„ Lwowie im. św. Anny	668	668	—	668	654
20	„ „ „ św. Antoniego	654	654	—	654	642
21	„ „ „ Czackiego	650	650	—	650	630
22	„ „ „ Elżbiety	473	473	—	473	484
23	„ „ „ Konarskiego	668	668	—	668	484
24	„ „ „ św. Marcina	654	654	—	654	642
25	„ „ „ Mickiewicza	678	678	—	678	484
26	„ „ „ Piramowicza	473	473	—	473	484
27	„ „ „ Staszica	668	668	—	668	654
28	„ „ „ Bernsteina izraelicka	512	513	—	513	500
29	„ Myślenicach	425	425	—	425	422
30	„ Nowym Sączu	706	706	—	706	681
31	„ Nowym Targu	606	606	—	606	591
32	„ Przemyślu	587	588	—	588	428
33	„ „ na Przedmieściu Lwowskiem	665	565	—	565	507
34	„ Podgórzu	470	470	—	470	505
35	„ Rzeszowie	635	635	—	635	661
36	„ Samborze	662	662	—	662	635
37	„ Sanoku	576	576	—	576	576
38	„ Stanisławowie	970	970	—	970	898
39	„ Starym Sączu	447	447	—	447	447
40	„ Sądowej Wiszni	600	600	—	600	510
41	„ Stryju	555	555	—	555	467
42	„ Tarnopolu	521	521	—	521	555
43	„ Tarnowie	503	503	—	503	578
44	„ Tarnobrzegu	400	400	—	400	—
45	„ Wadowicach	484	484	—	484	481
46	„ Wieliczce	430	430	—	430	416
47	„ Złoczowie	400	400	—	400	—
48	„ Żółkwi	437	437	—	437	438
49	„ Żywcu	726	726	—	726	740
50	Na uzupełnienie przyborów i druki	—	—	1.000	—	1.000
51	Na nagrody za najlepsze rysunki	—	450	—	—	450
52	Na nowo założyc się mające szkoły	1.000	—	1.000	—	1.500
Razem		29.957	29 308	2.000	31.308	29.766

Liczba	Poszczególnienie	Propo- nowana subwenc. rządowa	Subwencja krajowa			Kwota uchwa- lona na r. 1899
			zwy- czajna	nadzwy- czajna	Razem	
II. Szkoły i warsztaty zawodowe.						
<i>A. Dla wyrobów z drzewa i łożyny.</i>						
53	Szkoła koszykarska w Czerwonej Woli .	1.000	1.000	—	1.000	1.000
54	" " " Dźurówie	600	792	—	792	1.721
55	" " " Rudkach	500	600	—	600	465
56	" " " Siedlcu	—	500	400	900	—
57	" " " Skołyszynie	700	1.172	—	1.172	1.035
58	" " " Strychańcach	650	874	—	874	852
59	" " " Wojsławiu	500	535	—	535	970
60	" " " Zatorze	600	660	—	660	680
61	" " " Zurawnie (subw.)	—	420	—	420	420
62	Warsztat kołodziejski w Grybowie	1.500	1.890	550	2.440	2.440
63	" " " Grzymałowie	1.700	2.080	—	2.080	1.610
64	" " " Kamionce Stru- miłowej	1.600	4.271	800	5.071	4.096
65	Szkoła stolarska w Stanisławowie	1.300	4.176	150	4.326	3.390
66	" " " Kalwaryi	1.500	3.380	5.000	8.380	3.610
67	" " " Tarnopolu	1.500	1.800	—	1.800	—
68	Warsztat dla wyrobu zabawek w Jawo- rowie	600	1.030	300	1.330	1.690
Razem		14.250	25.180	7.200	32.380	23.979
<i>B. Dla wyrobów garncarskich.</i>						
69	Szkoła garncarska w Kołomyi	3.000	3.840	2.250	6.090	4.380
70	Warsztat nauk. garncarki w Porembie	1.500	—	—	—	1.020
71	" " " w Toustem	1.300	1.190	—	1.190	1.190
72	Kurs majsterski garncarski w Racie	—	—	—	—	2.280
Razem		5.800	5.030	2.250	7.280	8.870
<i>C. Dla wyrobów ze skóry.</i>						
73	Szkoła szewska w Uhnowie	600	—	—	—	1.340
74	" " " Witkowie	800	2.282	—	2.282	2.102
75	" " " Starym Sączu	600	1.388	—	1.388	1.394
76	" " " Drohobyczu	300	—	—	—	780
77	" " " Dobczycach	400	1.420	—	1.420	1.900
78	Majsterskie kursa szewskie we Lwowie i w Krakowie	—	1.600	—	1.600	1.600
Razem		2.700	6.690	—	6.690	9.116
<i>D. Dla wyrobów tkackich.</i>						
79	Krajowa szkoła tkacka w Krośnie	3.800	4.770	—	4.770	4.612
80	Kraj. warszt. nauk. tkacki w Glinianach	1.200	1.676	160	1.836	1.696
81	" " " " " Gorlicach	400	420	—	420	350
82	" " " " " Korczyni	720	1.080	—	1.080	1.080
83	" " " " " Kosowie	700	1.388	—	1.388	1.388
84	" " " " " Łańcucie	450	1.160	—	1.160	1.130
85	" " " " " Rychwałdzie	500	1.055	—	1.055	1.055
86	" " " " " Wilamowicach	500	550	700	1.250	700
Do przeniesienia		8.270	12.099	860	12.959	12.011

Liczba	Poszczególnienie	Propo- nowana subwenc. rządowa	Subwencya krajowa			Kwota uchwa- lona na r. 1899
			zwy- czajna	nadzw- yczajna	Razem	
złote austriackie						
	Z przeniesienia .	8.270	12.099	860	12.959	12.011
87	Subwencya dla prod. warsztatu tkackiego w Budzanowie .	—	400	—	400	400
88	Kraj. szkoła sukiennicza w Rakszawie .	2.800	4.710	900	5.610	4.424
89	" " na warszt. mechan. "	—	—	—	—	7.500
	Razem . . .	11.070	17.209	1.760	18.969	24 335
<i>E. Dla wyrobów powroźniczych.</i>						
90	Instrukcyjny warsztat naukowy w Rady- mnie	500	—	—	—	630
<i>F. Dla wyrobów koronkarskich i haftów.</i>						
91	Szkoła koronkarska w Kańczudze	600	861	—	861	861
92	" " " Zakopanem	800	2.250	—	2.250	2.167
93	" " " Bobowej	400	230	—	230	—
94	" " w Jaworowie (sub.)	200	400	—	400	400
95	" " w Przeworsku "	—	300	—	300	300
96	Szkoła hafciarska w Makowie	400	864	—	864	794
	Razem	2.400	4.905	—	4.905	4.522
<i>G. Dla mularstwa.</i>						
97	Kurs dla podmajstrzych murarskich w Sieniawie	—	300	—	300	—
<i>H. Subwencyonowane zakłady dla nauki robót kobiecych.</i>						
98	Szkoła wydziałowa im św. Scholastyki w Krakowie	800	500	—	800	500
99	Szkoła robót Towarz. pracy kobiet we Lwowie	600	700	—	700	700
100	Szkoła robót P. P. Benedyktynek w Prze- mysłu	250	420	—	420	420
101	Towarzystwo „Pracy Kobiet“ w Koło- myi	500	600	—	600	500
102	Towarzystwo „Pracy kobiet“ w Krakowie	—	—	—	—	600
	Razem	2.150	2.520	—	2.520	2.720
<i>I. Szkoły rządowe subwencyonowane ze skarbu krajowego.</i>						
103	Szkoła dla przemysłu drzewnego w Za- kopanem	—	1.800	—	1.800	1.650
104	Szkoła dla przemysłu drzewnego w Ko- łomyi	—	1.100	—	1.100	1.100
	Do przeniesienia	—	2.900	—	2.900	2.750

Liczba	Poszczególności	Propo- nowana subwenc. rządowa	Subwencya krajowa			Kwota uchwa- lona na r. 1899
			zwy- czajna	nadzw- yczajna	Razem	
		złote austriackie				
	Z przeniesienia	—	2.900	—	2.900	2.750
105	Szkoła ślusarska w Świątnikach:					
	a) subwencya na utrzymanie		1.554	—	1.554	1.554
	b) zasiłek dla majstrów kształcących się w Świątnikach	—	400	—	400	400
106	Szkoła kowalska w Sułkowicach:					
	a) subwencya na utrzymanie	—	512	—	512	512
	b) na kurs majstrów	—	500	—	500	300
	c) na rozszerzenie budynku	—	—	1.500	—	—
	Razem	—	5.866	1.500	5.866	5.516
	III. Wydatki ogólne na cele szkolni- ctwa przemysłowego.					
107	Krajowa ceramiczna stacya doświadczalna	—	4.550	—	4.550	4.550
108	Stacya doświadczalna mechaniczno-techno- logiczna	—	750	—	750	1.800
109	Muzeum przemysłowe we Lwowie	—	3.000	—	3.000	3.000
110	„ „ w Krakowie	—	2.000	—	2.000	2.000
111	Na wydawnictwo wzorów rysunkowych	—	—	—	—	1.500
112	Na podręczniki szkolne	—	—	—	—	2.500
113	Na stypendya przemysłowe:					
	a) na zasiłki dla kandydatów na naucz. szkół przemysłowych	—	—	—	—	2.000
	b) na inne stypendya przemysłowe	—	12.000	—	12.000	12.000
114	Na nauczycieli wędrownych tkactwa, ko- szykarstwa i szewstwa	—	3.000	—	3.000	3.000
115	Na nowe warsztaty zawodowe powstać mające w roku 1900	—	3.000	—	3.000	2.000
116	Koszta inspekcji i nadzoru szkół przem.	—	3.000	—	3.000	3.000
117	Zaliczki na płace funkcyonaryuszów w szkołach przemysłowych	—	2.000	—	2.000	2.000
	Razem	—	33.300	—	33.300	39.350
	IV. Wydatki Komisji krajowej dla spraw przemysłowych.					
118	Prenumerata czasopism i zakupno dzieł	—	200	—	200	200
119	Biuro Komisji krajowej dla spraw prz.					
	a) koszta podróży, diety i inne wy- datki	—	2.000	—	2.000	2.000
	b) płaca sekretarza	—	1.600	—	1.600	1.600
	c) dodatek osob. do płacy sekretarza	—	600	—	600	600
	d) wynagrodzenie mundanta	—	200	—	200	200
	Razem	—	4.600	—	4.600	4.600
	V. Zasiłki i pożyczki na cele przem.					
120	Na zasiłki bezwrotne na cele przem.	—	10.000	—	10.000	10.000
121	Na wydawnictwo „Przewodnika przem.“	—	1.000	—	1.000	1.000
122	Dotacya kraj. fund. przemysłowego	—	37.500	—	37.000	37.500
123	Na zasiłki w celu zwiedzenia wystawy paryskiej	—	—	3.000	3.000	15.000
124	Tow. szewców i garbarzy w Tyśmienicy	—	—	—	—	150
	Razem	—	48.500	3.000	51.500	63.650

Liczba	Poszczególnienie	Propo- nowana subwenc. rządowa	Subwencya krajowa			Kwota uchwa- lona na r. 1890
			zwy- czajna	nadzw- yczajna	Razem	
złote austriackie						
	VI. Szkoły handlowe i zasiłki na po- pieranie handlu.					
125	Szkoła handlowa w Krakowie	—	4.000	—	4.000	4.000
126	" " we Lwowie	—	8.000	1.500	9 500	—
127	Na stypendya dla młodzieży handl.	—	1.200	—	1.200	3.000
128	Subwencya dla kraj. Związku przemysł- owego za pośrednictwo w sprzedaży wyrobów krajowych	—	1.800	—	1 800	1.200
	Razem	—	15.000	1.500	16.500	8.200

Zestawienie.

I.	Szkoły przemysłowe uzupełniające	29.957	29.308	2.000	31.308	29.776
II.	Szkoły zawodowe:					
	a) dla wyrobów z drzewa	14.250	25.180	7.200	32.380	23.979
	b) " " garncarskich	5.800	5.030	2.250	7.280	8.870
	c) " " ze skóry	2.700	6.690	—	6.690	9.116
	d) " " tkackich	11.070	17.209	1.760	18.969	24.335
	e) " " powroźniczych	500	—	—	—	630
	f) " " koronkarskich i haft.	2.400	4.905	—	4.905	4.522
	g) " " murarstwa	—	300	—	300	—
	h) " " subwencye dla szkół robót kobiecych	2.150	2.520	—	2 520	2.720
	i) subwencye dla szkół rządow.	—	5.866	1.500	7.366	5.516
	Wydatki ogólne na cele szkolnictwa	—	33.300	—	33.300	39.350
III.	Wydatki adm. Komisji	—	4.600	—	4.600	4.600
IV.	Zasiłki i pożyczki na cele przemysłowe	—	48.500	3.000	51.500	63.650
V.	Szkoły handlowe i zasiłki na popieranie handlu	—	15.000	1.500	16.500	8.200
VI.	Razem	68.827	195.408	19.210	217.618	225.254

L. W. 65221/1899.

PRELIMINARZ

wydatków funduszu krajowego

na cele popierania przemysłu w kraju

na rok 1900.

(Rubryka XVI budżetu krajowego).

PRELIMINARY

Statement of the

of the

of the

of the

CZEŚĆ 1.

PRELIMINARZE

poszczególnych zakładów.

LIBRARY

UNIVERSITY OF TORONTO

1827-1828

1827-1828

I. Szkoły przemysłowe uzupełniające.

I. Biała. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku	Wniosek na rok 1900.			Uzasadnienie:
	1899 prelimi- nowano zł.	Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	
Subwencye:					
a) od gminy	590	300	—	300	
b) z kasy oszczęd. w Białej	200	200	—	200	
c) od cechu sukienniczego .	40	40	—	40	
d) z Izby handlowo - prze- mysłowej w Krakowie . . .	400	400	—	400	
e) z Rady powiatowej . . .	200	200	—	200	
f) od Rządu	670	889	—	889	
g) z funduszu krajowego . .	738	889	—	889	
h) wkładki uczniów na przy- bory	120	120	—	120	
Razem	2.958	3.038	—	3.038	

Rozchód

1. Płace:					
a) kierownictwo	450	450	—	450	Z tego przypada 150 zł. za kierownictwo kursu handlowego.
b) nauka	2.208	2.288	—	2.288	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	180	180	—	180	
3. Wydatki administracyjne . .	120	120	—	120	
Razem	2.958	3.038	—	3.038	

2. Bochnia. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:					
a) od gminy	500	500	—	500	
b) od Rządu	506	560	—	560	
c) z funduszu krajowego . . .	506	558	—	558	
Razem	1.512	1.618	—	1.618	

Rozchód.

1. Płace:					
a) kierownictwo	200	200	—	200	
b) nauka	1.062	1.068	—	1.068	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	150	200	—	200	} Więcej wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne . .	100	150	—	150	
Razem	1.512	1.618	—	1.618	

3. Brody. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku 1899 prelimi- nowano zł.	Wniosek na rok 1900.			Uzasadnienie :
		Zwy- czaj.e zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	
Subwencye:					
a) od gminy	300	300	—	300	
b) od Rady powiatowej	100	100	—	100	
c) od Izby handlowo-przem.	500	500	—	500	
d) od Rządu	400	410	—	410	
e) z funduszu krajowego	400	410	—	410	
Razem	1.700	1.720	—	1.720	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	200	200	—	200	
b) nauka	1.280	1.280	—	1.280	Wedle potrzeby obliczonej na podsta- wie ilości godzin.
2. Środki naukowe	160	180	—	180	Więcej wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	60	60	—	60	
Razem	1.700	1.720	—	1.720	

4. Brzeżany. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	200	200	—	200
b) od Rady powiatowej	150	150	—	150
c) od Rządu	548	548	—	548
d) z funduszu krajowego	548	548	—	548
Razem	1.446	1.446	—	1.446

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	200	200	—	200	
b) nauka	996	996	—	996	Wedle wynikłości obliczonej na pod- stawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	150	150	—	150	
3. Wydatki administracyjne	100	100	—	100	
Razem	1.446	1.446	—	1.446	

5. Buczacz. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku	Wniosek na rok 1900.			Uzasadnienie:
	1899 prelimi- nowano zł.	Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	
Subwencye:					
a) od gminy	200	200	—	200	Na podstawie uchwały Rady miejskiej z dnia 30 listopada 1895. ad b. Na podstawie uchwały Rady powiatowej z dnia 26. lutego 1896. ad c. Na podstawie aktu fundacyjnego z dnia 3. Grudnia 1895.
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200	
c) od Stowarzyszenia rze- mieślniczego	50	50	—	50	
d) od Rządu	550	550	—	550	
e) z funduszu krajowego	550	550	—	550	
Razem	1.550	1.550	—	1.550	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	200	200	—	200	Wedle potrzeby obliczonej na podsta- wie ilości godzin.
b) nauka	1.168	1.168	—	1.168	
2. Środki naukowe	100	100	—	100	
3. Wydatki administracyjne	82	82	—	82	
Razem	1.550	1.550	—	1.550	

6. Drohobycz. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	300	300	—	300	Gmina daje subwencji 400 zł. lecz z tej kwoty pokryte być muszą wydatki na opał i usługę, wynoszące około 100 zł.
b) od Kasy oszczędności	25	25	—	25	
c) od Rady powiatowej	150	150	—	150	
d) od Tow. zaliczkowego	10	10	—	10	
e) od Rządu	657	672	—	672	
f) z funduszu krajowego	686	673	—	673	
Razem	1.828	1.830	—	1.830	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	200	200	—	200	Wedle potrzeby obliczonej na podsta- wie ilości godzin.
b) nauka	1.408	1.410	—	1.410	
2. Środki naukowe	150	150	—	150	
3. Potrzeby kancelaryjne	70	70	—	70	
Razem	1.828	1.830	—	1.830	

7. Gorlice. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku	Wniosek na rok 1900			Uzasadnienie:
	1899 prelimi- nowano zł.	Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	
Subwencye:					
a) od gminy	200	200	—	200	
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200	
c) od Tow. zaliczkowego	150	150	—	150	
d) od Izby handlowo-przem.	150	150	—	150	
e) od Rządu	438	443	—	443	
f) z funduszu krajowego	438	443	—	443	
Razem	1.576	1.586	—	1.586	
Rozchód.					
1. Płace:					
a) kierownictwo	200	200	—	200	
b) nauka	1.096	1.136	—	1.136	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	160	200	—	200	} Wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	120	50	—	50	
Razem	1.576	1.586	—	1.586	

8. Jarosław. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:					
a) od gminy	250	250	—	250	
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200	
c) od Rządu	635	605	—	605	
d) z funduszu krajowego	535	605	—	605	
Razem	1.620	1.660	—	1.660	

Rozchód.

1. Płace:					
a) kierownictwo	200	200	—	200	
b) nauka	1.200	1.250	—	1.250	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	160	150	—	150	Mniej wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	60	60	—	60	
Razem	1.620	1.660	—	1.660	

9. Jasło. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku	Wnłosek na rok 1900.			Uzasadnienie :
	1899 prelimi- nowano zł.	Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	
Subwencye:					
a) od gminy	—	200	—	200	
b) od Rady powiatowej	100	100	—	100	
c) od Kasy oszczędności	100	—	—	—	
d) od Rządu	455	473	—	473	
e) z funduszu krajowego	454	474	—	474	
Razem	1.109	1.247	—	1.247	
Rozchód.					
1. Płace:					
a) kierownictwo	200	200	—	200	
b) nauka	819	897	—	897	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	60	100	—	100	} Więcej wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	30	50	—	50	
Razem	1.109	1.247	—	1.247	

10. Kałusz. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.					
Subwencye:					
a) od gminy	100	100	—	100	
b) od Rady powiatowej	100	100	—	100	
c) od Rządu	580	582	—	582	
d) z funduszu krajowego	584	582	—	582	
Razem	1.364	1.364	—	1.364	
Rozchód.					
1. Płace:					
a) kierownictwo	200	200	—	200	
b) nauka	1.024	1.024	—	1.024	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	100	100	—	100	
3. Wydatki administracyjne	40	40	—	40	
Razem	1.364	1.364	—	1.364	

II. Kołomyja. Szkoła uzupełniająca przemysłowo-handlowa.

Przychód.	W roku	Wniosek na rok 1900.			Uzasadnienie:
	1899, prelimi- nowano zł.	Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	
Subwencye:					
a) z fund. rzemieślniczego odsetki od kap. 6.000 zł.	336	240	—	240	W myśl uchwały Rady miasta z dnia 31. stycznia 1888, L. 404 gmina pokrywa niedobór, tudzież dostarcza lokalu, opału, oświetlenia i usługi.
b) od gminy	520	533	—	533	
c) od Rady powiatowej	150	150	—	150	
d) od Rządu	490	534	—	534	
e) z funduszu krajowego	490	533	—	533	
Razem	1.986	1.990	—	1.990	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	300	300	—	300	Mniej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	1.446	1.430	—	1.430	
2. Środki naukowe	180	200	—	200	Więcej wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	60	60	—	60	
Razem	1.986	1.990	—	1.990	

12. Kraków. Szkoła przemysłowa uzupełniająca na Kleparzu.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	838	918	—	918	Dotowanie pięciu szkół Budap. przemysłowych w Krakowie, postawiono na równi z przeważną częścią szkół przemysłowych w kraju, t. j. że gmina, rząd i kraj poza drobnymi datkami z funduszu Dietla przyczynić się mają do kosztów utrzymania $\frac{1}{3}$ częścią ogólnych wydatków a gmina ponadto obowiązana będzie dostarczać jeszcze bezpłatnie lokalu, opału, oświetlenia i usługi.
b) z funduszu dr. Dietla	8	8	—	8	
c) od Rządu	834	918	—	918	
d) z funduszu krajowego	838	918	—	918	
Razem	2.518	2.762	—	2.762	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	240	240	—	240	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.008	2.352	—	2.352	
2. Środki naukowe	150	100	—	100	Mniej wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	120	70	—	70	
Razem	2.518	2.762	—	2.762	

13. Kraków. Szkoła przem. uzupeł. w Ogrodzie angielskim.

Przychód.	W roku	Wniosek na rok 1900.			Uzasadnienie:
	1899	Zwy-	Nadzwyczajne	Razem	
	premi- nowano zł.	czajne zł.	czajne zł.	zł.	
Subwencye:					
a) od gminy	702	785	—	785	
b) z funduszu dr. Dietla	8	8	—	8	
c) od Rządu	702	785	—	785	
d) z funduszu krajowego	702	785	—	785	
Razem	2.114	2.363	—	2.363	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	240	240	—	240	
b) nauka	1.704	1.960	—	1.960	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	100	103	—	103	} Wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	70	60	—	60	
Razem	2.114	2.363	—	2.363	

14. Kraków. Szkoła przem. uzupeł. na Smoleńsku.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	663	654	—	654
b) z funduszu dr. Dietla	8	8	—	8
c) od Rządu	624	654	—	654
d) z funduszu krajowego	663	574	—	574
Razem	1.958	1.890	—	1.890

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	240	240	—	240	
b) nauka	1.568	1.488	—	1.488	Mniej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	100	102	—	102	} Wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	50	60	—	60	
Razem	1.958	1.890	—	1.890	

15. Kraków. Szkoła przemysłowa uzupełniająca na Kaźmierzu.

Przychód.	W roku	Wnłosek na rok 1900.			Uzasadnienie :
	1899 prelimi- nowano zł.	Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	
Subwencye:					
a) od gminy	608	654	—	654	
b) z funduszu dr. Dietla	8	8	—	8	
c) od Rządu	608	654	—	654	
d) z funduszu krajowego	608	654	—	654	
Razem	1.832	1.970	—	1.970	
 Rozchód.					
1. Płace:					
a) kierownictwo	240	240	—	240	
b) nauka	1.392	1.568	—	1.568	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	150	102	—	102	} Wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	50	60	—	60	
Razem	1.832	1.970	—	1.970	

16. Kraków. Szkoła przemysłowa uzupełniająca na Dajworze.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	624	697	—	697
b) z funduszu dr. Dietla	8	8	—	8
c) od Rządu	624	697	—	697
d) z funduszu krajowego	624	697	—	697
Razem	1.880	2.099	—	2.099

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	240	240	—	240	
b) nauka	1.488	1.696	—	1.696	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	100	103	—	103	} Wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	52	60	—	60	
Razem	1.880	2.099	—	2.099	

17. Krosno. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku	Wniosek na rok 1900.			Uzasadnienie :
	1899	Zwy-	Nadzw-	Razem	
	prelimi-	czajne	czajne		
	nowano	zł.	zł.	zł.	
	zł.			zł.	
Subwencye:					
a) od gminy	250	250	—	250	
b) od Rady powiatowej	100	100	—	100	
c) od Rządu	624	623	—	623	
d) z funduszu krajowego	622	623	—	623	
Razem	1.596	1.596	—	1.596	
Rozchód.					
1. Płace:					
a) kierownictwo	200	200	—	200	
b) nauka	1.216	1.216	—	1.216	Wedle potrzeby obliczonej na podsta-
2. Środki naukowe	100	100	—	100	wie ilości godzin.
3. Wydatki administracyjne	80	80	—	80	
Razem	1.596	1.596	—	1.596	

18. Łańcut. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.					
Subwencye:					
a) od gminy	120	120	—	120	
b) od Rady powiatowej	150	150	—	150	
c) od Rządu	455	457	—	457	
d) z funduszu krajowego	456	457	—	457	
Razem	1.181	1.184	—	1.184	
Rozchód.					
1. Płace:					
a) kierownictwo	120	150	—	150	
b) nauka	891	864	—	864	Mniej wedle potrzeby obliczonej na
2. Środki naukowe	100	100	—	100	podstawie ilości godzin.
3. Wydatki administracyjne	70	70	—	70	
Razem	1.181	1.184	—	1.184	

19. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. św. Anny.

Przychód.	W roku 1899 prelimi- nowano zł.	Wniosek na rok 1900.			Uzasadnienie :
		Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	

Subwencye:

a) od gminy	654	668	—	668	Gmina miasta pokrywa $\frac{1}{3}$ część wyda- tków tudzież dostarcza bezpłatnie lo- kalu, opału, oświetlenia i usługi.
b) od Rządu	654	668	—	668	
c) z funduszu krajowego	654	668	—	668	
Razem	1.962	2.004	—	2.004	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	240	240	—	240	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	1.332	1.374	—	1.374	
2. Środki naukowe	360	360	—	360	
3. Wydatki administracyjne	30	30	—	30	
Razem	1.962	2.004	—	2.004	

20. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. św. Antoniego.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	641	654	—	654	Gmina miasta pokrywa $\frac{1}{3}$ część wyda- tków tudzież dostarcza bezpłatnie lo- kalu, opału, oświetlenia i usługi.
b) od Rządu	640	654	—	654	
c) z funduszu krajowego	642	654	—	654	
Razem	1.923	1.962	—	1.962	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	240	240	—	240	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	1.293	1.332	—	1.332	
2. Środki naukowe	360	360	—	360	
3. Potrzeby kancelaryjne	30	30	—	30	
Razem	1.923	1.962	—	1.962	

21. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. Czackiego.

Przychód.	W roku	Wniosek na rok 1900.			Uzasadnienie:
	1899	Zwy-	Nadzwyczajne	Razem	
	prelimi- nowano	czajne	czajne		
	zł.	zł.	zł.	zł.	
Subwencye:					
a) od gminy	630	650	—	650	Gmina miasta pokrywa $\frac{1}{3}$ część wydatków tudzież dostarcza bezpłatnie lokalu, opału, oświetlenia i usługi.
b) od Rządu	630	650	—	650	
c) z funduszu krajowego	630	650	—	650	
Razem	1.890	1.950	—	1.950	

Rozchód

1. Płace:					
a) kierownictwo	240	240	—	240	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	1.280	1.320	—	1.320	
2. Środki naukowe	340	360	—	360	Więcej wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	30	30	—	30	
Razem	1.890	1.950	—	1.950	

22. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. Elżbiety.

Przychód.

Subwencye:					
a) od gminy	484	473	—	473	Gmina miasta pokrywa $\frac{1}{3}$ część wydatków tudzież dostarcza bezpłatnie lokalu, opału, oświetlenia i usługi.
b) od Rządu	484	473	—	473	
c) z funduszu krajowego	484	473	—	473	
Razem	1.452	1.419	—	1.419	

Rozchód.

1. Płace:					
a) kierownictwo	240	240	—	240	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	892	919	—	919	
2. Środki naukowe	300	240	—	240	Mniej wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	20	20	—	20	
Razem	1.452	1.419	—	1.419	

23. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. Konarskiego.

Przychód.	W roku	Wniosek na rok 1900.			Uzasadnienie :
	1899	Zwy-	Nadzw-	Razem	
	prelimi-	czajne	yczajne		
	nowano	zł.	zł.	zł.	
	zł.	zł.	zł.	zł.	
Subwencye:					
a) od gminy	484	668	—	668	Gmina miasta pokrywa $\frac{1}{3}$ część wydatków tudzież dostarcza bezpłatnie lokalu, opału, oświetlenia i usługi.
b) od Rządu	484	668	—	668	
c) z funduszu krajowego	484	668	—	668	
Razem	1.452	2.004	—	2.004	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	240	240	—	240	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	892	1.374	—	1.374	
2. Środki naukowe	300	360	—	360	} Więcej wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	20	30	—	30	
Razem	1.452	2.004	—	2.004	

24. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. św. Marcina.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	641	654	—	654	Gmina miasta pokrywa $\frac{1}{3}$ część dodatków tudzież dostarcza bezpłatnie lokalu, opału, oświetlenia i usługi.
b) od Rządu	640	654	—	654	
c) z funduszu krajowego	642	654	—	654	
Razem	1.923	1.962	—	1.962	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	240	240	—	240	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	1.293	1.332	—	1.332	
2. Środki naukowe	360	360	—	360	}
3. Wydatki administracyjne	30	30	—	30	
Razem	1.923	1.962	—	1.962	

25. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełn. im. A. Mickiewicza.

Przychód.	W roku 1899! prelimi- nowano zł.	Wniosek na rok 1900.			Uzasadnienie:
		Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	
Subwencye:					
a) od gminy	664	678	—	678	Gmina miasta pokrywa $\frac{1}{3}$ część doda- tków tudzież dostarcza bezpłatnie lo- kalu, opału, oświetlenia i usługi.
b) od Rządu	664	678	—	678	
c) z funduszu krajowego	664	678	—	678	
Razem	1.992	2.034	—	2.034	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	240	240	—	240	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin..
b) nauka	1.372	1.414	—	1.414	
2. Środki naukowe	350	350	—	350	
3. Wydatki administracyjne	30	30	—	30	
Razem	1.992	2.034	—	2.034	

26. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. Piramowicza.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	484	473	—	473	Gmina miasta pokrywa $\frac{1}{3}$ część wyda- tków tudzież dostarcza bezpłatnie lo- kalu, opału, oświetlenia i usługi.
b) od Rządu	484	473	—	473	
c) z funduszu krajowego	484	473	—	473	
Razem	1.452	1.419	—	1.419	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	240	240	—	240	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	892	919	—	919	
2. Środki naukowe	300	240	—	240	
3. Wydatki administracyjne	20	20	—	20	ad 2) Mniej wedle potrzeby.
Razem	1.452	1.419	—	1.419	

27. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. Staszica.

Przychód.	W roku	Wniosek na rok 1900.			Uzasadnienie :
	1899	Zwy-	Nadzwyczajne	Razem	
	prelimi- nowano zł.	czajne zł.	czajne zł.	zł.	
Subwencye:					
a) od gminy	654	668	—	668	Gmina miasta pokrywa 1/3 część wydatków tudzież dostarcza bezpłatnie lokalu, opału, oświetlenia i usługi.
b) od Rządu	654	668	—	668	
c) z funduszu krajowego	654	668	—	668	
Razem	1.962	2.004	—	2.004	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	240	240	—	240	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	1.332	1.374	—	1.374	
2. Środki naukowe	360	360	—	360	
3. Wydatki administracyjne	30	30	—	30	
Razem	1.962	2.004	—	2.004	

28. Lwów. Izraelicka Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. Bernsteina.

Przychód.

Subwencye:

a) z fund. Marka Bernsteina	1.350	1.350	—	1.350
b) od zboru izraelickiego	100	100	—	100
c) od Rządu	500	512	—	512
d) z funduszu krajowego	500	513	—	513
Razem	2.450	2.475	—	2.475

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	300	300	—	300	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	1.438	1.400	—	1.400	
2. Lokal, opał i oświetlenie	340	400	—	400	} Więcej wedle potrzeby.
3. Usługa	72	75	—	75	
4. Środki naukowe	200	200	—	200	
5. Wydatki administracyjne	100	100	—	100	
Razem	2.450	2.475	—	2.475	

29. Myślenice. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku	Wnłosek na rok 1900.			Uzasadnienie:
	1899 prelimi- nowano zł.	Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	
Subwencye:					
a) od gminy	200	200	—	200	
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200	
c) od Rządu	422	425	—	425	
d) z funduszu krajowego	422	425	—	425	
Razem	1.244	1.250	—	1.250	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	200	200	—	200	
b) nauka	864	890	—	890	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	120	120	—	120	
3. Wydatki administracyjne	60	40	—	40	Mniej wedle potrzeby.
Razem	1.244	1.250	—	1.250	

30. Nowy Sącz. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	200	200	—	200
b) od Rady powiatowej	300	300	—	300
c) od Kasy oszczędności	200	150	—	150
d) od Dyrekcji c. k. kolei państwowej	200	200	—	200
e) od Rządu	681	706	—	706
f) z funduszu krajowego	681	706	—	706
g) od Izby handlowo-przemysłowej w Krakowie	100	100	—	100
Razem	2.362	2.362	—	2.362

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	250	250	—	250	
b) nauka	1.712	1.712	—	1.712	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	250	250	—	250	
3. Wydatki administracyjne	150	150	—	150	
Razem	2.362	2.362	—	2.362	

31. Nowy Targ. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku	Wnłosek na rok 1900.			Uzasadnienie:
	1899	Zwy-	Nadzwyczajne	Razem	
	prelimi- nowano	czajne	czajne		
	zł.	zł.	zł.	zł.	
Subwencye:					
a) od gminy	100	100	—	100	
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200	
c) od Stow. przem. i rękodz.	50	50	—	50	
d) od Tow. zaliczkowego	72	72	—	72	
e) od Rządu	579	606	—	606	
f) z funduszu krajowego	591	606	—	606	
Razem	1.592	1.634	—	1.634	

Rozchód

1. Płace:

a) kierownictwo	200	200	—	200	
b) nauka	1.212	1.254	—	1.254	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	120	120	—	120	
3. Potrzeby kancelaryjne	60	60	—	60	
Razem	1.592	1.634	—	1.634	

32. Podgórze. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	465	470	—	470	Gmina zobowiązała się przyczyniać subwencją w ogólności $\frac{1}{3}$ ogólnych kosztów utrzymania szkoły tudzież dostarczać lokalu, opału, oświetlenia i usługi.
b) od Rady pow. w Wieliczce	50	50	—	50	
c) z Izby handlowo-przemysłowej w Krakowie	—	100	—	100	
d) od Rządu	505	470	—	470	
e) z funduszy krajowych	505	470	—	470	
Razem	1.525	1.560	—	1.560	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	200	200	—	200	
b) nauka	1.075	1.160	—	1.160	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	200	150	—	150	Mniej wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	50	50	—	50	
Razem	1.525	1.560	—	1.560	

33. Przemysł. Szkoła przemysłowa uzupełniająca w śródmieściu.

Przychód.	W roku	Wniosek na rok 1900.			Uzasadnienie:
	1899 prelimi- nowano zł.	Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	
Subwencye:					
a) od gminy	500	300	—	300	
b) od Rady powiatowej	300	300	—	300	
c) od Rządu	430	587	—	587	
d) z funduszu krajowego	428	588	—	588	
Razem	1.658	1.775	—	1.775	
Rozchód.					
1. Płace:					
a) kierownictwo	200	240	—	240	
b) nauka	1.258	1.335	—	1.335	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godz n.
2. Środki naukowe	160	160	—	160	
3 Wydatki administracyjne	40	40	—	40	
Razem	1.658	1.775	—	1.775	

34. Przemysł. Szkoła przemysłowa uzupełniająca na przedmieściu lwowskiem.

Przychód.

Subwencye:					
a) od gminy	200	200	—	200	
b) od Kasy oszczędności	—	100	—	100	
c) od Rządu	585	665	—	665	
d) z funduszu krajowego	507	565	—	565	
Razem	1.292	1.530	—	1.530	

Rozchód.

1. Płace:					
a) kierownictwo	150	200	—	200	
b) nauka	992	1.130	—	1.130	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	120	160	—	160	} Więcej wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	30	40	—	40	
Razem	1.292	1.530	—	1.530	

35. Rzeszów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku	Wnłosek na rok 1900.			Uzasadnienie :
	1899 prelimi- nowano zł.	Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	
Subwencye:					
a) od gminy	140	140	—	140	Oprócz tego kosztu usługi opału i oświetlenia wynosząca około 100 zł. ponosi gmina.
b) od Rady powiatowej	100	100	—	100	
c) od Kasy oszczędności	100	100	—	100	
d) z funduszu Towarnickiego	150	150	—	150	
e) od Rządu	635	635	—	635	
f) z funduszu krajowego	635	635	—	635	
Razem	1.760	1.760	—	1.760	

Rozchód.

1. Płace:					
a) kierownictwo	250	250	—	250	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	1.190	1.200	—	1.200	
2. Środki naukowe	250	240	—	240	Mniej wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	70	70	—	70	
Razem	1.760	1.760	—	1.760	

36. Sambor. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:					
a) od Rady powiatowej	100	100	—	100	Gmina obowiązana jest do bezpłatnego dostarczania lokalu, opału, oświetlenia i usługi, a nadto przyczyniać się ma subwencya roczną w kwocie 100 zł (LW. 48.423/1890).
b) od gminy	150	150	—	150	
c) od Rządu	635	662	—	662	
d) z funduszu krajowego	661	662	—	662	
Razem	1.546	1.574	—	1.574	

Rozchód.

1. Płace:					
a) kierownictwo	260	260	—	260	Mniej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	1.116	1.114	—	1.114	
2. Środki naukowe	130	140	—	140	Więcej wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	40	60	—	60	
Razem	1.546	1.574	—	1.574	

37. Sanok. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku 1899 premi- nowano zł.	Wniosek na rok 1900.			Uzasadnienie :
		Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	
Subwencye:					
a) od gminy	368	368	—	368	
b) od Rządu	576	576	—	576	
c) z funduszu krajowego	576	576	—	576	
Razem	1.520	1.520	—	1.520	
Rozchód.					
1. Płace:					
a) kierownictwo	200	200	—	200	
b) nauka	1.120	1.120	—	1.120	Wedle potrzeby obliczonej na podsta- wie ilości godzin.
2. Środki naukowe	120	120	—	120	
3. Wydatki administracyjne	80	80	—	80	
Razem	1.520	1.520	—	1.520	

38. Stanisławów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.					
Subwencye:					
a) od gminy	300	300	—	300	
b) od Rady powiatowej	100	100	—	100	W myśl uchwały Rady powiatowej z dnia 14. października 1891 l. 1835 (L.W. 45.870/91).
c) od Kasy oszczędności	150	100	—	100	
d) od Rządu	948	970	—	970	
e) z funduszu krajowego	898	970	—	970	
f) od gminy izraelickiej	50	50	—	50	
Razem	2.446	2.490	—	2.490	
Rozchód.					
1. Płace:					
a) kierownictwo	300	300	—	300	
b) nauka	1.996	2.040	—	2.040	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	100	100	—	100	
3. Wydatki administracyjne	50	50	—	50	
Razem	2.446	2.490	—	2.490	

39. Stary Sącz. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku	Wniosek na rok 1900.			Uzasadnienie :
	1899	Zwy-	Nadzw- yczajne	Razem	
	prelimi- nowano zł.	czajne zł.	zł.	zł.	
Subwencye:					
a) od gminy	300	300	—	300	
b) od Rady powiatowej w Nowym Sączu	150	150	—	150	
c) od Izby handlowo prze- mysłowej w Krakowie	100	100	—	100	
d) od Rządu	447	447	—	447	
e) z funduszu krajowego	447	447	—	447	
Razem	1.444	1.444	—	1.444	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	200	200	—	200	
b) nauka	1.024	1.024	—	1.024	Wedle potrzeby obliczonej na podsta- wie ilości godzin.
2. Środki naukowe	120	120	—	120	
3. Wydatki administracyjne	100	100	—	100	
Razem	1.444	1.444	—	1.444	

40. Sądowa Wisznia. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	50	50	—	50	
b) od Rady powiatowej	50	50	—	50	
c) od Rządu	510	600	—	600	
d) z funduszu krajowego	510	600	—	600	
e) od WP. Włodz. Stron- czaka c. k. notaryusza	100	100	—	100	
Razem	1.220	1.400	—	1.400	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	150	150	—	150	
b) nauka	900	1.120	—	1.120	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	100	100	—	100	
3. Wydatki administracyjne	70	30	—	30	Mniej wedle potrzeby.
Razem	1.220	1.400	—	1.400	

41. Stryj. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku	Wniosek na rok 1900.			Uzasadnienie :
	1899	Zwy-	Nadzwyczajne	Razem	
	prelimi- nowano zł.	czajne zł.	zł.	zł.	
Subwencye:					
a) od gminy	300	300	—	300	
b) od Rady powiatowej	100	100	—	100	
c) od Tow. zaliczkowego	100	100	—	100	
d) od Zarz. c. k. kolei państw.	200	200	—	200	
e) od Rządu	467	555	—	555	
f) z funduszu krajowego	467	555	—	555	
Razem	1.634	1.810	—	1.810	
Rozchód.					
1. Płace:					
a) kierownictwo	250	250	—	250	
b) nauka	1.184	1.260	—	1.260	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	150	250	—	250	Więcej wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	50	50	—	50	
Razem	1.634	1.810	—	1.810	

42. Tarnopol. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:				
a) od gminy	448	448	—	448
b) od Rady powiatowej	50	100	—	100
c) od Rządu	561	521	—	521
d) z funduszu krajowego	555	471	—	471
e) od Izby handl. w Brodach	100	100	—	100
Razem	1.714	1.640	—	1.640

Rozchód.

1. Płace:					
a) kierownictwo	200	200	—	200	
b) nauka	1.234	1.240	—	1.240	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	200	100	—	100	} Wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	80	100	—	100	
Razem	1.714	1.640	—	1.640	

43. Tarnów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku 1899 premi- nowano zł.	Wniosek na rok 1900.			Uzasadnienie:
		Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	
Subwencye:					
a) od gminy	400	400	—	400	
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200	
c) od Kasy oszczędności	150	150	—	150	
d) od Izby handl.-przem	—	150	—	150	
e) od Rządu	578	503	—	503	
f) z funduszu krajowego	578	516	—	516	
Razem	1.906	1.919	—	1.919	
Rozchód.					
1. Płace:					
a) kierownictwo	300	300	—	300	
b) nauka	1.396	1.409	—	1.409	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	150	150	—	150	
3. Wydatki administracyjne	60	60	—	60	
Razem	1.906	1.919	—	1.919	

44. Wadowice. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:					
a) od gminy	400	400	—	400	
b) od Rady powiatowej	100	100	—	100	
c) od Kasy oszczędności	200	200	—	200	
d) od Rządu	481	484	—	484	
e) z funduszu krajowego	481	484	—	484	
Razem	1.662	1.668	—	1.668	

Rozchód.

1. Płace:					
a) kierownictwo	200	200	—	200	
b) nauka	1.312	1.318	—	1.318	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	100	100	—	100	
3. Wydatki administracyjne	50	50	—	50	
Razem	1.662	1.668	—	1.668	

45. Wieliczka. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku 1899 prelimi- nowano zł.	Wniosek na rok 1900.			Uzasadnienie :
		Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	
Subwencye:					
a) od gminy	400	400	—	400	
b) od Rady powiatowej	50	50	—	50	
c) od Rządu	416	430	—	430	
d) z funduszu krajowego	416	430	—	430	
Razem	1.282	1.310	—	1.310	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	200	200	—	200	
b) nauka	932	960	—	960	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	100	100	—	100	
3. Wydatki administracyjne	50	50	—	50	
Razem	1.282	1.310	—	1.310	

46. Żółkiew. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	300	300	—	300
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200
c) od Rządu	436	437	—	437
d) z funduszu krajowego	438	437	—	437
Razem	1.374	1.374	—	1.374

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	150	150	—	150	
b) nauka	1.024	1.024	—	1.024	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	130	130	—	130	
3. Wydatki administracyjne	70	70	—	70	
Razem	1.374	1.374	—	1.374	

47. Żywiec. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku 1899	Wniosek na rok 1900.			Uzasadnienie :
	prelimi- nowano zł.	Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	

Subwencye:

a) od gminy	200	200	—	200	Rada gminna uchwałą z dnia 29. listo- pada 1895 obo wiązała się dostarczyć bezpłatnie lokalu, opału, oświetlenia i usługi tudzież przyczynić się do kosztów utrzymania kwotą 200 zł. rocznie (L. W. 27.040/96). <i>ad b</i>). Na mocy zobowiązania z dnia 28. lutego 1896 L. 239 (L. W. 27.040/96).
b) od Rady powiatowej	100	100	—	100	
c) od Izby handlowo-prze- mysłowej w Krakowie	—	100	—	100	
d) od Rządu	740	726	—	726	
e) z funduszu krajowego	740	790	—	790	
Razem	1.780	1.916	—	1.916	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	200	200	—	200	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	1.370	1.506	—	1.506	
2. Środki naukowe	150	150	—	150	
3. Wydatki administracyjne	60	60	—	60	
Razem	1.780	1.916	—	1.916	

II. Szkoły fachowe i warsztaty naukowe.

A. Szkoły dla wyrobów z drzewa i łożyny.

48. Czerwona Wola. Szkoła koszykarska.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1899 zł.	Wy- nikłość w roku 1898 zł.	Wniosek na rok 1900.			Uzasadnienie :
			Zwy- czajne zł.	Nadzw-yczajne zł.	Razem zł.	
Zapas kasowy z r. 1897 .	—	364	—	—	—	
Zasiłek na zapomogi uczniów	—	300	—	—	—	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	1.500	827	1.400	—	1.400	
2. Subwencje:						
a) od Rady powiatowej	200	200	200	—	200	
b) od c. k. Rządu	1.000	1.000	1.000	—	1.000	
c) z funduszków krajowych	1.000	1.000	1.000	—	1.000	
Razem	3.700	3 691	3.600	—	3.600	

Rozchód.

1. Płace:

a) nauczyciela	600	795	600	—	600
b) kosztą nadzoru	150		150	—	150
2. Lokal	—	—	—	—	—
3. Opał	190	183	190	—	190
4. Oświetlenie	50	48	50	—	50
5. Farba, trzcina, gwoździe etc.	200	768	200	—	200
6. Materiał surowy	900		900	—	900
7. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza	200	94	120	—	120
8. Rozmaite inne wydatki	150	165	150	—	150
9. Wynagrodzenie uczniów	920	449	800	—	800
10. Wydatki kancelaryjne	40	30	40	—	40
11. Na zapomogi uczniom i przybory dla abiturjentów	300	865	400	—	400
Razem	3.700	3.397	3.600	—	3.600

Lokalu dostarcza bezpłatnie J. O. Książę Jerzy Czartoryski.

49. Dżurów. Krajowa szkoła koszykarska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1899 zł.	Wy- nikłość w roku 1898 zł.	Wnłosek na rok 1900.		Razem zł.	Uzasadnienie:
			Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.		
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	1.000	767	1.000	—	1.000	
2. Subwencje:						
a) od Rady powiatowej	150	127	150	—	150	W myśl uchwały Rady powiatowej w Śniatynie z dnia 24. marca 1892 (LW. 16.391/92), która oprócz 150 zł. dostarcza pomieszczenia dla szkoły i pomieszczenia dla instruktora.
b) od c. k. Rządu	521	500	600	—	600	
c) z funduszków krajowych	521	503	692	—	692	
Razem	2.192	1.897	2.442	—	2.442	
Rozchód.						
1. Płace:						
Instruktor	540	530	600	—	600	Więcej z powodu zwiększonej czynności.
2. Utrzymanie lokalu	—	8	50	—	50	Lokalu dostarcza bezpłatnie Wydział powiatowy, a wstawiony kredyt po- trzebny jest na utrzymanie lokalu.
3. Opał	70	39	70	—	70	
4. Oświetlenie	26	10	26	—	26	
5. Usługa	36	—	36	—	36	
6. Materiał	500	750	700	—	700	Więcej z powodu koniecznej potrzeby sprowadzania materiałów z dalszych okolic.
7. Środki naukowe i uzupeł- nienie inwentarza	60	115	100	—	100	Więcej z powodu potrzeby zakupna maszyn.
8. Rozmaite wydatki admini- stracyjne i kancelaryjne	110	47	110	—	110	
9. Wynagrodzenie uczniów	850	398	750	—	750	Mniej wedle potrzeby.
Razem	2.192	1.897	2.442	—	2.442	

50. Rudki. Szkoła koszykarska.

Przychód.	Kwota nchwa- niona na rok 1899 zł.	Wy- nikłość w roku 1898 zł.	Wniosek na rok 1900.			Uzasadnienie :
			Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	
Zaliczka udzielona komite- towi w r. 1897 na maszynę do łupania łożyny	—	127	—	—	—	
1. Ze sprzedaży wyrobów	1.200	968	1.300	—	1.300	Więcej z powodu wzrostu produkcji.
2. Subwencje:						
a) od Rady powiatowej	305	441	305	—	305	Wliczono tu dobrowolne zobowiązania pp. Mieczysława Lewickiego, hr. K. Łanckorońskiego, Ludwika br. Brück- mana i Albina Rayskiego.
b) od c. k. Rządu	465	400	500	—	500	
c) z funduszków krajowych	465	495	600	—	600	
Razem	2.435	2.431	2.705	—	2.705	

Rozchód.

1. Płace:						
a) instruktor	600	590	600	—	600	
b) administrator	120	120	150	—	150	Więcej z powodu zwiększonej czyn- ności.
c) nauczyciel rysunków i ra- chunkowości	—	—	120	—	120	Z powodu większej ilości uczniów.
2. Wynajem i utrzymanie lo- kalu	25	5	25	—	25	Lokalu dostarcza JW hr. Felicya Fre- drowa za rocznym czynszem 5 złr., a reszta wstawionego kredytu służy na utrzymanie lokalu.
3. Opał	100	82	120	—	120	Więcej z powodu ogrzewania drugiej pracowni.
4. Oświetlenie	20	14	20	—	20	
5. Usługa	36	36	36	—	36	
6. Materyał	800	850	800	—	800	
7. Wynagrodzenie uczniów	600	484	650	—	650	Więcej z powodu zwiększonej produk- cji jak poz. 1. doch.
8. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	50	140	100	—	100	Więcej z powodu znacznej frekwencji- gdź zakład ma 40 uczniów.
9. Rozmaite inne wydatki i kan- celaryjne	84	110	84	—	84	
Razem	2.435	2.431	2.705	—	2.705	

51. Skołyszyn. Krajowa szkoła koszykarska.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1899 zł.	Wy- nikłość w roku 1898 zł.	Wniosek na rok 1900.			Uzasadnienie :
			Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	800	1.332	1.800	-	1.800	Więcej z powodu wzrostu produkcji wskutek większej ilości uczniów
2. Subwencye:						
— od Rady powiatowej	—	120	—	—	—	
a) od c. k. Rządu	600	500	700	—	700	
b) z funduszków krajowych	1.035	740	1.032	—	1.032	
Razem	2.435	2.692	3.532	—	3.532	

Rozchód.

1. Płace:						
a) instruktor	480	420	540	—	540	Więcej z powodu zwiększonych czyn- ności.
b) nauczyciel przedmiotów pomocn.	180	180	180	—	180	
c) administrator	120	120	120	—	120	
d) pomocnik instruktora	—	—	240	—	240	Z powodu większej ilości uczniów.
2. Wynajem lokalu	—	—	—	—	—	Szkoła mieści się w odstąpionym na ten cel budynku przez WPana Sta- niława Klobasę.
3. Usługa	35	26	35	—	35	
4. Opał	65	80	72	—	72	Więcej z powodu przybycia jeszcze je- dnej ubikacyi.
5. Oświetlenie	25	39	35	—	35	
6. Materiał	600	876	800	—	800	Więcej z powodu wzrostu produkcji jak poz. 1. doch.
7. Wynagrodzenie uczniów	600	583	1.000	—	1.000	
8. Środki naukowe	50	40	50	—	50	
9. Uzupełnienie inwentarza	80	76	100	—	100	Więcej z powodu zwiększonej fre- kwencyi.
10. Ubezpieczenie budynku i in- wentarza	45	31	60	—	60	Więcej wedle potrzeby.
11. Rozmaite wydatki admini- stracyjne i kancelaryjne	120	141	200	—	200	
12. Na naprawę budynku	35	80	100	—	100	Kredyt na naprawę pieca odpada, a na- tomiał wstawia się na naprawę dachu.
Razem	2.435	2.692	3.532	—	3.532	

52. Stryhańce. Krajowa szkoła koszykarska.

Przychód.	Kwota uchwalona w roku 1899 zł.	Wy- nikłość w roku 1898 zł.	Wniosek na rok 1900.			Uzasadnienie:
			Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	
Zapasy kasowy z r. 1897	—	12	—	—	—	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	800	438	1.000	—	1.000	Więcej z powodu wzrostu produkcji wskutek większej ilości uczniów.
2. Subwencje:						
a) od gminy	66	33	66	—	66	Gmina Strychańce i Dołhe dają po 33 zł.
b) od Rady powiatowej	200	200	200	—	200	
c) od c. k. Rządu	600	450	650	—	650	
d) z funduszków krajowych	852	407	874	—	874	
Razem	2.518	1.540	2.790	—	2.790	

Rozchód.

1. Płace:						
a) instruktor	588	480	600	—	600	Więcej celem zrównania płacy z in- struktorami w innych zakładach.
b) administrator	150	120	150	—	150	
c) pomocnik instruktora	300	—	—	—	—	
d) dodatkowa nauka religii, rachunków i rysunków	—	—	120	—	120	Z powodu większej ilości uczniów.
2. Wynajem lokalu	250	—	250	—	250	Lokalu na szkołę dostarcza bezpłatnie JW. Pani Sydonia z hr. Mysłow- skich Pieńczykowska, wstawiony zaś kredyt służyć ma na donajęcie lokalu z powodu większej liczby uczniów i konieczności izby na sypialnię dla zamiejscowych.
3. Opał	100	99	120	—	120	ad poz 3 Więcej z powodu jak poz. 2.
4. Oświetlenie	24	20	24	—	24	
5. Usługa	36	15	36	—	36	
6. Materiał	600	627	700	—	700	Więcej wskutek zwiększonej produkcji jak poz. 1 doch.
7. Środki naukowe i uzupeł- nienie inwentarza	50	46	170	—	170	Więcej z powodu koniecznej potrzeby zakupienia maszyn.
8. Wynagrodzenie uczniów	300	42	500	—	500	Więcej z powodu jak poz. 6.
9. Rozmaite inne wydatki	120	91	120	—	120	
Razem	2.518	1.540	2.790	—	2.790	

53. Wojśław. Krajowa szkoła koszykarska.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1899 zł.	Wy- nikłość w roku 1898 zł.	Wniosek na rok 1900.			Uzasadnienie :
			Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	860	483	600	—	600	Mniej stosownie do rzeczywistych wy- ników.
2. Subwencye:						
a) od Rady powiatowej	200	400	200	—	200	W myśl uchwały Rady powiatowej w Śniatynie z dnia 17. sierpnia 1896, I. 966. (LW. 54.044/96).
b) od c. k. Rządu	500	480	500	—	500	
c) od Wgo Pana Stefana Sękowskiego	50	—	50	—	50	Oprócz gotówki w kwocie 50 zł. do stareza WP. Sękowski lokalu, opału oświetlenia i usługi.
d) z funduszków krajowych	970	347	535	—	535	
Razem	2.580	1.710	1.885		1.885	

Rozchód.

1. Płace:						
d) instruktor	540	540	420	—	420	Mniej z powodu przyznanego w tej wysokości wynagrodzenia.
b) administrator	100	100	100	—	100	
c) nauczyciel pomocniczy	120	30	120	—	120	
2. Opał	—	37	40	—	40	Kredyt ten potrzebny jest na koszt rąbania drzewa.
3. Usługa	60	20	60	—	60	
4. Materiał	700	423	600	—	600	Mniej z powodu zmniejszonej fre- kwencji.
5. Wynagrodzenie uczniów	460	252	400	—	400	
6. Środki naukowe i uzupeł- nienie inwentarza	50	142	70	—	70	Więcej wedle potrzeby.
7. Rozmaite inne wydatki	50	166	75	—	75	
8. Budowa szopy i magazynu	500	—	—	—	—	
Razem	2.580	1.710	1.885	—	1.885	

54. Zator. Krajowa szkoła koszykarska.

Przychód.	Wniosek na rok 1900.					Uzasadnienie: Przychód
	Kwota uchwalona na rok 1899 zł.	Wy- niki-kość w roku 1898 zł.	Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	
Zapas z r. 1897 na maszynę do łupania	—	34	—	—	—	wyrobów
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	500	388	600	—	600	Więcej z powodu wzrostu produkcji.
2. Subwencje:						
a) od gminy	100	—	100	—	100	Gmina dostarcza bezpłatnie lokalu, opału, oświetlenia i usługi. Lokal ten jednakże jest nieodpowiedni na szkołę, zachodzi więc potrzeba wynajęcia innego lokalu, a wówczas szkoła mogłaby odnajdąc obecny za szynszem wystawionym 100 zł.
b) od Rady powiatowej	100	100	100	—	100	
c) od c. k. Rządu	600	600	600	—	600	
d) z funduszków krajowych	680	247	660	—	660	
Razem	1.980	1.369	2.060	—	2.060	Rozchód
Rozchód.						
1. Płace:						
a) instruktor	600	600	600	—	600	
b) pomieszkanie dla instru- ktora	100	100	100	—	100	
c) administrator	100	90	100	—	100	
d) nauczyciel rysunków i ra- chunkowości	120	—	120	—	120	
2. Wynajem lokalu	260	—	260	—	260	Z powodu koniecznej potrzeby wynaje- cia innego lokalu jak poz. 2 a) dechodów.
3. Opał	—	—	30	—	30	Z powodu zwiększonej potrzeby przez wynajęcie obszerniejszego lokalu.
4. Oświetlenie	—	—	10	—	10	
5. Usługa	—	—	25	—	25	
6. Materiał	440	214	500	—	500	Więcej z powodu zwiększonej produk- cji jak poz. 1 doch.
7. Wynagrodzenie uczniów	220	142	200	—	200	Mniej wedle potrzeby.
8. Uzupełnienie inwentarza	75	127	50	—	50	
9. Środki naukowe	30	70	30	—	30	
10. Rozmaite inne i wydatki kancelaryjne	35	26	35	—	35	
Razem	1.980	1.369	2.060	—	2.060	Razem

55. Grybów. Krajowy naukowy warsztat kołodziejski.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1899 zł.	Wy-nikłość w roku 1898 zł.	Wniosek na rok 1900.		Razem zł.	Uzasadnienie :
			Zwy-czajne zł.	Nadzwyczajne zł.		
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	1.800	2.139	2.100	—	2.100	Więcej z powodu znacznej ilości zamówień i na podstawie wynikłości z r. 1898.
2. Subwencje :						
— od gminy	—	—	—	—	—	Gmina dostarcza bezpłatnie lokal, opału, oświetlenia i usługi.
a) od Rady powiatowej	100	100	100	—	100	
b) od c. k. Rządu	1.350	1.350	1.500	—	1.500	
c) z funduszków krajowych	2.440	1.452	1.770	550	2.320	
Razem	5.690	5.041	5.470	550	6.020	
Rozchód.						
1. Płace :						
a) kierownik	1.000	660	1.000	—	1.000	
b) administrator	300	300	240	—	240	Mniej z powodu przyznanego w tej wysokości wynagrodzenia.
c) nauczyciel	250	229	250	—	250	
d) katecheta	50	50	50	—	50	
e) przodownik kołodziejski	540	360	540	—	540	
f) przodownik kowalski	600	600	600	—	600	
2. Materiał kołodziejski	800	584	800	—	800	
3. Dostawa materiałów	50		50	—	50	
4. Środki naukowe	120	204	120	—	120	
5. Narzędzia warsztatowe	100	116	100	150	250	Więcej z powodu wstawienia kredytu nadzwyczajnego na urządzenie drugiego ogniska w kuźni.
6. Zakupno żelaza	600	975	800	—	800	Więcej z powodu zwiększonej produkcji jak poz 1 doch.
7. „ węgla i koksu	160		200	—	200	
8. Asekuracja budynków własnych, materiałów i wyrobów	100	43	100	—	100	
9. Wynagrodzenie uczniów za robotę	400	458	500	—	500	Więcej z powodu jak poz. 6 i 7.
10. Rozmaite wydatki	120	462	120	—	120	
11. Restauracja budynku zakładowego	—	—	—	400	400	Z powodu koniecznej potrzeby.
— Na rozszerzenie kuźni	500	—	—	—	—	
Razem	5.690	5.041	5.470	550	6.020	

56. Grzymałów. Krajowy naukowy warsztat kołodziejski.

Przychód.	Kwota	Wyni-	Wniosek na rok 1900.			Uzasadnienie :
	uchwa- lona na rok 1898 zł.	kłość w roku 1898 zł.	Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	
Pożyczka chwilowa	—	300	—	—	—	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	5.700	5.779	5.800	—	5.800	Więcej na podstawie wynikłości za r. 1898.
2. Subwencye:						
a) od Rady powiatowej	500	—	500	—	500	
b) od c. k. Rządu	1.550	1.550	1.700	—	1.700	
c) z funduszków krajowych	1.610	3.088	2.020	—	2.020	
Razem	9.360	10.717	10.020	—	10.020	
Rozchód						
1. Pła ce :						
a) instruktor kierujący i nau- czyciel rysunków	840	840	840	—	840	
b) dodatek na pomieszka- nie dla kierownika	160	—	160	—	160	
c) instruktor kowalski	600	540	600	—	600	
d) przodownik kołodziejski	540	480	540	—	540	
e) pomocnik kowalski	420	799	420	—	420	
f) administrator	720	378	600	—	600	} Więcej z powodu przyznanego w tej wysokości wynagrodzenia.
g) nauczyciel nauk dopełn. }			180	—	180	
2. Utrzymanie lokalu	100	38	100	—	100	
3. Opał	70	60	70	—	70	
4. Oświetlenie	40	59	40	—	40	
5. Usługa	120	120	120	—	120	
6. Materiał kołodziejski	600	352	700	—	700	Więcej z powodu koniecznej potrzeby suchego materiału zapasowego.
7. Zakupno żelaza	1.450	1.799	1.600	—	1.600	Więcej z powodu zwiększonej produk- cji jak poz. 1 doch.
8. „ koks	250	381	250	—	250	
9. Środki naukowe i uzupeł- nienie inwentarza	500	217	500	—	500	
10. Ubezpieczenie budynków własnych, materiałów i in- wentarza	50	25	50	—	50	
11. Uczniom za robotę	1.200	1.014	1.000	—	1.000	Mniej z powodu, iż uczniowie mają być wynagradzani w stosunku do wartości wykonanej roboty.
12. Lakiernik, tapicer i mate- ryał	1.500	3.192	2.050	—	2.050	Więcej z powodu większej zamów- ień na wyroby zupełnie wykończone.
13. Rozmaite inne wydatki	200	173	200	—	200	
— Na pokrycie dalszych ko- szków budowy	—	250	—	—	—	
Razem	9.360	10.717	10.020	—	10.020	

57. Kamionka strumiłowa. Krajowa szkoła kołodziejska i ciesielska.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1899	Wy- nikłość w roku 1898	Wniosek na rok 1900.		Razem	Uzasadnienie :
	zł.	zł.	Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.		
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych :						
a) kołodziejsko-kowalskich .	4 600	4.790	4.900	—	4 900	Więcej z powodu znaczniejszej ilości zamówień i na podstawie wynikłości z r. 1898.
b) ciesielskich	200	112	200	—	200	
2. Subwencye :						
a) od c. k. Rządu	1.400	1.400	1.600	—	1.600	
b) z funduszków krajowych	4.096	4.655	4.001	800	4.801	
Razem	10.296	10.957	10.701	800	11.501	
Rozchód.						
1. Płace :						
a) kierownik	1 500	1 450	1 500	—	1.500	
b) nauczyciel fachowy ry- śunków	1.000	850	1 000	—	1 000	
c) katecheta obrz. rz. kat. .	50	50	50	—	50	
d) katecheta obrz. gr. kat. .	50	50	50	—	50	
e) nauczyciel	180	180	180	—	180	
f) przodownik kołodziejski	600	550	600	—	600	
g) instruktor ciesielstwa . .	600	600	600	—	600	
h) majster kowalski	720	700	720	—	720	
i) pomocnik kowalski	240	550	240	—	240	
k) „ kołodziejski	300		300	—	300	
2. Wynajem budynku i aseku- racya	600	524	600	—	600	
3. Opał	100	119	120	—	120	Wedle potrzeby.
4. Oświetlenie	80	26	65	—	65	
5. Usługa	96	96	96	—	96	
6. Materiał drzewny z dostawą	800	482	600	—	600	Mniej z powodu iż szkoła ma dostateczny zapas suchego materiału.
7. Środki naukowe, przybory do rysowania i pisanie i u- zupelnienie inwentarza . . .	400	634	600	—	600	Więcej z powodu potrzeby zakupna więcej przyborów i narzędzi.
8. Wydatki administracyjne i kancelaryjne	200	509	200	—	200	
9. Zakupno żelaza z dostawą	1.400	806	1.400	—	1.400	
10. „ węgle i koksu	300	179	300	—	300	
11. Uczniom IV. roku za wyro- by bednarskie i kołodziejskie	480	308	480	—	480	
12. Za wypłatanie, lakierowanie i tapicerowanie wózków . . .	600	1.782	1.000	—	1.000	Więcej z powodu zwiększonej ilości zamówień na wyroby zupełnie wykończone
13. Na rozszerzenie budynku szkolnego	—	532	—	800	800	Z powodu koniecznej potrzeby rozszerzenia dotychczasowego budynku szkolnego, w którym uczniowie nie mają dostatecznego pomieszczenia.
Razem	10.296	10.957	10.701	800	11.501	

58. Stanisławów. Krajowa szkoła stolarska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1899 zł.	Wy- nikłość w roku 1898 zł.	Wniosek na rok 1900.			Uzasadnienie:
			Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	1.800	1.682	1.800	—	1.800	
2. Subwencje:						
a) od gminy	800	800	800	—	800	
b) od Rady powiatowej	100	100	100	—	100	
c) z Kasy oszczędności	200	200	200	—	200	
d) od c. k. Rządu	1.200	1.000	1.300	—	1.300	
e) z funduszków krajowych	<u>3.390</u>	<u>4.156</u>	<u>3.956</u>	<u>150</u>	<u>4.106</u>	
Razem	7.490	7.938	8.156	150	8.306	
Rozchód.						
1. Płace:						
a) kierownik i nauczyciel fachowy	1.300	1.160	1.200	—	1.200	Mniej z powodu nieprzyznania dodatku pięcioletniego.
b) dodatek na pomieszkane dla kierownika	240	240	240	—	240	
c) nauczyciel snycerstwa	420	420	480	—	480	Więcej z powodu niemożności utrzy- mania odpowiednich sił za niższym wynagrodzeniem.
d) wermistrz stolarstwa	420	—	480	—	480	
e) nauczyciel rysunków od- ręcznych	420	360	480	—	480	
f) nauczyciel stylistyki, nie- mieckiego i polskiego	360	184	360	—	360	
g) nauczyciel rachunków		78		—		
h) pomocnik stolarstwa	360	300	360	—	360	
i) „ tokarstwa	360	180	360	—	360	
k) katecheta	50	45	50	—	50	
2. Wynajem lokalu	1.200	1.200	1.200	—	1.200	
3. Opał	150	139	150	—	150	
4. Oświetlenie	80	66	80	—	80	
5. Usługa	180	180	216	—	216	
6. Materyał	500	557	500	—	500	
7. Środki naukowe dla szkoły i uczniów	250	252	300	—	300	Więcej z powodu większej ilości uczniów.
8. Rozmaite inne wydatki	—	—	200	—	200	
9. Środki pomocnicze warszta- towe	400	722	500	—	500	Więcej na podstawie wynikłości roku 1898. Z pozycyi tej pokrywane są wydatki na bajety, farby, oleje, zamki, okucia i inne rzeczy potrzebne do wykończenia robót.
10. Wynagrodzenie uczniom za roboty	800	703	800	—	800	
11. Za uzupełnienie inwentarza i dokupno narzędzi	—	1.152	200	150	350	Z powodu potrzeby uzupełnienia na- rzędzi.
Razem	7.490	7.938	8.156	150	8.306	

59. Kalwarya. Krajowa szkoła stolarska.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1899 zł.	Wy- nikłość w roku 1898 zł.	Wniosek na rok 1900.			Uzasadnienie:
			Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	
— Zaliczka na uzupełnienie inwentarza i zwroty uczniów	—	1,002	—	—	—	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	860	224	860	—	860	
2. Subwencje:						
— od gminy	—	—	—	—	—	Gmina dostarcza bezpłatnie lokalu na warsztat, pomieszczenie dla kierownika, opał, światło i usługę.
— od Rady powiatowej	—	100	—	—	—	
a) od c. k. Rządu	1,200	1,200	1,500	—	1,500	
b) z funduszków krajowych	3,610	1,353	3,380	5,000	8,380	
Razem	5,670	3,879	5,740	5,000	10,740	
Rozchód.						
1. Płace:						
a) instruktor kierujący	1,200	960	1,200	—	1,200	
b) wermistrz	600	600	600	—	600	
c) dodatek na pomieszczenie	150	—	150	—	150	
d) wermistrz snycerstwa	600	—	600	—	600	
e) pomocnik stolarski	300	75	300	—	300	
f) nauczyciel pomocniczy rysunków	360	70	360	—	360	
g) nauczyciel języka niemieckiego i korespondencji przem.	150	150	150	—	150	
h) nauczyciel języka niemieckiego	150	50	150	—	150	
i) nauczyciel rachunków i rachunkowości	200	150	200	—	200	
k) katecheta	60	68	80	—	80	Więcej z powodu dojazdów ks. katechety z Zebrzydowa.
2. Materyał	300	399	300	—	300	
3. Środki naukowe i przybory dla ubogich uczniów	200	39	200	—	200	
4. Rozmaite inne wydatki kancelaryjne	250	153	250	—	250	
5. Środki pomocnicze warsztatowe	200	175	200	—	200	
6. Wypłaty uczniom za roboty	400	315	400	—	400	
7. Uzupełnienie inwentarza	100	325	100	—	100	
8. Na wieczorny kurs majsterski	450	—	500	—	500	
— Zaliczka na uzupełnienie inwentarza	—	350	—	—	—	
9. Na osuszenie budynku szkolnego	—	—	—	500	500	Z powodu koniecznej potrzeby osuszenia budynku za pomocą drewna, tudzież rozszerzenia na urządzenie suszarni i jeszcze jednej sali warsztatowej.
10. Na przybudowanie i urządzenie suszarni materyatów	—	—	—	4 500	4,500	
Razem	5,670	3,879	5,740	5,000	10,740	

60. Jaworów. Krajowy naukowy warsztat dla wyrobu zabawek.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1899 zł.	Wy- nikłość w roku 1898 zł.	Wniosek na rok 1900.			Uzasadnienie:
			Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	
— Zapas kasowy z r. 1897	—	181	—	—	—	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	600	532	1 000	—	1 000	Więcej z powodu zwiększonej ilości uczniów i temsamem wzrostu produkcji.
2. Subwencye:						
— od gminy	—	—	—	—	—	Gmina dostarcza bezpłatnie lokalu na warsztat, pomieszkania dla instruktora, opał, światło i usługi.
a) od Rady powiatowej	100	100	100	—	100	
b) od c. k. Rządu	—	—	600	—	600	
c) z funduszków krajowych	1 690	1 410	980	300	1 280	
Razem	2 390	2 223	2 680	300	2 980	

Rozchód.

1. Płace:						
a) instruktor	720	660	720	—	720	
b) administrator	200	200	200	—	200	
c) pomocnik warsztatowy	120	—	120	—	120	
2. Utrzymanie lokalu	—	—	50	—	50	Z powodu koniecznej potrzeby.
3. Materiał	170	117	250	—	250	Więcej z powodu zwiększonej produkcji i podróżeń materiału drzewnego.
4. Środki naukowe i przybory dla ubogich uczniów	100	58	120	—	120	Więcej z powodu potrzeby zakupu wzorów do nauki rysunków i nauki praktycznej.
5. Rozmaite inne wydatki kan- celaryjne	100	110	120	—	120	Więcej wedle potrzeby:
6. Środki pomocnicze warszta- towe	80	252	200	—	200	} Więcej z powodu zwiększonej produkcji jak poz. 1 doch.
7. Wypłaty uczniom za roboty	400	487	600	—	600	
8. Uzupełnienie inwentarza	200	139	300	—	300	Więcej z powodu potrzeby zakupu narzędzi i maszyn pomocniczych.
9. Zasilki dla samoistnych pro- ducentów	300	200	—	300	300	Dalsza akcja pomocnicza we wprowadzeniu samoistnych producentów na właściwe tory jest niezbędna jeszcze przez trzy lata.
Razem	2 390	2 223	2 680	300	2 980	

B. Szkoły garncarskie.

61. Kołomyja. Krajowa szkoła garncarska.

Przychód.	Kwota	Wy-	Wnłosek na rok 1900.			Uzasadnienie :
	uchwa- lona na rok 1899 zł.	nikłość w roku 1898 zł.	Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	1 800	2.119	2.200	—	2.200	Więcej z powodu zwiększonej produkcyi i na podstawie wyników z r. 1898.
2. Subwencye:						
— od gminy	—	—	—	—	—	Gmina dostarcza bezpłatnie pomieszczenie dla szkoły wraz z opałem i oświetleniem, a za usługę dodaje służącemu 48 zł.
— od Rady powiatowej:						
a) od c. k. Rządu	3.000	2.800	3.000	—	3.000	
b) z funduszów krajowych	4.880	3.736	3.540	2 250	5.790	Rada powiatowa przeznacza 50 zł. na stypendya dla uczniów.
Razem	9.180	8.655	8.740	2.250	10.990	

Rozchód.

1. Płace:						
a) kierownik:						
α) płaca	1.500					
β) i dodatek pięc.	200	1.700	1.500	1.700	—	1.700
b) nauczyciel rysunków	1.200	1 200	1.200	—	1.200	Kierownik pobiera I. dodatek pięcioletni od dnia 1. stycznia 1899.
c) przodownik do nauki to- czenia i formowania	720	600	720	—	720	
d) przodownik do nauki ka- flarstwa	720	720	800	—	800	Więcej z powodu przypadającego I. do- datku pięcioletniego od dnia 1. sty- cznia 1900 w kwocie 80 zł.
e) pomieszkание dla przo- downika	150	—	150	—	150	
f) przodownik do nauki mo- delowania	720	700	720	—	720	
g) nadzwyczajny nauczyciel do rysunków geom.	150	147	—	—	—	Odpada z powodu, że rysunków geom- etrycznych będzie udzielał zwyczajny nauczyciel rysunków.
h) nadzwyczajny nauczyciel przedmiotów pomocnicz.	150	116	150	—	150	
i) katecheta obrz. rzym. kat.	50	50	50	—	50	
k) katecheta obrz. gr. kat.	50	50	50	—	50	
l) pomocnik kancelaryjny	—	—	180	—	180	Z powodu iż nauczyciel rysunków, który był pomocnikiem kancelaryj- nym, obejmuje naukę rysunków geo- metrycznych.
2. Adaptacya lokalu	750	200	—	2.000	2.000	ad poz. 2. Z powodu potrzeby postawie- nia osobnego budynku na pomieszcze- nie stróża i maszyn do dren i dachówek
3. Rębanie drzewa	40	29	40	—	40	ad poz. 5. Więcej z powodu zwiększonej produkcyi jak poz. 1 doch.
4. Usługa	380	384	380	—	380	
5. Materiał i opał techniczny	700	1.026	900	—	900	
6. Środki naukowe	200	328	200	—	200	
7. Rozmaite inne wydatki i kan- celaryjne	280	484	280	—	280	
8. Wynagrodzenie uczniów	300					
9. „ „ praktykantów, cze- ladników i majstrów	300	626	650	—	650	Więcej z powodu jak poz. 5.
10. Wynagrodzenie robotników dziennych	200	164	200	—	200	
11. Uzupełnienie inwentarza i zakupno narzędzi	250	331	250	—	250	
12. Koszta odbycia kursu dre- narskiego	50	—	—	50	50	
13. Ubezpieczenie inwentarza	120	—	120	—	120	
14. Na urządzenie i meble w no- wych ubikacyach	—	—	—	200	200	Wydatek niezbędny na wypadek roz- szerzenia lokalu.
Razem	9.180	8.655	8 740	2.250	10 990	

62. Touste. Krajowy naukowy warsztat garncarski.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1899 zł.	Wynikłość w roku 1898 zł.	Wniosek na rok 1900.			Uzasadnienie :
			Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	1.200	1.106	1.200	—	1.200	Dochód ze sprzedaży pokrywać ma przedewszystkiem koszty produkcji.
2. Subwencye :						
a) od c. k. Rządu	1.300	1.300	1.300	—	1.300	
b) z funduszów krajowych	<u>1.190</u>	<u>1.144</u>	<u>1.190</u>	—	<u>1.190</u>	
Razem	3.690	3.550	3.690	—	3.690	
Rozchód.						
1. Płace :						
a) wermistrz	720	720	720	—	720	
b) przodownik do nauki modelowania	600	600	600	—	600	Przodownik ten jest zarazem nauczy- czytelem rysunków i modelerem.
c) nauczyciel przedmiotów pomocniczych	180	180	180	—	180	
d) administrator	180	180	180	—	180	
2. Lokal	—	—	—	—	—	W. P. Władysław Fedorowicz dostar- cza bezpłatnie pomieszczenia dla warsztatu.
3. Opał pieców technicznych i sal warsztatowych	350	370	350	—	350	
4. Oświetlenie	50	58	50	—	50	
5. Usługa	110	97	110	—	110	
6. Materiał	300	276	300	—	300	
7. Uzupełnienie inwentarza	100	100	100	—	100	
8. Środki naukowe	300	45	300	—	300	
9. Rozmaite inne wydatki	100	122	100	—	100	
10. Wynagrodzenie za robociznę	<u>700</u>	<u>802</u>	<u>700</u>	—	<u>700</u>	
Razem	3.690	3.550	3.690	—	3.690	

C. Szkoły dla wyrobów ze skóry.

63. Witków. Krajowy naukowy warsztat szewski.

Przychód.	Kwota schwa- lona na rok 1899 zł.	Wy- nikłość w roku 1898 zł.	Wniosek na rok 1900.			Uzasadnienie :
			Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	
— Zapas kasowy funduszu obrotowego	—	102	—	—	—	
1. Ze sprzedaży wyrobów szko- nych	1.200	1.474	1.200	—	1.200	Dochód ze sprzedaży wyrobów pokry- wać ma koszty produkcji t. j. mate- ryału i robocizny.
2. Subwencje:						
a) od c. k. Rządu	800	750	800	—	800	
b) z funduszy krajowych	2.102	2.038	2.222	—	2.222	
Razem	4.102	4.364	4.222	—	4.222	
Rozchód.						
1. Płace:						
a) kierownik warsztatu	360	350	360	—	360	
b) instruktor fachowy	480	460	480	—	480	
c) pomocnik instruktora	480	480	480	—	480	
d) przodownik	480	480	480	—	480	
e) katecheta obrz. rz. kat. i gr. kat.	100	100	100	—	100	
f) nauczyciel	240	200	240	—	240	
2. Na utrzymanie lokalu	100	89	50	—	50	Pomieszczenia dla warsztatu opła- dostarcza JE. JW. Stanisław hr. Bo- deni. Kredyt nadzwyczajny wstawi- się na utrzymanie lokalu.
3. Opał	—	—	—	—	—	
4. Oświetlenie	36	16	36	—	36	
5. Usługa	96	74	96	—	96	
6. Materiał	800	1.348	1.000	—	1.000	Więcej z powodu zwiększonej pro- dukcji.
7. Wynagrodzenie uczniów	500	170	500	—	500	
8. Środki naukowe i uzupeł- nienie inwentarza	350	450	300	—	300	Mniej wedle potrzeby.
9. Materiał na robienie kopyt	—	50	20	—	20	Z powodu potrzeby zakupu nowych kopyt.
10. Różne drobne wydatki	80	97	80	—	80	
Razem	4.102	4.364	4.222	—	4.222	

64. Stary Sącz. Krajowy naukowy warsztat szewski.

Przychód.	Kwota uchwa- lona w roku 1899 zł.	Wy- nikłość w roku 1898 zł.	Wniosek na rok 1900.			Uzasadnienie:
			Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	940	3.165	3.180	—	3.180	Więcej z powodu zwiększonej produk- cji i na podstawie wyników za r. 1898.
2. Subwencje:						
a) od gminy	300	300	—	—	—	Nie prelinuje się z powodu, że gmina uchwała z dnia 29. listopada 1898, odmówiła dalszego subwencyonowania tego zakładu.
b) od Rady powiatowej	200	200	300	—	300	ad 2 b) Więcej w myśl oświadczenia Wydziału powiatowego z dnia 14. sierpnia 1899 L. 1450.
c) od c. k. Rządu	600	600	600	—	600	
d) z funduszy krajowych	1.394	1.697	1.394	—	1.394	
Razem	3.434	5.962	5.474	—	5.474	

Rozchód

1. Płace:						
a) kierownik warsztatu	300	300	300	—	300	
b) instruktor fachowy	700	700	700	—	700	
c) przodownik	480	480	480	—	480	
2. Wynajem i utrzymanie lokalu	350	351	350	—	350	
3. Opał	70	60	70	—	70	
4. Oświetlenie	36	42	40	—	40	Więcej wedle rzeczywistej potrzeby.
5. Usługa	48	45	48	—	48	
6. Materiał	700	2.872	2.700	—	2.700	Więcej z powodu zwiększonej produk- cji jak poz. 1 doch.
7. Wynagrodzenie uczniów	500	351	500	—	500	
8. Środki naukowe i uzupeł- nienie inwentarza	200	492	200	—	200	
9. Rozmaite inne wydatki	50	131	86	—	86	Więcej wedle rzeczywistej potrzeby.
— Zaliczka zwrotna na zasile- nie kapitału obrotowego	—	138	—	—	—	
Razem	3.434	5.962	5.474	—	5.474	

65. Dobczyce. Krajowa szkoła szewska.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1899 zł.	Wy- nikłość w roku 1898 zł.	Wnłosek na rok 1900.			Uzasadnienie:
			Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	
— Zapas kasowy z r. 1897	—	109	—	—	—	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	500	694	800	—	800	Więcej z powodu otwarcia trzeciego roku nauki i większej ilości uczniów.
2. Subwencye:						
— Od gminy	—	—	—	—	—	Gmina dostarcza bezpłatnie pomieszczenia dla szkoły, opału, oświetlenia i usługi.
a) od Rady powiatowej	—	100	100	—	100	
b) od c. k. Rządu	300	—	400	—	400	
c) z funduszków krajowych	1.900	2.181	1.400	—	1.420	
Razem	2.700	3.084	2.720	—	2.720	

Rozchód.

1. Płace:						
a) kierownik warsztatu	300	300	300	—	300	
b) instruktor fachowy	540	460	540	—	540	
c) pomocnik instruktora	480	420	480	—	480	
d) nauczyciel	240	252	240	—	240	
e) katecheta	60	60	60	—	60	
2. Materiał	500	645	600	—	600	
3. Wynagrodzenie uczniów za robotę	200	42	250	—	250	Więcej z powodu zwiększonej produkcyi jak poz. 1 doch.
4. Uzupełnienie inwentarza	230	478	100	—	100	Mniej z powodu iż odpadł kredyt nadzwyczajny na maszyny.
5. Środki naukowe	50	54	50	—	50	
6. Materiał do robienia kopyt	50	—	50	—	50	
7. Rozmaite wydatki kancela- ryjne	50	173	50	—	50	
— Zaliczka na zasiłki dla ubo- gich uczniów	—	200	—	—	—	
Razem	2.700	3.084	2.720	—	2.720	

D. Szkoły tkackie.

66. Krosno. Krajowa szkoła tkacka.

Przychód.	Wniosek na rok 1900.					Uzasadnienie:
	Kwota uchwalona na rok 1899 zł.	Wy- nikłość w roku 1898 zł.	Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	1.600	—	1.600	—	1.600	Z powodu iż szkoła od r. 1898 produkuje na własny rachunek.
2. Ze sprzedaży kartonów	400	508	400	—	400	
3. Subwencye:						Gmina miasta Krosna daje budynek dla szkoły.
— od gminy	—	—	—	—	—	
a) od Rady powiatowej	200	200	200	—	200	
b) od c. k. Rządu	3.500	3 500	3.800	—	3.800	
c) z funduszków krajowych	4.612	3.283	4.470	—	4.470	
Razem	10 312	7.491	10.470	—	10.470	

Rozchód.

a) Szkoła:

1. Płace:						
a) kierownik:						
α) płaca	1.500					
β) I. dod. pięciol.	200					Kierownik pobiera II. dodatek pięcioletni od 1. stycznia 1899.
γ) II. " "	200	1.900	1.700	1.900	—	
b) nauczyciel rysunków	1.200	1.200	1.350	—	1.350	Więcej z powodu I. dodatku pięcioletniego w kwocie 150 zł. przypadającego od dnia 1. stycznia 1900.
c) dodatek na pomieszkanię dla nauczyciela rysunków	200	200	200	—	200	
d) pomocnik do nauki rysunków	300	60	300	—	300	
e) instruktor w tkalni ręcznej	800	800	800	—	800	Instruktor pobiera płacę 720 zł. i I. dodatek pięcioletni w kwocie 80 zł. od 1. kwietnia 1897.
f) przodownik	420	420	420	—	420	
g) nauczyciele przedmiotów pomocniczych	646	511	646	—	646	
h) pisarz w kancelaryi kierownika	360	360	360	—	360	
2. Ubezpieczenie inwentarza	180	28	180	—	180	
3. Opał	650	368	650	—	650	
4. Oświetlenie	130	76	130	—	130	
5. Usługa	240	199	240	—	240	
6. Materiał	800	—	800	—	800	
7. Uzupełnienie inwentarza	200		200	—	200	
8. Środki naukowe	350	472	350	—	350	
9. Rozmaite inne wydatki, przybory rysunkowe i próbki do dekompozycji	400	423	400	—	400	
10. Wynagrodzenie uczniów	800	—	800	—	800	
11. Wydatki nieprzewidziane	126	—	124	—	124	
Razem	9.702	6.817	9.850	—	9.850	

Przychód.

Kwota uchwala- lona na rok 1899 zł.	Wy- nikłość w roku 1898 zł.	Wniosek na rok 1900.			Razem zł.
		Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.		

Uzasadnienie:

b) *Pracownia do wyrabiania wzorów i wybijania kartonów.*

1. Płace:

a) wynagrodzenie kierown.	120	120	120	--	120
b) wynagrodzenie nauczy- ciela rysunków	80	80	80	—	80
c) wynagrodzenie przodo- wnika	60	60	60	—	60

Ad 1. Kierownik i nauczyciel rysunków wykonują do tkanin szkice i obliczają jak one do danych maszyn na rysunku tkackim zastosowane być mają, nadto dozorują wykonanie deseni na karta rigata, z których wybija się kartony.

2. Materiał i desenie	350	414	360	—	360
3. Wynagrodzenie za robotę .					
Razem	610	674	620	—	620

Zestawienie rozchodu.

a) szkoła	9.702	6.817	9.850	—	9.850
b) pracownia dla wyrabia- nia wzorów i wybijania kartonów	610	674	620	—	620
Suma wydatków	10.312	7.491	10.470	—	10.470

67. Gliniany. Krajowy naukowy warsztat tkacki.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1898 zł.	Wy-nikłose w roku 1898 zł.	Wniosek na rok 1900.			Uzasadnienie:
			Zwy-czajne zł.	Nadzwyczajne zł.	Razem zł.	
— Ze sprzedaży wyrobów szkol-nych	—	15	—	—	—	Nie prelinuje się z powodu, że szkoła sporządza wyroby na rachunek miejsceowego Towarz. tkaczy, które w zamian tak na wyrób jakoteż do celów naukowych dostarcza bezpłatnie przędzy i opłaca wynagrodzenie uczniów. Subwencye gminy 120 zł. na lokal, opał i oświetlenie dla warsztatu wprowadza się, gdyż odtąd gmina ma dawać tę subwencye wprost do kasy Zarządu warsztatu.
1. Subwencye:						
— od gminy	—	—	120	—	120	
a) od Rady powiatowej w Przemyślanach	50	50	50	—	50	
b) od c. k. Rządu	1.100	1.100	1.200	—	1.200	
c) z funduszków krajowych	1.696	1.353	1.676	160	1.836	
Razem	2 846	2.518	3.046	160	3.206	

Rozchód.

1. Płace:						
a) instruktor fachowy	800	800	880	—	880	Więcej z powodu I. dodatku pięcioletniego w kwocie 80 zł. przypadającego od dnia 1. stycznia 1900.
b) przodownik	420	240	420	—	420	
c) nauczyciel pomocniczy	150	150	150	—	150	
d) na siły pomocnicze przybierane przez Tow. tkackie	500	500	500	—	500	
e) katecheta obrz. rzym. kat. i gr. kat.	100	—	100	—	100	
2. Wynajem lokalu			360	—	360	
3. Opał	360	225	100	—	100	Wydatki te wprowadza się z powodu wstawienia do dochodów przeznaczonej na ten cel subwencji od gminy.
4. Oświetlenie			20	—	20	
5. Usługa	36	34	36	—	36	
6. Środki naukowe	350	217	350	—	350	
7. Uzupełnienie inwentarza	100	300	100	160	260	Więcej z powodu wstawienia kredytu nadzwyczajnego na zakupno warsztatu do dywanów smyrnańskich.
8. Rozmaite inne wydatki	30	52	30	—	30	
Razem	2.846	2.518	3.046	160	3.206	

68. Gorlice. Krajowy naukowy warsztat tkacki.

Przychód.	Wniosek na rok 1900.					Uzasadnienie :
	Kwota uchwa- lona na rok 1899 zł.	Wy- nikłość w roku 1898 zł.	Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	
— Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	—	—	—	—	—	Nie prelinuje się z powodu, że szko- ła sporządza wyroby na rachunek Towarzystwa produkcyjnego i han- dlowego w Łańcucie, które w zamian dostarcza bezpłatnie przędzy tak na wyrób, jakoteż do celów naukowych i opłaca wynagrodzenie uczniów.
1. Subwencye :						
— od gminy	—	—	—	—	—	Gmina dostarcza na mocy deklaracji z dnia 26. października 1892, bez- płatnie pomieszczenia dla szkoły, pomieszczenia dla instruktora, tudzież opału, światlenia i usługi.
a) od Rady powiatowej	200	200	200	—	200	ad 1 a) Na podstawie zobowiązania z 14. lipca 1892 L. 223.
b) od c. k. Rządu	350	350	400	—	400	
c) z funduszków krajowych	350	592	300	—	300	
Razem	900	1.142	900	—	900	

Rozchód.

1. Płace:						
instruktor	600	600	600	—	600	
2. Środki naukowe i uzupeł- nienie inwentarza	200	180	200	—	200	
3. Rozmaite inne wydatki	100	112	100	—	100	
— Zapomogi dla biednych uczniów	—	250	—	—	—	
Razem	900	1.142	900	—	900	

69. Korczyna. Krajowy naukowy warsztat tkacki.

Przychód.	Kwota niehwa- lona na rok 1899 zł.	Wy- nikłość w roku 1898 zł.	Wniosek na rok 1900.			Uzasadnienie:
			Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	—	—	—	—	—	Nie prelinuje się z tego powodu, że szkoła sporządza wyroby na rachun- nek miejscowego Tow. tkaczy, które w zamian dostarcza bezpłatnie prze- dzy tak na wyrób, jakoteż do celów naukowych i opłaca wynagrodzenie uczniów.
2. Subwencye:						
a) od gminy	—	—	—	—	—	Gmina dostarcza w myśl uchwały z d. 22. kwietnia 1806 (LW. 23.760/86) bezpłatnie opału, oświetlenia i usługi.
e) od c. k. Rządu	720	720	720	—	720	
d) z funduszków krajowych	1.080	779	1.080	—	1.080	
Razem	1.800	1.499	1.800	—	1.800	

Rozchód.

1. Płace:						
a) instruktor	880	800	880	—	880	
b) przodownik	420	360	420	—	420	
c) pomocniczy nauczyciel rachunków	100	42	100	—	100	
d) pomocniczy nauczyciel rysunków	120	35	120	—	120	
2. Wynajem lokalu	—	—	—	—	—	Dostarcza bezpłatnie miejscowe Towa- rzystwo tkaczy.
3. Środki naukowe i uzupeł- nienie inwentarza	200	245	200	—	200	
4. Rozmaite inne wydatki	80	17	80	—	80	
Razem	1.800	1.499	1.800	—	1.800	

70. Kosów. Krajowy naukowy warsztat tkacki.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1899 zł.	Wyni- kłość w roku 1898 zł.	Wniosek na rok 1900.			Uzasadnienie
			Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	—	—	—	—	—	Nie prelinuje się z tego powodu, że szkoła sporządza wyroby na rachunek miejscowego Tow. tkaczy, które w za- mian dostarcza bezpłatnie przędzy tak na wyrób, jakoteż do celów na- ukowych i opłaca wynagrodzenie uczniów.
2. Subwencye:						
a) od gminy	40	40	40	—	40	
b) od Rady powiatowej	150	150	150	—	150	
c) od c. k. Rządu	700	700	700	—	700	
d) z funduszków krajowych	1.388	1.072	1.388	—	1.388	
Razem	2.278	1.962	2.278	—	2.278	

Rozchód

1. Płace:						
a) kierownik	720	630	720	—	720	
b) na pomieszkanie dla kie- rownika	108	108	108	—	108	
c) przodownik	360	360	360	—	360	
d) nauczyciel rysunków, ra- chunkowości i korespon- dencyi kupieckiej	180	180	180	—	180	
e) katecheta	40	40	40	—	40	
f) pomocnik administrac.	150	75	150	—	150	
— Lokal	—	—	—	—	—	Pomieszczenia dla warsztatu dostarcza Towarzystwo tkackie.
2 Opał	120	55	120	—	120	
3. Oświetlenie	60	19	60	—	60	
4. Usługa	120	120	120	—	120	
5. Środki naukowe i uzupeł- nienie inwentarza	300	281	300	—	300	
6. Rozmaite inne wydatki	120	94	120	—	120	
Razem	2.278	1.962	2.278	—	2.278	

71. Łańcut. Krajowy naukowy warsztat tkacki im. Franciszka Józefa.

Przychód.	Wniosek na rok 1900.					Uzasadnienie:
	Kwota uchwalona na rok 1899 zł.	Wy- nikłość w roku 1898 zł.	Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	—	—	—	—	—	Nie prelinuje się z tego powodu, że szkoła sporządza wyroby na rachunek miejscowego Towarzystwa produkcyjnego i handlowego, które w zamian dostarcza bezpłatnie przędzy tak na wyrób, jakoteż do celów naukowych, i opłaca wynagrodzenie uczniów.
2. Subwencye:						
a) od gminy	250	250	250	—	250	
b) od Rady powiatowej	300	300	300	—	300	
c) od c. k. Rządu	400	400	450	—	450	
d) z funduszków krajowych	1.130	1.191	1.160	—	1.160	
Razem	2.080	2.141	2.160	—	2.160	

Rozchód

1. Płace:						
a) instruktor	720	720	800	—	800	Więcej z powodu I. dodatku pięcioletniego w kwocie 80 zł. przypadającego od dnia 1. stycznia 1900.
b) dodatek na pomieszkanie instruktora	180	180	180	—	180	
c) przodownik	360	360	360	—	360	
2. Donajem lokalu	240	240	240	—	240	
3. Opał	250	245	250	—	250	
4. Oświetlenie						
5. Usługa	180	180	180	—	180	
6. Środki naukowe	100	135	100	—	100	
7. Rozmaite wydatki	50	81	50	—	50	
Razem	2.080	2.141	2.160	—	2.160	

72. Rychwałd. Krajowy naukowy warsztat tkacki.

Przychód.	Wniosek na rok 1900.					Uzasadnienie:
	Kwota uchwalona w roku 1899 zł.	Wy- nikłość w roku 1898 zł.	Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	
Zaliczka udzielona w r. 1897 na maszynki do bicia kart	—	122	—	—	—	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	—	—	—	—	—	Nie prelimuje się z tego powodu, że szkoła sporządza wyroby na rachunek miejscowego Towarz, tkaczy, które w zamian dostarcza bezpłatnie przędzy tak na wyrób, jakoteż do celów naukowych i opłaca wynagrodzenie uczniów.
2. Subwencye:						
— od gminy	—	—	—	—	—	Gmina dostarcza bezpłatnie pomieszczenia dla warsztatu wraz z opałem, oświetleniem i usługą.
a) od Rady powiatowej	200	400	200	—	200	
b) od c. k. Rządu	500	480	500	—	500	
c) z funduszków krajowych	1.055	574	1.055	—	1.055	
Razem	1.755	1.576	1.755	—	1.755	

Rozchód.

1. Płace:						
a) instruktor fachowy	720	720	720	—	720	
b) nauczyciel czytania, pisanania i rachunków	300	300	300	—	300	
c) przodownik warsztatowy	360	320	360	—	360	
d) katecheta	50	—	50	—	50	
2. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza	200	115	200	—	200	
3. Rozmaite inne wydatki	105	106	100	—	100	Mniej wedle potrzeby.
4. Na ubezpieczenie od ognia inwentarza szkolnego	20	15	25	—	25	Więcej wedle potrzeby.
Razem	1.755	1.576	1.755	—	1.755	

73. Wilamowice. Krajowy naukowy warsztat tkacki.

Przychód.	Kwota	Wy-	Wniosek na rok 1900.			Uzasadnienie:
	uchwa- lona na rok 1899 zł.	nikłość w roku 1898 zł.	Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	—	—	—	—	—	Nie prelinuje się z tego powodu, że szkoła sporządza wyroby na rachun- ek miejscowego Towarzystwa tka- czy, które w zamian dostarcza bez- płatnie przędzy tak na wyrób jako- też do celów naukowych i opłaca wy- nagrodzenie uczniów.
2. Subwencje:						
a) od gminy	200	200	200	—	200	Oprócz tego dostarcza gmina bezpłatnie pomieszczenia dla warsztatu wraz z opałem, oświetleniem i usługą.
b) od Rady powiatowej	50	50	50	—	50	
c) od c. k. Rządu	350	400	500	—	500	
d) z funduszy krajowych	700	464	630	700	1.330	
Razem	1.300	1.114	1.380	700	2.080	

Rozchód.

1. Płace:						
a) instruktor	720	720	800	—	800	Więcej z powodu I. dodatku pięciolet- niego w kwocie 80 zł. przypadają- cego od dnia 1. stycznia 1900.
b) przodownik	300	300	300	—	300	
2. Na rozszerzenie lokalu	—	—	—	500	500	Kredyt ten wstawia się z powodu szcze- płego pomieszczenia.
3. Środki naukowe i uzupeł- nienie inwentarza	200	32	200	200	400	Więcej z powodu wstawienia kredytu nadzwyczajnego na zakupno dwóch krosien i maszyny do zwijania cewek.
4. Rozmaite inne wydatki	70	58	70	—	70	
5. Na zabezpieczenie od ognia inwentarza szkolnego	10	4	10	—	10	
Razem	1.300	1.114	1.380	700	2.080	

74. Rakszawa. Krajowa szkoła sukiennicza.

Przychód.	Wniosek na rok 1900.					Uzasadnienie:
	Kwota uchwalona na rok 1899 zł.	Wy- nikłość w roku 1898 zł.	Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	—	—	—	—	—	Nie preliminuje się z tego powodu, że szkoła sporządza wyroby na rachunek Towarzystwa produkcyjnego i handlowego w Łańcucie, które w zamian dostarcza bezpłatnie wszelkich materiałów potrzebnych tak do wyrobów, jakoteż do celów naukowych i opłaca wynagrodzenie uczniów.
2. Subwencje:						
a) od Rady powiatowej	500	500	500	—	500	
b) od c. k. Rządu	2.500	2.500	2.800	—	2.800	
c) z funduszków krajowych	4.424	3.905	4.110	—	4.110	
Razem	7.424	6.905	7.410	—	7.410	
Rozchód.						
1. Płace:						
a) kierownik	1.500	1.500	1.500	—	1.500	
b) instruktor tkactwa	720	700	720	—	720	
c) instruktor farbiarstwa	720	700	720	—	720	
d) nauczyciel pomocniczy	300	300	300	—	300	
e) pomocnik kancelaryjny i nauczyciel buchalteryi i stylistyki	480	480	480	—	480	
f) przodownik w tkalni	360	300	360	—	360	
g) pomocnik warsztatowy w tkalni	180	360	180	—	180	
h) pomocnik warsztatowy w farbiarni	180		180	—	180	
i) stróż nocny	144	140	150	—	150	Więcej z powodu nader uciążliwej służby w porze zimowej
2. Utrzymanie lokalu	400	—	100	—	100	Mniej z powodu, iż odpada kredyt nadzwyczajny na obrukowanie studni, zdrenowanie piwnic i nowe piece.
3. Opał	700	830	700	—	700	
4. Oświetlenie	100	58	50	—	50	Mniej z powodu zamierzonego zaprowadzenia oświetlenia elektrycznego.
5. Usługa	180	180	180	—	180	
6. Środki naukowe i uzupeł- nienie inwentarza	350	616	270	—	270	Mniej z powodu dostatecznego zaopatrzenia szkoły.
7. Rozmaite inne wydatki	270	336	270	—	270	Z kredytu tego pokrywane są także koszty wyjazdów kierownika do Towarzystwa produkcyjno-handlowego w Łańcucie.
8. Na ubezpieczenie budynków i inwentarza	100	95	150	—	150	Więcej z powodu urządzenia tkalni mechanicznej
— Na naprawę i wymianę pieca	—	310	—	—	—	
9. Koszta utrzymania w ruchu tkalni mechanicznej	740	—	1.100	—	1.100	Więcej z powodu, iż tkalnia będzie czynną przez cały rok. Kredyt zaś na r. 1899 obliczony był tylko na część roku.
Razem	7.424	6.905	7.410	—	7.410	

E. Szkoły dla wyrobów koronkarskich i haftów.

75. Zakopane. Krajowa szkoła koronkarska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1898 zł.	Wy- nikłość w roku 1898 zł.	Wniosek na rok 1900.			Uzasadnienie:
			Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych . . . ,	2.633	1.881	2.400	—	2.400	Na podstawie wyników za r. 1897.
2. Subwencje:						
a) od c. k. Rządu	700	600	800	—	800	
b) z funduszków krajowych	2.167	2.634	2.250	—	2.250	
Razem	5.500	5.115	5.450	—	5.450	
Rozchód.						
1. Płace:						
a) kierowniczką szkoły . .	1.000	1.000	1.000	—	1.000	Kierowniczką ma płacę 840 zł i drugi dodatek pięcioletni od 1-go września 1897 w kwocie 80 zł.
b) nauczycielka pomocn. I.	360	360	360	—	360	
c) " " II.	200	200	200	—	200	
d) " " III.	200	200	200	—	200	
e) nauczyciel rysunków . .	240	240	240	—	240	
f) katecheta	50	40	50	—	50	
g) nauczyciel czytania, pi- sania i rachunków . . .	120	120	120	—	120	
h) pomocnik kancelaryjny .	180	180	180	—	180	
2. Wynajem lokalu	400	400	400	—	400	
3. Opał	100	56	100	—	100	
4. Oświetlenie	60	27	60	—	60	
5. Usługa	100	100	100	—	100	
6. Materiał	600	283	550	—	550	Mniej wedle potrzeby.
7. Uzupełnienie inwentarza .	50	80	50	—	50	
8. Środki naukowe	100	52	100	—	100	
9. Rozmaite inne wydatki . .	140	205	140	—	140	
10. Wynagrodzenie uczenic . .	1.600	1.572	1.600	—	1.600	
Razem	5.500	5.115	5.450	—	5.450	

76. Bobowa. Krajowa szkoła koronkarska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1899 zł.	Wy- nikłość w roku 1898 zł.	Wniosek na rok 1900.		Razem zł.	Uzasadnienie:
			Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.		
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	—	—	200	—	200	
2. Subwencye:						
a) od Rady powiatowej . . .	—	—	100	—	100	
b) od c. k. Rządu	—	—	400	—	400	
c) z funduszów krajowych . .	—	—	230	—	230	
Razem	—	—	930	—	930	

Rozchód.

1. Płaca nauczycielki	—	—	600	—	600
2. Materiał	—	—	100	—	100
3. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	—	—	50	—	50
4. Wynagrodzenie uczenie . . .	—	—	150	—	150
5. Rozmaite inne wydatki . . .	—	—	30	—	30
Razem	—	—	930	—	930

77. Maków. Szkoła hafciarska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1899 zł.	Wyni- kłość w roku 1898 zł.	Wniosek na rok 1900.			Uzasadnienie:
			Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	
Zapas funduszu obrotowego za r. 1897	—	4	—	—	—	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	150	129	300	—	300	Więcej z powodu wzrostu produkcji.
2. Subwencje:						
a) od gminy	48	48	48	—	48	
b) od Rady powiatowej	25	—	25	—	25	
c) od c. k. Rządu	400	350	400	—	400	
d) z funduszków krajowych	794	790	864	—	864	
Razem	1.417	1.321	1.637	—	1.637	

Rozchód.

1. Płace:						
a) nauczycielka kierująca	600	600	600	—	600	
b) nauczycielka pomocnicza	180	180	200	—	200	Więcej z powodu zwiększonej ilości nauczania.
c) katecheta	100	100	100	—	100	
d) ryczałtowy zwrot ko- sztów podróży za facho- wy nadzór	100	100	100	—	100	
2. Opał	50	50	50	—	50	Stowarzyszenie pożyczkowe „Wzajem- na pomoc“ w Makowie, dostarcza dla szkoły na mocy umowy do LW. 36.118/95 dwóch pokoi za zwrotem ko- szków opału i usługi w kwocie 50 zł. rocznie.
3. Usługa						
4. Oświetlenie	12	—	12	—	12	
5. Materiał	50	160	150	—	150	Więcej z powodu zwiększonej produkcji jak poz 1. dochodów.
6. Środki naukowe i uzupeł- nienie inwentarza	100		200	—	200	Więcej z powodu zwiększonej frekwencji
7. Wynagrodzenie uczenie	150	98	150	—	150	
8. Rozmaite inne wydatki	75	33	75	—	75	
Razem	1.417	1.321	1.637	—	1.637	

78. Sieniawa. Kurs dla podmajstrzych murarskich.

Przychód.	Kwota uchwa- lony na rok 1899 zł.	Wy- nikłość w roku 1898 zł.	Wnłosek na rok 1900.			Uzasadnienie:
			Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	
1. Subwencye:						
a) od gminy	—	—	300	—	300	
b) od Rady powiatowej	—	—	200	—	200	
c) od J. O. ks. Adama Czartoryskiego	—	—	50	—	50	
d) z funduszków krajowych	—	—	300	—	300	
Razem	—	—	850	—	850	

Rozchód.

1. Wynagrodzenie za kiero- wnictwo kursu	—	—	150	—	150	
2. Opłata za naukę zawodową	—	—	360	—	360	
3. Opłata za naukę uzupeł- niającą	—	—	180	—	180	
4. Środki naukowe	—	—	160	—	160	
Razem	—	—	850	—	850	

79. Lwów. Krajowa ceramiczna stacya doświadczalna przy c. k. szkole politechnicznej.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok *1899 zł.	Wy- nikłość w roku 1898 zł.	Wniosek na rok 1900.			Uzasadnienie :
			Zwy- czajne zł.	Nadzw- yczajne zł.	Razem zł.	
1. Dochody własne :						
a) opłata za badanie ma- teryałów na ich przyda- tność przemysłową, nie- mniej opłaty od prze- mysłowców, fabryk i w ogóle za czynności w ich interesie przez stacyę wykonane	500	597	500	—	500	
b) dochód ze sprzedaży ty- powych wyrobów stacyi, jak wzorów zastosowa- nia szkliv, polew. farb, emalij i nowych technik stacyi	100	41	100	—	100	
c) opłaty od praktykantów pobierających naukę w stacyi	30	—	30	—	30	
2. Dotacya z funduszu krajow.	<u>4.550</u>	<u>4.550</u>	<u>4.550</u>	<u>—</u>	<u>4.550</u>	
Razem	5.180	5.188	5.180	—	5.180	
Rozchód.						
1. Płaca dyrekt. stacyi 2 000 zł. dodatek aktywalny 360 " . I. dodat. pięcioletni 200 " . II. " " 200 "	<u>2.760</u>	2.760	2.760	—	2.760	Drugi dodatek pięcioletni rozpoczął się 26. maja 1896.
2. Płaca adjunkta	720	720	720	—	720	
3. Płaca laboranta po 60 zł. miesięcznie	720	720	720	—	720	
4. Usługa po 25 zł miesięcznie	300	300	300	—	300	
5. Uzupelnienie ingredencyi ke- ramicznych	100	168	100	—	100	
6. Opał lokalu stacyi	150	120	150	—	150	
7. Opał pieców technicznych .	120	141	120	—	120	
8. Gaz do oświetlania i do ce- łów technicznych	100	127	100	—	100	
9. Koszta kancelaryjne, frachty i portorya	80	70	80	—	80	
10. Biblioteka i czasopisma . .	80	26	80	—	80	
11. Wydatki nieprzewidziane . .	<u>50</u>	<u>36</u>	<u>50</u>	<u>—</u>	<u>50</u>	
Razem	5.180	5.188	5.180	—	5.180	

CZEŚĆ II.

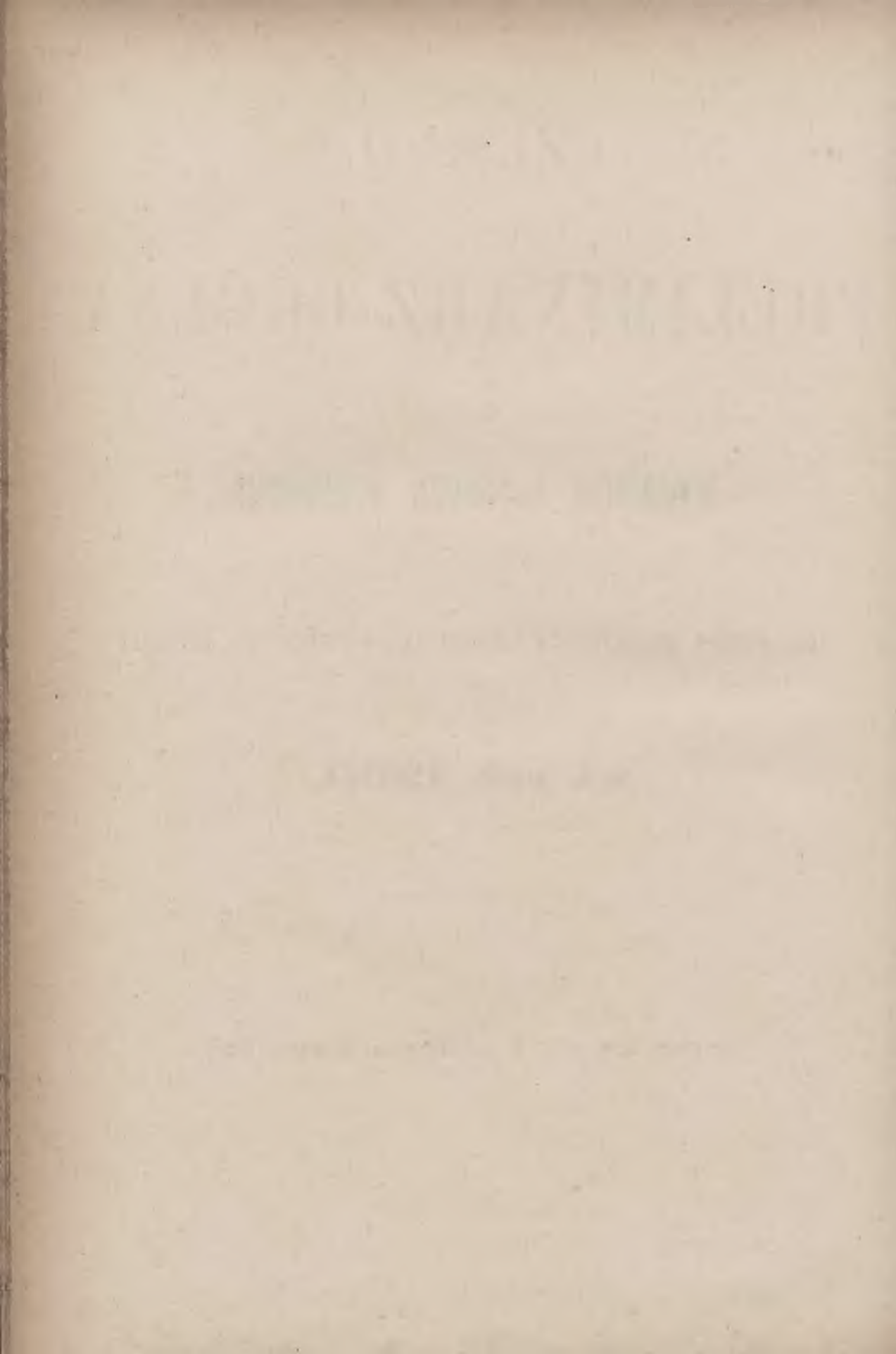
PRELIMINARZ OGÓLNY

wydatków funduszu krajowego

na cele popierania przemysłu w kraju

na rok 1900.

(Rubryka XVI. budżetu krajowego)

Liczba	Poszczególnienie	Propo- nowana subwenc. rządowa	Subwencya krajowa			Kwota uchwa- lona na r. 1899
			zwy- czajna	nadzw- yczajna	Razem	
Złote austriackie						
I. Szkoły przemysłowe uzupełniające.						
1	W Białej	889	889	—	889	738
2	„ Bochni	560	558	—	558	506
3	„ Brodach	410	410	—	410	400
4	„ Brzeżanach	548	548	—	548	548
5	„ Buczaczu	550	550	—	550	550
6	„ Drohobyczu	672	673	—	673	686
7	„ Gorlicach	443	443	—	443	438
8	„ Jarosławiu	605	605	—	605	535
9	„ Jasle	473	474	—	474	454
10	„ Kałuszu	582	582	—	582	584
11	„ Kołomyi	534	533	—	533	490
12	„ Krakowie na Kleparzu	918	918	—	918	838
13	„ „ w Ogrodzie angielskim	785	785	—	785	702
14	„ „ na Smoleńsku	654	574	—	574	663
15	„ „ na Kaźmierzu	654	654	—	654	608
16	„ „ na Dajworze	697	697	—	697	624
17	„ Krośnie	623	623	—	623	622
18	„ Łańcucie	457	457	—	457	456
19	„ Lwowie im. św. Anny	668	668	—	668	654
20	„ „ „ św. Antoniego	654	654	—	654	642
21	„ „ „ Czackiego	650	650	—	650	630
22	„ „ „ Elżbiety	473	473	—	473	484
23	„ „ „ Konarskiego	668	668	—	668	484
24	„ „ „ św. Marcina	654	654	—	654	642
25	„ „ „ Mickiewicza	678	678	—	678	664
26	„ „ „ Piramowicza	473	473	—	473	484
27	„ „ „ Staszica	668	668	—	668	654
28	„ „ „ Bernsteina izraelicka	512	513	—	513	500
29	„ Myślenicach	425	425	—	425	422
30	„ Nowym Sączu	706	706	—	706	681
31	„ Nowym Targu	606	606	—	606	591
32	„ Przemyślu	587	588	—	588	428
33	„ „ na Przedmieściu Lwowskiem	665	565	—	565	507
34	„ Podgórzu	470	470	—	470	505
35	„ Rzeszowie	635	635	—	635	635
36	„ Samborze	662	662	—	662	661
37	„ Sanoku	576	576	—	576	576
38	„ Stanisławowie	970	970	—	970	898
39	„ Starym Sączu	447	447	—	447	447
40	„ Sądowej Wiszni	600	600	—	600	510
41	„ Stryju	555	555	—	555	467
42	„ Tarnopolu	521	471	—	471	555
43	Tarnowie	503	516	—	516	578
44	Tarnobrzegu	400	400	—	400	—
45	„ Wadowicach	484	484	—	484	481
46	„ Wieliczce	430	430	—	430	416
47	„ Złoczowie	400	400	—	400	—
48	„ Żółkwi	437	437	—	437	438
49	„ Żywcu	726	790	—	790	740
50	Na uzupełnienie przyborów i druki	—	—	—	—	1,000
51	Na nagrody za najlepsze rysunki	—	450	—	450	450
52	Na nowo założyć się mające szkoły	1,000	—	500	500	1,500
Razem		29,957	29,255	500	29,755	29,766

Liczba	Poszczególnienie	Propo- nowana subwenc. rządowa	Subwencya krajowa			Kwota uchwa- lona na r. 1899
			zwy- czajna	nadzw- yczajna	Razem	
Złote austriackie						
II. Szkoły i warsztaty zawodowe.						
<i>A. Dla wyrobów z drzewa i łożyny.</i>						
53	Szkoła koszykarska w Czewonej Woli .	1.000	1.000	—	1.000	1.000
54	" " " Dźurowie .	600	692	—	692	1.721
55	" " " Rudkach .	500	600	—	600	465
56	" " " Siedlcu .	—	500	400	9 0	—
57	" " " Skołyszynie .	700	1.032	—	1.032	1.035
58	" " " Strychańcach .	650	874	—	874	852
59	" " " Wojstawi .	500	535	—	535	970
60	" " " Zatorze .	600	660	—	660	680
61	" " " Zurawnie (subw.) .	—	420	—	420	420
62	Warsztat kołodziejski w Grybowie .	1 500	1.770	550	2.320	2.440
63	" " " Grzymałowie .	1.700	2.020	—	2.020	1.610
64	" " " Kamionce Stru- miłowej .	1 600	4.001	800	4 801	4.096
65	Szkoła stolarska w Stanisławowie .	1 300	3.956	150	4.106	3.390
66	" " " Kalwaryi .	1.500	3 380	5.000	8.380	3.610
67	" " " Tarnopolu .	1.500	1.800	—	1.800	—
68	Warsztat dla wyrobu zabawek w Jawo- rowie .	600	980	300	1.280	1.690
Razem .		14.250	24.220	7.200	31.420	23.979
<i>B. Dla wyrobów garncarskich.</i>						
69	Szkoła garncarska w Kołomyi .	3.000	3.540	2.250	5.790	4.380
70	Warstat nauk. garncarki w Porembie .	1.500	—	—	—	1.020
71	" " " w Toustem .	1.300	1.190	—	1.190	1.190
72	Kurs majsterski garncarski w Racie .	—	—	—	—	2.280
Razem .		5.800	4.730	2.250	6.980	8.870
<i>C. Dla wyrobów ze skóry.</i>						
73	Szkoła szewska w Uhnowie .	600	—	—	—	1.340
74	" " " Witkowie .	800	2.222	—	2.222	2.102
75	" " " Starym Sączu .	600	1.394	—	1.394	1.394
76	" " " Drohobyczu .	300	—	—	—	780
77	" " " Dobczycach .	400	1.420	—	1.420	1.900
78	Majsterskie kursa szewskie we Lwowie i w Krakowie .	—	1.600	—	1.600	1.600
Razem .		2.700	6.636	—	6.636	9.116
<i>D. Dla wyrobów tkackich.</i>						
79	Krajowa szkoła tkacka w Krośnie .	3 800	4.470	—	4.470	4 612
80	Kraj. warszt. nauk. tkacki w Glinianach .	1.200	1.676	160	1.836	1.696
81	" " " " Gorlicach .	400	300	—	300	350
82	" " " " Korczyni .	720	1.080	—	1.080	1.080
83	" " " " Kosowie .	700	1.388	—	1.388	1.388
84	" " " " Łańcucie .	450	1.160	—	1.160	1.130
85	" " " " Rychwałdzie .	500	1.055	—	1.055	1.055
86	" " " " Wilamowicach .	500	630	700	1.330	700
Do przeniesienia .		8.270	11.759	860	12.619	12.011

Liczba	Poszczególnienie	Propo- nowa subwenc. rządowa	Subwencya krajowa			Kwota uchwa- lona na r. 1899
			zwy- czajna	nadzw- yczajna	Razem	
			złote austriackie			
	Z przeniesienia .	8.270	11.759	860	12.619	12.011
87	Subwencya dla prod. warsztatu tkackiego w Budzanowie .	—	400	—	400	400
88	Kraj. szkoła sukiennicza w Rakszawie .	2.800	4.110	—	4.110	4.424
89	" " na warszt. mechan. "	—	—	—	—	7.500
	Razem .	11.070	16.269	860	17.129	24 335
	<i>E. Dla wyrobów powroźniczych.</i>					
90	Instrukcyjny warsztat naukowy w Rady- mnie .	500	—	—	—	630
	<i>F. Dla wyrobów koronkarskich i haftów.</i>					
91	Szkoła koronkarska w Kańczudze .	600	861	—	861	861
92	" " " Zakopanem .	800	2.250	—	2.250	2.167
93	" " " Bobowej .	400	230	—	230	—
94	" " w Jaworowie (sub.) .	200	400	—	400	400
95	" " w Przeworsku "	—	300	—	300	300
96	Szkoła hafciarska w Makowie .	400	864	—	864	794
	Razem .	2.400	4.905	—	4.905	4.522
	<i>G. Dla mularstwa.</i>					
97	Kurs dla podmajstrzych murarskich w Sieniawie .	—	300	—	300	—
	<i>H. Subwencyonowane zakłady dla nauki robót kobiecych.</i>					
98	Szkoła wydziałowa im św. Scholastyki w Krakowie .	800	500	—	500	500
99	Szkoła robót Towarz. pracy kobiet we Lwowie .	600	700	—	700	700
100	Szkoła robót P. P. Benedyktynek w Prze- myślu .	250	420	—	420	420
101	Towarzystwo „Pracy Kobiet“ w Koło- myi .	500	500	—	500	500
102	Towarzystwo „Pracy kobiet“ w Krakowie	—	—	—	—	600
	Razem .	2.150	2.120	—	2.120	2.720
	<i>I. Szkoły rządowe subwencyonowane ze skarbu krajowego.</i>					
103	Szkoła dla przemysłu drzewnego w Za- kopianem .	—	1.700	—	1.700	1.650
104	Szkoła dla przemysłu drzewnego w Ko- łomvi .	—	1.100	—	1.100	1.100
	Do przeniesienia .	—	2.800	—	2.800	2.750

Liczba	Poszczególności	Propo- nowana subwenc. rządowa	Subwencya krajowa			Kwota uchwa- lona na r. 1899
			zwy- czajna	nadzw- yczajna	Razem	
		złote austriackie				
	Z przeniesienia	—	2.800	—	2.800	2.750
105	Szkoła ślusarska w Świątnikach:					
	a) subwencya na utrzymanie		1.554	—	1.554	1.554
	b) zasiłek dla majstrów kształcących się w Świątnikach	—	400	—	400	400
106	Szkoła kowalska w Sułkowicach:					
	a) subwencya na utrzymanie	—	512	—	512	512
	b) na kurs majstrów	—	500	—	500	300
	c) na rozszerzenie budynku	—	—	1.500	1.500	—
	Razem	—	5.766	1.500	7.266	5.516
	III. Wydatki ogólne na cele szkolni- ctwa przemysłowego.					
107	Krajowa ceramiczna stacya doświadczalna	—	4.550	—	4.550	4.550
108	Stacya doświadczalna mechaniczno techno- logiczna	—	750	—	750	1.800
109	Muzeum przemysłowe we Lwowie	—	3.000	—	3.000	3.000
110	„ „ w Krakowie	—	2.000	—	2.000	2.000
111	Na „wydawnictwo wzorów rysunkowych	—	—	—	—	1.500
112	Na podręczniki szkolne	—	—	—	—	2.500
113	Na stypendya przemysłowe:					
	a) na zasiłki dla kandydatów na naucz. szkół przemysłowych	—	—	—	—	2.000
	b) na inne stypendya przemysłowe	—	12.000	—	12.000	12.000
114	Na nauczycieli wędrownych tkactwa, ko- szykarstwa i szewstwa	—	3.000	—	3.000	3.000
115	Na nowe warsztaty zawodowe powstać mające w roku 1900	—	2.000	—	2.000	2.000
116	Koszta inspekcji i nadzoru szkół przem.	—	3.000	—	3.000	3.000
117	Zaliczki na płace funkcyonaryuszów w szkołach przemysłowych	—	2.000	—	2.000	2.000
	Razem	—	32.300	—	32.300	39.350
	IV. Wydatki Komisji krajowej dla spraw przemysłowych.					
118	Prenumerata czasopism i zakupno dzieł	—	200	—	200	200
119	Biuro Komisji krajowej dla spraw przem.					
	a) koszta podróży, dyety i inne wy- datki	—	2.000	—	2.000	2.000
	b) płaca sekretarza	—	1.600	—	1.600	1.600
	c) dodatek osob. do płacy sekretarza	—	600	—	600	600
	d) wynagrodzenie mundanta	—	200	—	200	200
	Razem	—	4.600	—	4.600	4.600
	V. Zasiłki i pożyczki na cele przem.					
120	Na zasiłki bezzwrotne na cele przem.	—	10.000	—	10.000	10.000
121	Na wydawnictwo Przewodnikaa przem.	—	1.000	—	1.000	1.000
122	Dotacya kraj. fund. przemysłowego	—	—	—	—	37.500
123	Komitetowi wystawy paryskiej	—	—	—	—	15.000
124	Tow. szewców i garbarzy w Tyśmienicy	—	—	—	—	150
	Razem	—	11.000	—	11.000	63.650

Liczba	Poszczególne	Propo- nowana subwenc. rządowa	Subwencya krajowa			Kwota uchwa- lona na r. 1890
			zwy- czajna	nadzw- yczajna	Razem	
złote austriackie						
IV. Szkoły handlowe i zasiłki na po- pieranie handlu.						
125	Szkoła handlowa w Krakowie	—	4.000	—	4.000	4.000
126	„ „ we Lwowie	—	8.000	1.500	9.500	—
127	Na „stypendya dla młodzieży handl	—	600	—	600	3.000
128	Subwencya dla kraj. Związku przemysł- owego za pośrednictwo w sprzedaży wyrobów krajowych	—	1.200	—	1.200	1.200
	Razem	—	13.800	1.500	15.300	8.200

Zestawienie.

I.	Szkoły przemysłowe uzupełniające	29.957	29.255	500	29.755	29.766
II.	Szkoły zawodowe :					
	a) dla wyrobów z drzewa	14.250	24.220	7.200	31.420	23.979
	b) „ „ garncarskich	5.800	4.730	2.250	6.980	8.870
	c) „ „ ze skóry	2.700	6.636	—	6.636	9.116
	d) „ „ tkackich	11.070	16.269	860	17.129	24.335
	e) „ „ powroźniczych	500	—	—	—	630
	f) „ „ koronkarskich i haft	2.400	4.905	—	4.905	4.522
	g) „ „ murarstwa	—	300	—	300	—
	h) „ „ subwencye dla szkół robót kobiecych	2.150	2.120	—	2.120	2.720
	i) subwencye dla szkół rządow.	—	5.766	1.500	7.266	5.516
	Wydatki ogólne na cele szkolnictwa	—	32.300	—	32.300	39.350
III.	Wydatki adm. Komisyi	—	4.600	—	4.600	4.600
IV.	Zasiłki i pożyczki na cele przemysłowe	—	11.000	—	11.000	63.650
V.	Szkoły handlowe i zasiłki na popieranie handlu	—	13.800	1.500	15.300	8.200
VI.	Razem	68.827	155.901	13.810	169.711	225.254

Wyjaśnienia.

Na rok 1899 uchwalono	225.254 zł.
„ „ 1900 preliniuje się	169.711 „
zatem <i>mniej</i>	<u>55.543 zł.</u>

z następujących powodów:

- W dziale I. *poz. 1-49*). W wydatkach zwyczajnych preliniuje się ogółem *więcej* o 2.011 zł z powodu otwarcia nowej szkoły w Tarnobrzegu i Złoczowie tudzież zwiększonych potrzeb w niektórych szkołach, uzasadnionych w szczegółowych preliniarzach tych szkół, dołączonych do sprawozdania krajowej komisji przemysłowej.
- W dziale I. *poz. 50*. W wydatkach nadzwyczajnych *mniej* o 1.000 zł z powodu, iż nie wstawia się już kredytu na środki naukowe dla szkół.
- W dziale I. *poz. 52*. W wydatkach nadzwyczajnych *mniej* o 1.000 zł z powodu, że zmniejsza się potrzeba zakładania nowych szkół.
- W dziale II. grupa A). W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 3.226 głównie z powodu wstawienia kredytu na nową szkołę koszykarską w Siedlcu i szkołę stolarską w Tarnopolu, tudzież z powodu zwiększonych potrzeb w dotychczasowych szkołach, uzasadnionych w dołączonych szczegółowych preliniarzach tych szkół.
- W dziale II. grupa A). W wydatkach nadzwyczajnych *więcej* o 4.215 zł głównie z powodu koniecznej potrzeby restauracji budynku zakładowego w Grybowie, rozszerzenia szkoły w Kamionce strum., tudzież osuszenia budynku szkolnego i przybudowy suszarni i klejarni w Kalwaryi.
- W dziale II. grupa B). W wydatkach zwyczajnych *mniej* o 3.340 zł z powodu zwinięcia kraj. warsztatu garncarskiego w Porembie i garncarskiego kursu majsterskiego w Racie
- W dziale II. grupa B). W wydatkach nadzwyczajnych *więcej* o 1.450 zł. z powodu projektowanego rozszerzenia szkoły garncarskiej w Kołomyi, celem urządzenia kafłarni i pracowni wyrobu rurek drenowych, jak dołączone szczegółowe preliniarze.
- W dziale II. grupa C). W wydatkach zwyczajnych *mniej* o 2.300 zł. z powodu zwinięcia kraj. warsztatu szewskiego w Uhnowie i szkoły szewskiej w Drohobyczu
- W dziale II. grupa C) W wydatkach nadzwyczajnych *mniej* o 180 zł., gdyż odpada kredyt na narzędzia w Witkowie i Dobczycach
- W dziale II. grupa D). W wydatkach zwyczajnych *mniej* o 226 zł. z powodu projektowanego w niektórych szkołach podwyższenia subwencji z c. k. skarbu państwa, jak wykazują dołączone szczegółowe preliniarze tych szkół.
- W dziale II. grupa D) W wydatkach nadzwyczajnych *mniej* o 6.940 zł. głównie z powodu, iż odpadł kredyt 7.500 zł. na urządzenie tkalni mechanicznej w Rakszawie a natomiast przybyło tylko 700 zł. na rozszerzenie warsztatu tkackiego w Wilamowicach, tudzież z powodu innych potrzeb uzasadnionych w dołączonych szczegółowych preliniarzach.
- W dziale II. grupa E). W wydatkach zwyczajnych *mniej* o 630 zł. z powodu, iż odpada kredyt na warsztat powroźniczy w Radymnie, który został zwinięty
- W dziale II. grupa F). W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 383 zł. głównie z powodu otwarcia szkoły koronkarskiej w Bobowej, tudzież większych potrzeb w szkole Zakopańskiej i Makowskiej, uzasadnionych w dołączonych szczegółowych preliniarzach tych szkół.
- W dziale II. grupa G). W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 300 zł. z powodu otworzenia kursu dla podmajstrzyk murarskich w Sieniawie.
- W dziale II. grupa H). W wydatkach zwyczajnych *mniej* o 600 zł. z powodu, że odpaada subwencya dla Towarzystwa pracy kobiet w Krakowie, które zostało zlikwidowane.
- W dziale II. grupa I). W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 250 zł. z powodu koniecznej potrzeby podwyższenia subwencji, na zasiłki dla majstrów uczęszczających na kurs w szkole kowalskiej w Sniłkowicach, tudzież potrzeby podwyższenia subwencji na utrzymanie c. k. szkoły drzewnej w Zakopanem.
- W dziale III. *poz. 108*. Wydatek zwyczajny *mniejszy* o 1.050 wedle potrzeby
- W dziale III. *poz. 396 a) i b)* Wydatek zwyczajny *mniejszy* o 4.000 zł. z powodu, iż odpada potrzeba kredytu na wzory rysunkowe i podręczniki.
- W dziale III. *poz. 111 112*. Wydatek zwyczajny *mniejszy* o 2.000 zł z powodu, iż w tym roku nie ma zamiaru urządzania kursów dla nauczycieli.
- W dziale V. *poz. 122*. Ostatnia rata 37.500 zł. na uzupełnienie funduszu przemysłowego do wysokości 500 000 zł. wstawioną zostanie, z powodu trudności budżetowych, dopiero do preliniarza roku 1901.
- W dziale V. *poz. 123*. Wydatek nadzwyczajny *mniejszy* o 15.000 zł. z powodu, iż odpada jednorazowy kredyt udzielony na wystawę paryską.

W dziale V. *poz. 124*. Wydatek nadzwyczajny *mniejszy* o 150 zł. z powodu, iż odpada jednorazowy datek dla Tow. szewców i garbarzy w Tyśmienicy.

W dziale VI. *poz. 126*. Wydatek zwyczajny *większy* o 8.000 zł

Wydatek nadzwyczajny *większy* o 1.500 zł.

Na podstawie umowy zawartej z c. k. rządem, z uwzględnieniem użycia kredytów zaoszczędzonych w myśl uchwały Wys. Sejmu z dnia 22 marca 1899.

W dziale VI. *poz. 127*. Wydatek zwyczajny *mniejszy* o 1.400 zł. z powodu, że wobec otwarcia akademii handlowej we Lwowie, odpadnie potrzeba udzielania stypendyów na kształcenie się za granicą kraju.

